

BEZPEČNOSTNÍ ANALÝZA ÚSTECKÉHO KRAJE

**DOPROVODNÝ DOKUMENT
STRATEGIE PREVENCE KRIMINALITY
NA ÚZEMÍ ÚSTECKÉHO KRAJE
NA OBDOBÍ 2012 – 2016**

Ústí nad Labem – aktualizace 2013

Obsah

1 ÚVOD	4
2 ANALÝZA KRIMINALITY KRAJE	5
2.1 Trestná činnost v regionech ČR a v Ústeckém kraji	5
2.2 Trestná činnost v Ústeckém kraji roce 2012	8
2.2.1 Kriminogenní faktory v kraji a v rámci územních odborů Policie ČR	11
2.2.2 Pachatelé trestné činnosti	12
2.2.3 Oběti trestné činnosti	13
2.3 Jednotlivé druhy trestné činnosti	14
2.3.1 Majetková kriminalita	14
2.3.3 Další typy kriminality	16
2.3.4 Přestupky	17
2.3.5 Bezpečnost silničního provozu	17
2.4 Analýza trestných skutků v jednotlivých okresech Ústeckého kraje	17
2.5 Analýza trestných skutků v působnosti obvodních oddělení Policie ČR v kraji	19
2.5.1 Okres Děčín	19
2.5.2 Okres Chomutov	20
2.5.3 Okres Litoměřice	22
2.5.4 Okres Louny	23
2.5.5 Okres Most	24
2.5.6 Okres Teplice	26
2.5.7 Okres Ústí nad Labem	27
2.5.8 Pořadí obvodních oddělení PČR v kraji v roce 2012	29
2.5.9 Pořadí obvodních oddělení Policie ČR v kraji v roce 2012	30
2.6 Analýza rizikovosti územních jednotek v kraji	31
2.6.1 Rizikovost okresů Ústeckého kraje v roce 2012	31
2.6.1 Rizikovost obvodů obcí III. stupně Ústeckého kraje v roce 2012	32
3 SOCIO-DEMOGRAFICKÁ ANALÝZA	35
3.1 Základní demografické údaje	35
3.2 Vývoj počtu obyvatel	35
3.3 Věková struktura obyvatelstva	36
3.4 Vzdělanostní skladba obyvatelstva	36
3.5 Další údaje o obyvatelstvu Ústeckého kraje	37
3.6 Průmysl v regionu	37
3.7 Trh práce a (ne)zaměstnanost	38
3.8 Školství	39
3.9 Sociální služby a zdravotnictví	39
3.10 Analýza vybraných skupin obyvatelstva a působnost orgánů veřejné správy a jiných subjektů (systém pomoci)	39
3.10.1 Děti a mladiství	39
3.11.2 Dospělí	60
4 INSTITUCIONÁLNÍ ANALÝZA	66
4.1 RESORT MINISTERSTVA VNITRA ČR	66
4.1.1 Strategie prevence kriminality v ČR na období 2012 – 2015	68
4.1.1 Strategie prevence kriminality v Ústeckém kraji na období 2012 – 2016	68
4.1.3 Typy projektů prevence kriminality	69
4.1.4 Policie ČR	74
4.2 RESORT MINISTERSTVA PRÁCE A SOCIÁLNÍCH VĚCÍ	75
4.2.1 Sociální služby – poskytování, organizace a financování	75
4.2.2 Financování sociálních služeb	77
4.3 RESORT MINISTERSTVA ZDRAVOTNICTVÍ	78
Podrobnosti k tomuto dotačnímu titulu Ministerstva zdravotnictví ČR jsou k dispozici:	78
4.4 RESORT MINISTERSTVA SPRÁVEDLNOSTI	78
4.4.1 Probační programy pro mladistvé realizované v kraji	79
4.5 RESORT MINISTERSTVA ŠKOLSTVÍ, MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY	80
4.5.1 Specifická školská zařízení pro výkon ústavní nebo ochranné výchovy a preventivně výchovnou péči	81
4.5.2 Programy vyhlašované MŠMT	82
4.6 RADA VLÁDY ČR PRO ZÁLEŽITOSTI ROMSKÉ MENŠINY	83
4.6.1 Sociálně vyloučené a sociálním vyloučením ohrožené romské lokality	84
4.6.2 Agentura pro sociální začleňování v romských lokalitách	86
4.6.3 Dotační programy zaměřené na integraci romské komunity	86
4.7 RADA VLÁDY PRO KOORDINACI PROTIDROGOVÉ POLITIKY	87

4.8 ÚSTECKÝ KRAJ	89
4.8.1 Odbor sociálních věcí a zdravotnictví.....	89
4.8.2 Odbor školství, mládeže a tělovýchovy.....	90
4.9 OBCE ÚSTECKÉHO KRAJE	91
4.10 NADACE A NADAČNÍ FONDY	91
5 VÝSLEDKY A SHRNUÍ.....	92
6 ZÁVĚR.....	94
Seznam použité literatury.....	95
Internetové zdroje	95
Seznam použitých zkratk	96
Seznam tabulek	97
Seznam grafů a obrázků.....	98
PŘÍLOHA.....	99

1 ÚVOD

Vláda ČR dne 14. 12. 2011 usnesením č. 925 schválila Strategii prevence kriminality v České republice na období 2012 – 2015 (dále jen Strategie PK ČR), která plní funkci základního strategického dokumentu preventivní politiky státu. Systém prevence kriminality je v ní opět rozčleněn na tři úrovně: republikovou, krajskou a nově na lokální (místní). Strategie zároveň přesouvá větší kompetence v oblasti prevence kriminality na kraje.

Kraje budou pokračovat v koordinaci preventivních aktivit na svém území. Zároveň bude kladen důraz na komplexní přístup při řešení bezpečnostní situace a problémů spojených s trestnou činností a přestupky. Kraj bude plánovat preventivní aktivity na svém území a zároveň bude pomáhat při plánování a realizaci preventivních opatření v obcích všech správních úrovní v kraji.

Na realizaci aktivit prevence kriminality obdrží kraj a obce finanční dotaci ze státního rozpočtu.

Aby kraj a obce mohly finanční prostředky na programy prevence kriminality čerpat, je třeba, aby splnily podmínky nastavené Strategií PK ČR. Mezi hlavní podmínky kraje patří zpracovat strategii prevence kriminality na období 2012 – 2016 a tím vytvořit podmínky pro organizaci systému krajské úrovně prevence kriminality.

Strategie prevence kriminality kraje je základním dokumentem rozvoje prevence kriminality na území kraje. Vychází přitom z priorit nové Strategie PK ČR, platné legislativy, ale i ze zkušeností odborníků z řad veřejných institucí, poskytovatelů sociálních služeb a jiných subjektů, které působí v oblasti sociální prevence a prevence kriminality.

Podkladovým materiálem pro tvorbu tohoto strategického dokumentu a preventivních programů je každoročně aktualizovaná Bezpečnostní analýza Ústeckého kraje. Ta je rozdělena na tři části:

1. **analýza kriminality v kraji** – rozbor vývoje trestné činnosti na území kraje a v jednotlivých lokalitách kraje, rozbor kriminality podle jednotlivých druhů trestné činnosti, pachatelů a obětí,
2. **socio-demografická analýza** – rozbor vybraných ukazatelů kraje – vývoj nezaměstnanosti, vzdělanostní struktura obyvatelstva a jiné. Pozornost je zaměřena především na analýzu vybraných skupin **obyvatelstva ohrožených** sociálním vyloučením,
3. **institucionální analýza pro oblast prevence kriminality** se zaměřuje na činnost subjektů působících na poli prevence kriminality a prevence sociální (orgány státní správy, samosprávy, neziskového a komerčního sektoru). Rozbor byl rozdělen **podle působnosti jednotlivých resortů ministerstev a** jiných centrálních orgánů (Rada vlády pro záležitosti romské menšiny a Rada vlády pro koordinaci protidrogové politiky). Byl proveden přehled dotačních titulů jednotlivých resortů, ze kterých jsou financovány preventivní aktivity. Větší pozornost byla věnována vybraným sociálním službám, jako hlavním nositelům aktivit sociální prevence.

Aktualizaci Bezpečnostní analýzy Ústeckého kraje provedla opět Pracovní skupina pro prevenci kriminality Ústeckého kraje složená ze zástupců institucí veřejné správy působících v oblasti sociální prevence a prevence kriminality. Tato pracovní skupina zpracovala také Strategii prevence kriminality Ústeckého kraje na období 2012 – 2016 (dále jen Strategie kraje).

2 ANALÝZA KRIMINALITY KRAJE

2.1 Trestná činnost v regionech ČR a v Ústeckém kraji

Nejvyšší podíl na celkové kriminalitě v roce 2012 zaujímá hlavní město Praha – 24 % se 72 342 trestných činů, následují kraje Moravskoslezský (40 623), Středočeský (35 612), Jihomoravský (29 533) a Ústecký (27 427). Nejnižší kriminalitou jsou zatíženy kraje Karlovarský, Vysočina, Zlínský a Pardubický kraj (viz tabulka 1).

Vývoj kriminality v jednotlivých krajích byl obdobný. Téměř ve všech krajích došlo k meziročnímu poklesu počtu zjištěných trestných činů. K nepatrnému nárůstu došlo pouze v Olomouckém kraji. K nejvýraznějšímu poklesu kriminality došlo v Ústeckém kraji (o 10 %) a Středočeském kraji, kde došlo k poklesu o 5,5 %. Dle poslední statistiky poklesl počet zjištěných trestných skutků v Ústeckém kraji v roce 2012 o 2 860 činů.

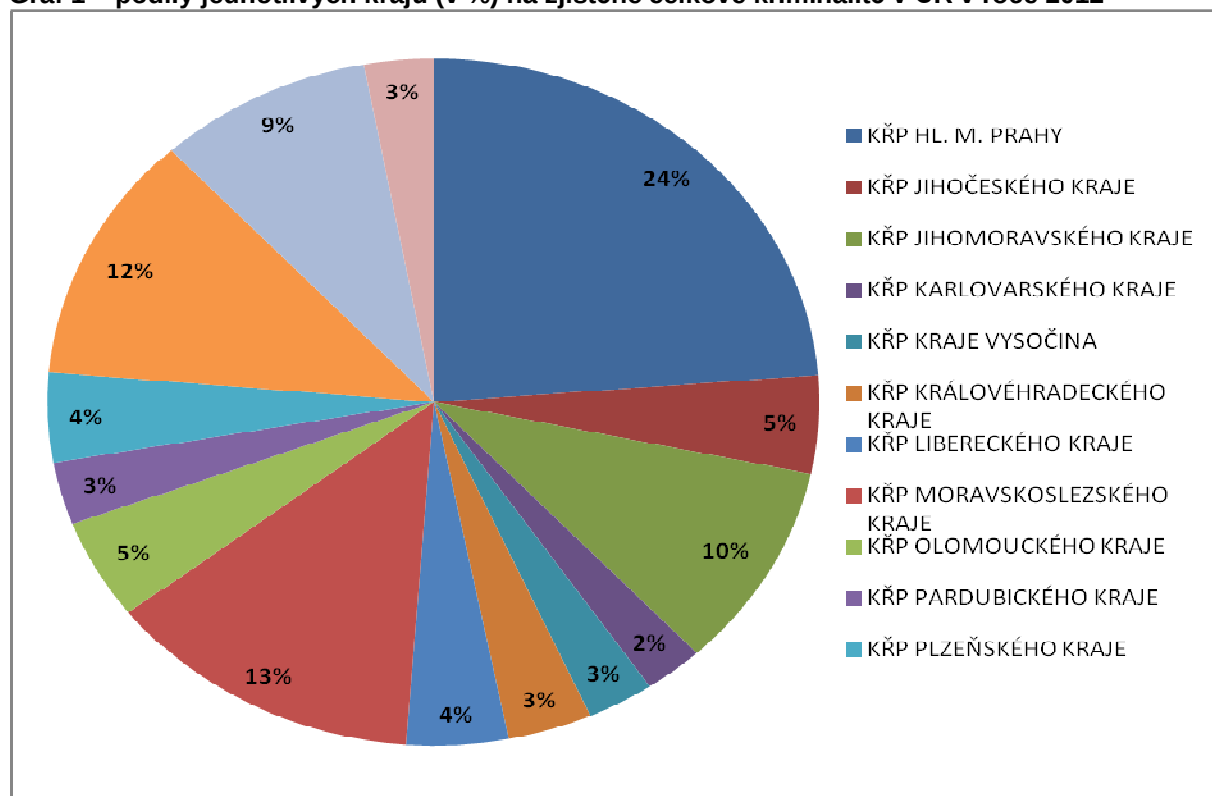
Srovnává-li se pořadí krajů po přepočtu trestných činů na 10 tis. obyvatel (tzv. indexace), pak na prvním místě zůstává tradičně hl. m. Praha (581 trestných činů), kterou s velkým odstupem následují kraje – **Ústecký (331,6 tr. činů)**, Moravskoslezský (302,6 tr. činů). Liberecký (296,5 tr. činů) a Středočeský (276,3 tr. činů). Nejnižší kriminalitou se i nadále vyznačují kraje Zlínský (151,1 tr. činů) a Vysočina (167 trestných činů). Výrazně rozdílné pořadí z hlediska absolutního počtu trestných činů a trestných činů v přepočtu na 10 tis. obyvatel zůstává u Karlovarského kraje (14. místo v počtu zjištěných trestných činů, ovšem 7. místo v přepočtu na 10 tis. obyvatel). Nejvyšší objasněnost dosahovaly kraje Karlovarský (67,7 %), Zlínský (56,5 %), Plzeňský (53,9 %) a Vysočina (53,1 %). Nejnižší objasněnost je charakteristická pro hl. m. Prahu (22,1 %). (MV ČR, 2012)

Na úroveň objasněnosti kriminality má vliv řada variabilních faktorů, zejména důvěra občanů v bezpečnostní orgány, obava ze msty pachatelů, pojištění, kvalita odhalování a evidence trestné činnosti kontrolními orgány.

Tabulka 1 – Celková kriminalita v krajích (VÚSC) České republiky v letech 2011 a 2012 a meziroční změna vývoje

KRAJ	Počet obyvatel		Celková TČ – abs. počet			Index TČ na 10 tis. obyvatel			pořadí dle indexu 2012
	k 31.12. 2012	změna proti roku 2011	rok 2011	k 31.12. 2012	změna –12-11	rok 2011	k 31.12. 2012	změna –12-11 (index)	
ČR	10 628 145	120 942	317 177	304 528	-12 649	301,9	286,5	-15,4	
Praha	1 245 213	3 940	74 122	72 342	-1 777	597,1	581,0	-16,2	1
Středočeský	1 288 945	9 817	37 654	35 612	-2 042	294,4	276,3	-18,1	5
Jihočeský	636 469	-2 630	14 820	14 005	-815	231,9	220,0	-11,8	10
Plzeňský	572 469	825	13 752	12 822	-930	240,6	224,0	-16,6	9
Karlovarský	302 075	-1032	8 110	7 582	-528	267,6	251,0	-16,6	7
Ústecký	827 223	-769	30 287	27 427	-2 860	365,8	331,6	-34,2	2
Liberecký	438 567	9	13 674	13 003	-671	311,8	296,5	-15,3	4
Královéhradecký	552 989	-816	11 004	10 785	-219	198,7	195,0	-3,7	11
Pardubický	516 383	5	9 160	8 994	-166	177,4	174,2	-3,2	12
Vysočina	511 472	-453	8 613	8 543	-70	168,2	167,0	-1,2	13
Jihomoravský	1 168 033	1 854	29 933	29 533	-400	256,7	252,8	-3,8	6
Olomoucký	637 688	-903	14 347	14 367	20	224,7	225,3	0,6	8
Moravskoslezský	1 342 515	111 981	42 474	40 623	-1851	345,2	302,6	-42,6	3
Zlínský	588 104	-886	9 227	8 887	-340	156,7	151,1	-5,5	14

Zdroj: MV ČR, 2013

Graf 1 – podíly jednotlivých krajů (v %) na zjištěné celkové kriminalitě v ČR v roce 2012

Zdroj: MV ČR, 2013

Z tabulky č.1 vyplývá, že v Ústeckém kraji bylo v roce 2012 spácháno o 2 860 trestných skutků méně oproti roku 2011. V indexovém vyjádření to představuje pokles o 34,2 zjištěných skutků na 10 tis. obyv. (331,6). Kriminalita poklesla meziročně o 9 %. Ústecký kraj je v indexovém vyjádření kriminality tradičně na 2. místě mezi kraji ČR po hl. městě Praze.

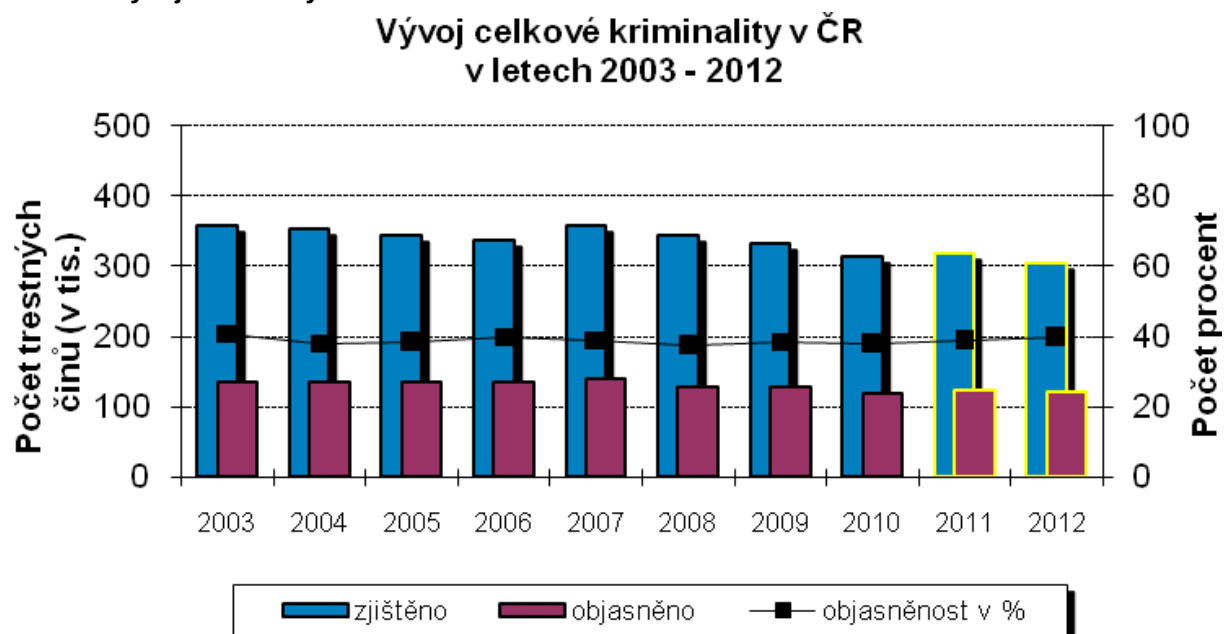
Vývoj kriminality (zjištěné) v Ústeckém kraji za posledních pět let klesal, pouze v roce 2011 vzrostl.

Tabulka 2 – Vývoj celkové kriminality v krajích (VÚSC) České republiky v letech 2008 až 2012 a meziroční změna vývoje

KRAJ	Evidovaná celková trestná činnost					meziroční odchylky v %				
	2008	2009	2010	2011	2012	2008 až 2009	2009 až 2010	2010 až 2011	2011 až 2012	2008 až 2012
ČR	343 799	332 829	313 387	317 177	304 528	-3,2	-5,8	1,2	-4,0	-11,4
Praha	83 125	84 133	74 028	74 122	72 342	1,2	-12,0	0,1	-2,4	-13,0
Středočeský	42 601	41 171	38 217	37 654	35 612	-3,4	-7,2	-1,5	-5,4	-16,4
Jihočeský	15 928	14 283	15 298	14 820	14 005	-10,3	7,1	-3,1	-5,5	-12,1
Plzeňský	15 153	14 296	13 843	13 752	12 822	-5,7	-3,2	-0,7	-6,8	-15,4
Karlovarský	9 030	8 834	7 939	8 110	7 582	-2,2	-10,1	2,2	-6,5	-16,0
Ústecký	33 124	29 670	29 438	30 287	27 427	-10,4	-0,8	2,9	-9,4	-17,2
Liberecký	15 463	14 692	13 764	13 674	13 003	-5,0	-6,3	-0,7	-4,9	-15,9
Královéhradecký	12 511	11 435	11 121	11 004	10 785	-8,6	-2,7	-1,1	2,0	-13,8
Pardubický	10 062	9 226	8 877	9 160	8 994	-8,3	-3,8	3,2	-1,8	-10,4
Vysočina	8 872	8 984	8 678	8 613	8 543	1,3	-3,4	-0,7	-0,8	-3,7
Jihomoravský	31 700	30 095	29 312	29 933	29 533	-5,1	-2,6	2,1	-1,3	-6,8
Olomoucký	14 883	14 235	13 721	14 347	14 367	-4,4	-3,6	4,6	0,2	-3,5
Moravskoslezský	40 952	41 731	39 721	42 474	40 623	1,9	-4,8	6,9	-4,4	-0,8
Zlínský	10 395	10 044	9 430	9 227	8 887	-3,4	-6,1	-2,2	-3,7	-15,0

Zdroj: MV ČR, 2013

Graf 2 – vývoj kriminality v ČR v letech 2003 – 2012

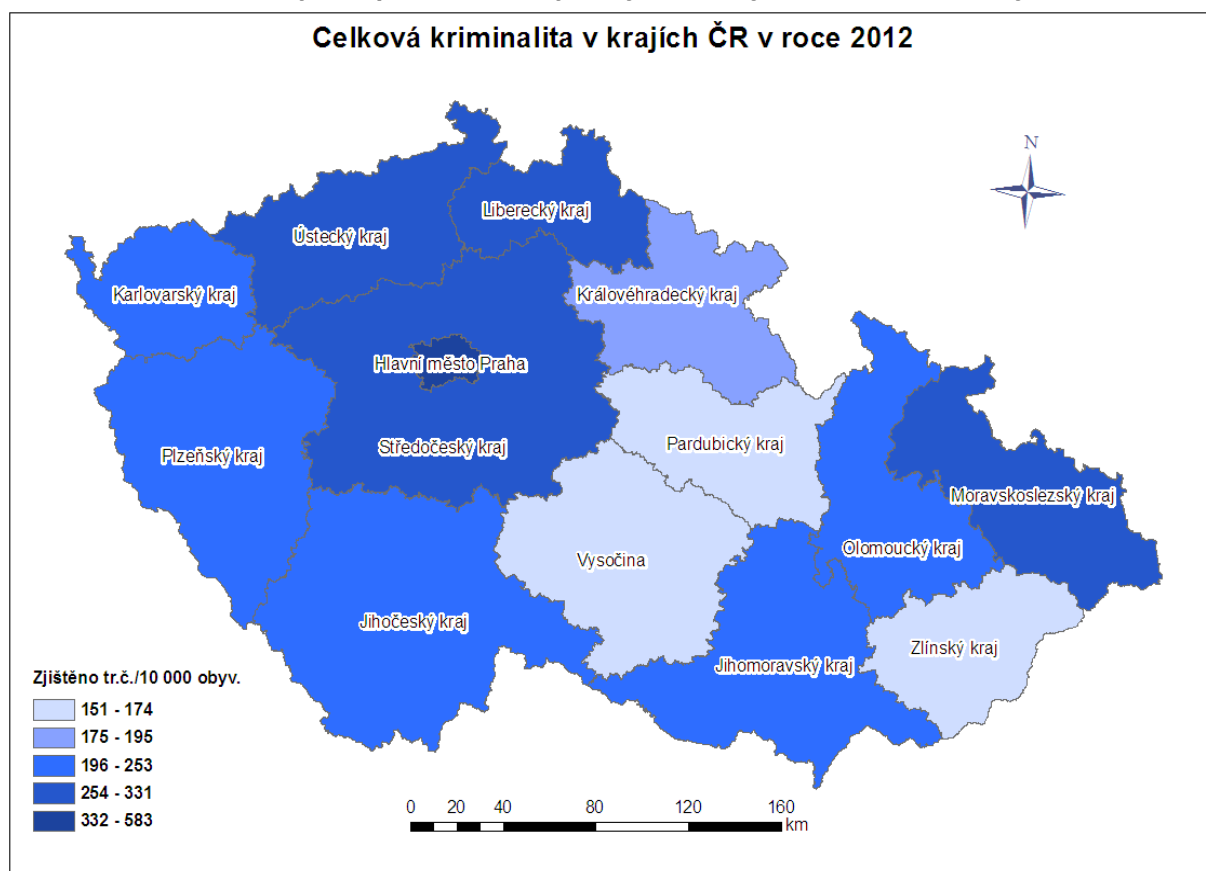

Zdroj: MV ČR, 2013

Níže je sestaveno pořadí zatíženosti krajů (VÚSC) dle počtu zjištěných trestných činů na 10 tisíc obyvatel v roce 2012. Jak bylo již uvedeno, Ústecký kraj se s 331,6 trestnými činy řadí na druhé místo mezi kraji v ČR (stejně jako v letech 2008 až 2011). Na třetí příčce je Moravskoslezský kraj. Graficky je vše znázorněno na obrázku 1.

1. Praha – 581,0	8. Olomoucký – 225,3
2. Ústecký – 331,6	9. Plzeňský – 224,0
3. Moravskoslezský – 302,6	10. Jihočeský – 220,0
4. Liberecký – 296,5	11. Královéhradecký – 195,0
5. Středočeský – 276,3	12. Pardubický – 174,2
6. Jihomoravský – 252,8	13. Vysočina – 167,0
7. Karlovarský – 251,0	13. Zlínský – 151,1

Obrázek 1 – zatížení krajů ČR podle indexu zjištěných trestných činů na 10 tis. obyv. v roce 2012

Zdroj: MV ČR, 2013

2.2 Trestná činnost v Ústeckém kraji roce 2012

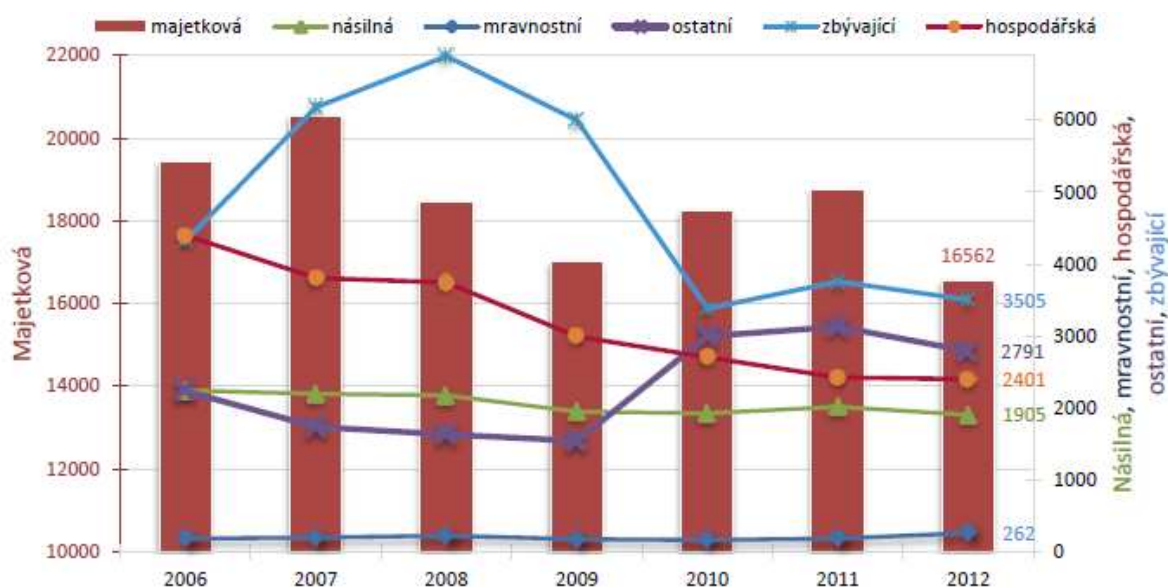
Z hlediska celkového vývoje kriminality se trestná činnost v Ústeckém kraji pozvolna v letech 2008-2010 snižovala, v roce 2011 došlo ke zvýšení (a to v meziročním srovnání o téměř 3 %). V roce 2012 pak došlo k výraznému meziročnímu snížení celkové evidované trestné činnosti v Ústeckém kraji (o 12,6 %).

Nejvyšší pokles trestné činnosti byl zaznamenán u majetkové kriminality (pokles o 11,8 %), jejíž nápad byl také nejnižší za posledních 6 let. Zároveň lze konstatovat, že se jednalo o nejvyšší absolutní i procentuální pokles v rámci ČR. Další pokles kriminality byl zaznamenán u kategorie ostatní kriminality (-10,8 %) zapříčiněný zejména snížením počtu skutků maření výkonu úředního rozhodnutí (-16,3 %) a také ve zbývajících kriminalitě (-6,7 %) způsobený úbytkem zanedbání povinné výživy (-8,9 %). Významné je snížení počtu násilných deliktů o 5,6 %. Trend snižování hospodářské trestné činnosti byl zachován (0,8 %), pouze se oproti předcházejícím roků zpomalil. Pozornost je nutné věnovat značnému nárůstu mravnostní kriminality (+40,9 %).

Struktura trestné činnosti se v porovnání s předcházejícím obdobím výrazně neliší (kromě majetkové kriminality, která zaznamenala výrazný pokles).. Přesto největší podíl na trestné činnosti zaujímá právě majetková kriminalita s 60,4 %. Další základní kategorie sledovaných trestných činností byly zastoupeny následujícím podílem – zbývajících kriminalita 12,8 %, ostatní kriminalita – 10,2 %, hospodářská – 8,7 %, násilná – 6,9 % a mravnostní kriminalita s podílem 1 %.

Graf 3 – vývoj celkové trestné činnosti v Ústeckém kraji 2007 - 2012

Zdroj: KŘ PČR ÚK, 2013

Graf 4 - vývoj a struktura celkové kriminality v Ústeckém kraji v letech 2006 – 2012

Zdroj: KŘ PČR ÚK, 2013

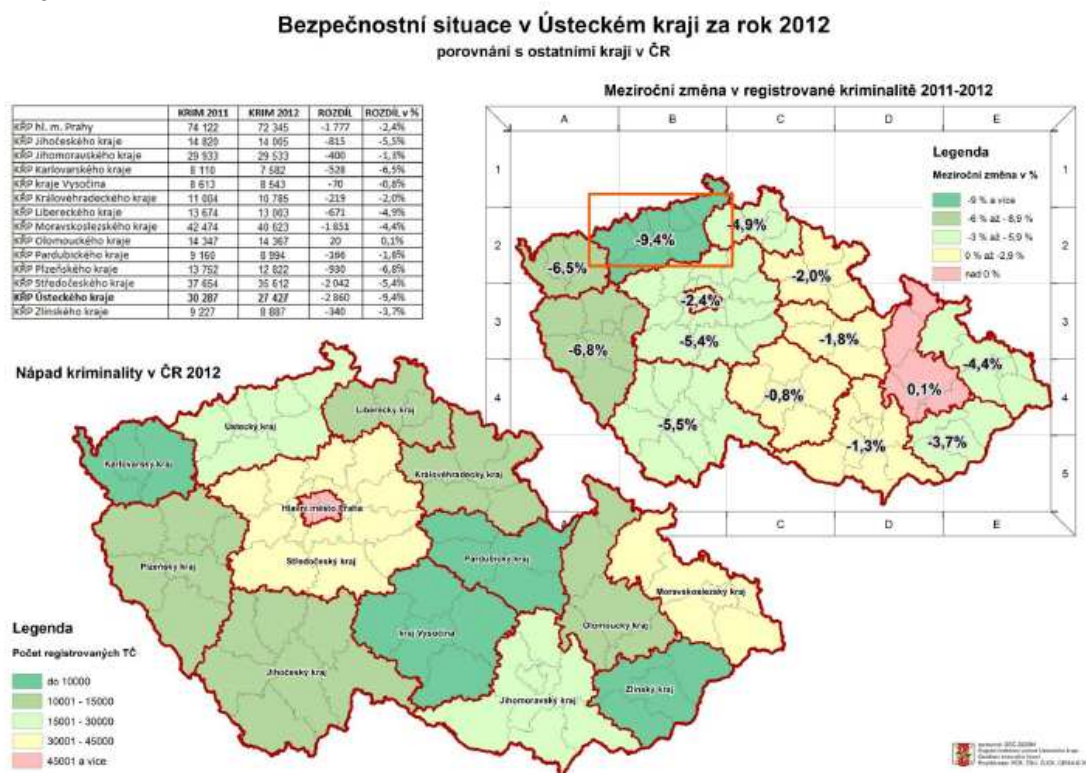
Výrazný vývoj ve zbývající kriminalitě v letech 2006-2010 byl způsoben legislativní změnou, kdy vznikl a následně zanikl trestný čin řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění (podle §180 písm.d) a legislativní změnou u trestného činu ohrožení pod vlivem návykové látky (podle §201 zákona č. 140/1961 Sb.).

Za pozitivní lze hodnotit objasněnost kriminality, kdy v roce 2012 došlo k jejímu dalšímu zvýšení na hodnotu 48,8 % (+2,6 %). Objasněnost se zvýšila, s výjimkou zbývající kriminality (-1,3 %), u všech základních kategorií trestné činnosti. Níže v tabulce 3 je možné sledovat základní ukazatele trestné činnosti v Ústeckém kraji v roce 2012.

Tabulka 3 – základní ukazatele trestné činnosti v Ústeckém kraji v roce 2012

kriminalita celkem	27 427	(-2860)
kriminalita na 10 tis. obyvatel	330	(-35)
objasněno skutků	13 393	(-602)
stíháno osob	13 110	(-809)
objasněnost v %	48,8%	(+2,6 %)
způsobené škody	2 490 mil. Kč	(+31,6 %)
zkrácené přípravné řízení:		
počet skutků	5 573	(-292)
stíháno osob	5 593	(-231)

Zdroj: KŘ PČR ÚK, 2013

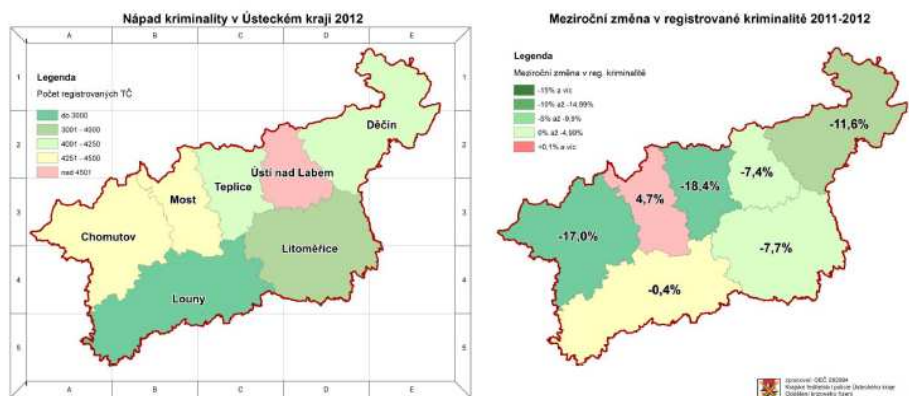
Obrázek 2 – Meziroční srovnání trestné činnosti v Ústeckém kraji – v porovnání s ostatními kraji v ČR

Zdroj: KŘ PČR ÚK, 2013

Obrázek 3 – Meziroční změna v registrované kriminalitě

Meziroční změna v registrované kriminalitě v Ústeckém kraji
rok 2012 v porovnání s rokem 2011

NÁZEV	KRIM 2011	KRIM 2012	ROZDÍL	ROZDÍL v %
ÚO Litoměřice	3 813	3 519	-294	-7,7%
ÚO Teplice	5 097	4 159	-938	-18,4%
ÚO Louny	2 406	2 397	-9	-0,4%
ÚO Chomutov	5 320	4 413	-907	-17,0%
ÚO Ústí nad Labem	4 943	4 576	-367	-7,4%
ÚO Most	4 069	4 261	192	4,7%
ÚO Děčín	4 639	4 102	-537	-11,6%
ÚO celkem	30 287	27 427	-2 860	-9,4%

Policie České republiky | Zpráva o situaci v oblasti veřejného pořádku a vnitřní bezpečnosti na území Ústeckého kraje za rok 2012

7/39

Zdroj: KŘ PČR ÚK, 2013

2.2.1 Kriminogenní faktory v kraji a v rámci územních odborů Policie ČR

Kriminogenní faktory v regionu se nijak výrazně neodlišují od situace v minulém období a Policie ČR nemůže toto výrazněji ovlivnit. Významnou úlohu zde má vysoký počet tzv. **sociálně vyloučených lokalit** na území kraje, kde se soustřeďují rodiny plně závislé na státní sociální podpoře. Nízká úroveň vzdělanosti a právního vědomí těchto osob omezuje jejich možnosti uplatnění na trhu práce, což v důsledku vede k nižším příjmům a snížení jejich životní úrovně. Ve snaze zlepšit si životní úroveň se dopouštějí často trestné činnosti. Rovněž vysoká míra frustrace z praktické nemožnosti dosáhnout na statky (symbolizující v současné většinové společnosti úspěch) vyvolává u těchto osob hlubokou frustraci a agresivitu vůči svému okolí a u dospívající generace pak také vůči vrstevníkům.

Vlivem migrace osob z těchto sociálně vyloučených lokalit do oblastí, kde nebyly osoby s nízkým sociálním statusem dosud registrovány (nebo jen minimálně), dochází k rozšíření kriminogenního chování do nových lokalit, čímž roste nebezpečí vzniku nových vyloučených lokalit, nebo rozšíření stávajících vyloučených lokalit (např. na teritoriu územních odborů Děčín, Chomutov, Most, Teplice).

Současně se stupňuje sociální napětí mezi sociálně vyloučenými osobami a ostatní populací. Ta z velké části vnímá osoby z vyloučených lokalit jako osoby čerpající různé sociální dávky, aniž by kdy samy přispěly do sociálního systému. Napětí vzrůstá postupně tak, jak dopadají postupně důsledky ekonomické krize na obyvatele (ztráta zaměstnání - nezaměstnanost, zdražování energií, potravin apod.). V Ústeckém kraji také přibývá na významu další kriminogenní faktor, a sice narůstající spotřeba návykových látek, a to zejména v sociálně vyloučených lokalitách kraje. Lze tedy v budoucnu očekávat obdobný socio-ekonomický a socio-demografický vývoj i v dalších lokalitách Ústeckého kraje.

V roce 2013 lze dále očekávat zhoršení situace a zvyšování počtu sociálně vyloučených obyvatel také v důsledku Novoroční amnestie. Ta představuje návrat asi 800 propuštěných vězňů na území Ústeckého kraje.

Tradičním kriminogenním faktorem je dále skutečnost, že Ústecký kraj je příhraniční kraj se **společnou hranicí se SRN**, jímž vedou hlavní migrační trasy (železniční koridor na trase Vídeň – Praha – Berlín a Budapešť – Praha – Berlín, trasa dálnice D8 – BAB17 (Praha – Drážďany). Přímé sousedství se SRN a návštěvy občanů SRN v příhraničí mimo jiné generují podmínky pro krádeže osobních automobilů a vloupání do osobních automobilů.

Stále významnějšími kriminogenními faktory, jsou okolnosti ovlivňující **krádeže barevných kovů**. Mezi tyto faktory řadíme vysokou výkupní cenu kovů, vysoký počet opuštěných a nedostatečně zabezpečených rozsáhlých průmyslových objektů a objektů společností s ukončenou činností, nedostatečná evidence prodávajících či ochota převzít materiál zjevně pocházející z trestné činnosti ze strany zaměstnanců sběren apod. Významným faktorem napomáhající tomuto stavu je fakt, že mnozí z pachatelů této trestné činnosti nejsou vazebně stíháni, přestože se jedná o recidivisty. Pozitivní zkušenost s návrhem a realizací vazebního stíhání recidivujících pachatelů zejména majetkové trestné činnosti má např. územní odbor Most. Všechny územní odbory krajského ředitelství označují problematiku krádeží barevných kovů jako velmi významnou. Narůstají krádeže kovového materiálu, okapů, železného šrotu, hutního materiálu, plechových střešních krytin, mědi, kabelových propojek v železničních stanicích, barevných kovů z vagónů během jejich nasazení na trať a krádeže signalizačních kabelů. Zvyšuje se počet případů krádeží elektrických vodičů nejen při železnici, ale i na stavbách, rekonstrukcích bytů, domů apod. V poslední době přibývá i případů, kdy při vloupání do rekreačních objektů, mimo potravin a elektroniky, pachatelé odcizují různé přírodní a prodlužovací kabely, elektroinstalace apod.

Již standardními kriminogenními faktory se staly **společenské jevy**, které se nijak neodlišují od situace v okolních regionech, např. vysoká oficiální nezaměstnanost, ochota obchodníků (zastavárny, bazary, výkupny barevných kovů) koupit zboží pocházející z trestné činnosti, neochota občanů spolupracovat s policií a následně svědčit u soudu apod. Významným společenským faktorem je pak probíhající ekonomická krize a reformní politika vlády. Jedním z jejích dopadů je skutečnost, že předmětem zájmu pachatelů se stávají i dříve opomíjené komodity jako např. katalyzátory a světlomety z motorových vozidel či tlakové lahve s propan-butanem z uzamčených klecí u čerpacích stanic.

Ke kriminogenním faktorům již dlouhodobě patří i stav **soudnictví**, kdy se pachatelé pohybují před nástupem výkonu trestu dlouho na svobodě, páchají další trestnou činnost, nejvíce majetkového charakteru, přičemž vyhýbání se nástupu do výkonu trestu se dopouštějí trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí, zařazeného z pohledu policejních statistik do tzv. ostatní kriminality.

V roce 2012 se do popředí dostal také jeden z demografických kriminogenních faktorů, a sice početná vietnamská komunita, která se v Ústeckém kraji významně podílí na drogové kriminalitě.

V Ústeckém kraji také nemůže pominout **pravicový extremismus**, který můžeme stále považovat za další významný kriminogenní faktor. Je nutné si uvědomit, že nápad této trestné činnosti neodráží skutečný stav extremistických projevů a nálad na území Ústeckého kraje, protože velká část extremistických projevů zůstává latentních.

2.2.2 Pachatelé trestné činnosti

Počet stíhaných a vyšetřovaných osob se oproti minulému období snížil o 5,8 % (-809 osob) na 13 110 osob. Nejvyšší pokles známých pachatelů byl evidován u územního odboru Chomutov (pokles o 14,8 %), naopak nárůst byl zaznamenán u územního odboru Ústí nad Labem (+6,4 %). Z celkového počtu stíhaných a vyšetřovaných osob tvořili muži starší 18 let 81,8 % a ženy starší 18 let 14 %.

Recidivisté zaznamenali ve srovnání s minulým obdobím pokles v počtu spáchaných skutků (-2,2 %), tak v kategorii stíhaných a vyšetřovaných osob (-2,3 %). Přes uvedené poklesy došlo k nárůstu jejich podílu na celkově objasněné kriminalitě – podíl 62,1% (+1,5 %) i na celkově stíhaných osobách – podíl 55,5 % (+2 %). V kategorii stíhaných osob vzrostl podíl u kategorií trestné činnosti zbývající (+5 %), hospodářské (+4,8 %) a majetkové (+3,4 %). Pokles byl pak zaznamenán u kriminality mravnostní (-3,1 %), ostatní (-2,2 %) a násilné (pokles o 0,4 %).

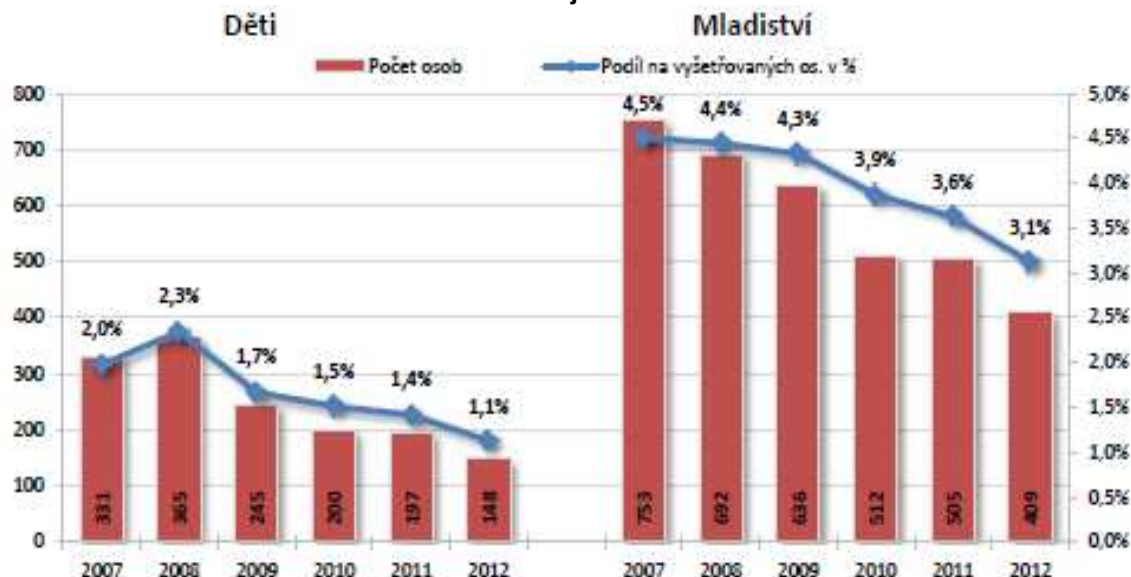
Trestná činnost **cizích státních příslušníků** z pohledu statistiky narostla. Evidováno bylo celkem 671restných činů (nárůst o 47skutků) a stíháno a vyšetřováno bylo celkem 582 osob (nárůst o 20 cizinců). Z pohledu územních odborů PČR byl největší nárůst trestných činů i stíhaných a vyšetřovaných cizinců zaznamenán v územním odboru Teplice (+16), naopak největší snížení v kategorii skutků i osob zaevidoval územní odbor Louny. V porovnání s minulým obdobím nenastala žádná výraznější změna ve struktuře trestných činů či národnostní skladbě pachatelů. Nejvíce páchali trestnou činností Slováci (37 %) a občané Vietnamu (22,9 %).

Pozitivně můžeme hodnotit vývoj v oblasti kriminality **mládeže** (graf 5), neboť ve statistických ukazatelích došlo ke značnému snížení počtu spáchaných deliktů a vyšetřovaných osob, a to jak u kategorie dětí, tak mladistvých osob. Evidováno bylo celkem 150 skutků u nezletilých osob (pokles o 23 skutků) a 541 skutků u mladistvých osob (pokles o 100 skutků). V kategorii nezletilců byl nejvyšší pokles přečinů evidován územním odborem Louny (-24) a největší pokles v počtu přečinů mladistvých osob zaregistroval územní odbor Chomutov (-56).

Z hlediska struktury deliktů mládeže a absolutních počtů vyšetřovaných skutků byl nejvyšší pokles evidován v majetkové kriminalitě (-168), zejména u krádeží vloupáním do ostatních objektů (-60). Na druhou stranu lze považovat za znepokojující nárůst násilných deliktů mládeže (+17), zejména u loupeží (+7) a úmyslného ublížení na zdraví (+7).

Z hlediska věkové struktury lze obecně uvést, že se delikvence mládeže objevuje počátkem školní docházky. Závažnější delikvence se objevuje již kolem 12. roku věku.

Graf 5 – trestná činnost mládeže v Ústeckém kraji v letech 2007 - 2012

Zdroj: KŘ PČR ÚK, 2013

2.2.3 Oběti trestné činnosti

V roce 2012 PČR evidovala statistické snížení u kategorie obětí trestných činů jako předmětu zájmu pachatele na 2 617 osob (pokles o 13,1 %). Výrazný pokles byl

zaznamenán v kategorii seniorů (pokles o 31,8 %), dospělých (-16,8 %) a mladistvých (pokles o 14,5 %). Naopak nárůst byl evidován v kategorii nezletilců (+26,9 %). U trestné činnosti páchané na obětech trestné činnosti převládaly tradičně kapesní krádeže a jiné krádeže na osobách a v oblasti násilné kriminality loupeže a úmyslné ublížení na zdraví. Snadnými a vyhledávanými oběťmi se stávají senioři, zejména v oblasti podvodného jednání. Pachatelé využívají jejich důvěřivosti a často i jejich fyzického a duševního stavu. V případě loupežných přepadení jsou častými oběťmi starší ženy, kdy cílem pachatelů je získat jejich kabelku. Útokům jsou vystaveny také osoby podnapilé a mládež, kdy pachatelé se snaží získat jejich mobilní telefon nebo peníze.

Trvalá pozornost je věnována obětem domácího násilí, což se v roce 2012 odrazilo na celkovém počtu vykázaných osob (204). Nejvíce případů domácího násilí s vykázáním osoby bylo v rámci územních odborů Ústí nad Labem (66), Most (33) a Chomutov (29).

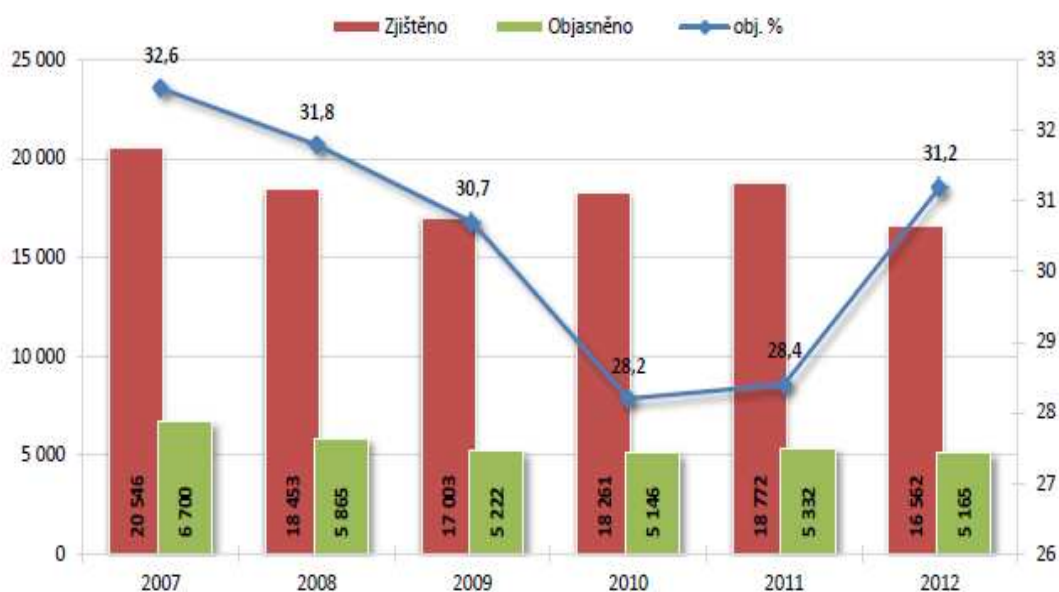
2.3 Jednotlivé druhy trestné činnosti

Trestná činnost je Policií ČR sledována a evidována podle jednotlivých druhů – jde o kriminalitu majetkovou, hospodářskou, násilnou, mravnostní či drogovou. V neposlední řadě je sledována také bezpečnost silničního provozu a přestupky. Níže budou tyto druhy trestné činnosti analyzovány.

2.3.1 Majetková kriminalita

Majetková trestná činnost meziročně výrazně ubyla. Její pokles byl nejvyšší v porovnání s ostatními krajskými ředitelstvími Policie ČR. Pokles zaznamenala většina územních odborů, vyjma územního odboru Most a Louny. Nejvýznamnější pokles byl registrován v Teplicích (-27,4 %) a v Chomutově (-22,9 %). Objasněnost majetkové kriminality s hodnotou 31,2 % se zvýšila zejména díky výraznému poklesu nápadu majetkové kriminality. Největší objasněnost vykazují územní odbory Ústí nad Labem (39,8 %) a Děčín (35,8 %).

Graf 6 – vývoj majetkové kriminality v Ústeckém kraji v letech 2007 – 2012

Zdroj: KŘ PČR ÚK, 2013

Téměř v celém kraji, vyjma územního odboru Louny a Ústí nad Labem, byl evidován pokles u **krádeží vloupáním** (o 944 skutků, -13,8 %), bylo PČR registrováno 5 913 těchto skutků. Jednalo se o největší procentuální pokles v rámci celé České republiky. Největší pokles u těchto skutků byl registrován v územních odborech Teplice a Chomutov. Největší podíl zaujímají krádeže vloupáním do ostatních objektů (68,7 %), následují krádeže vloupáním do

bytů a rodinných domů (14,6 %) a krádeže vloupáním do víkendových chat soukromých osob (5,9 %). Významnější podíl (5 %) ještě zaujímají krádeže vloupáním do obchodů a krádeže vloupáním do restaurací (2,5 %).

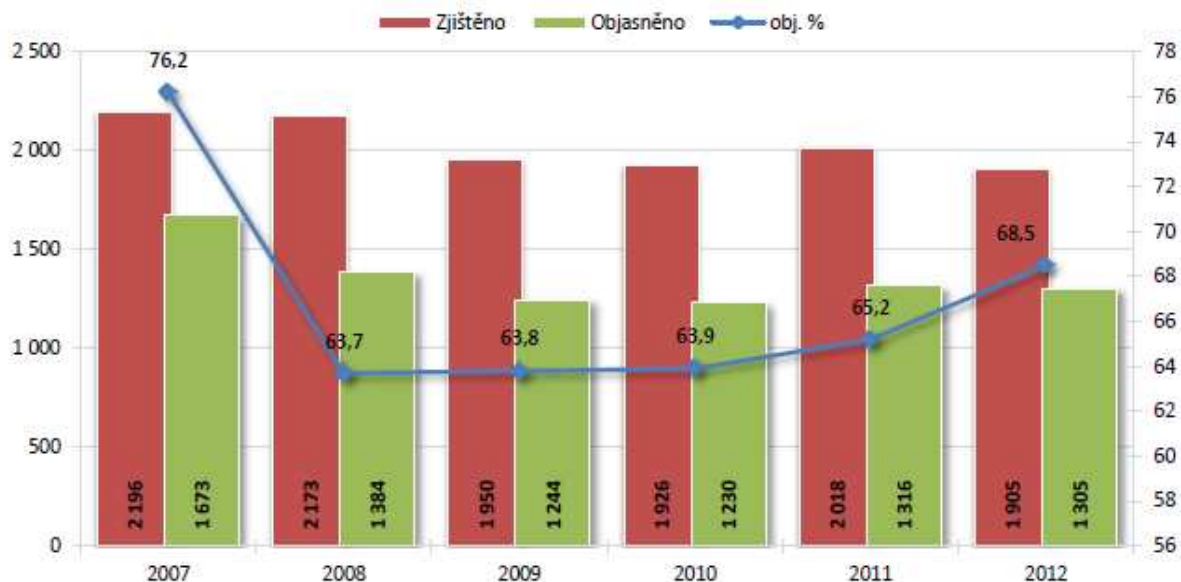
Převážná část pachatelů krádeží vloupáním pochází z řad sociálně slabých a toxikomanů, kteří si tímto způsobem opatřují finanční prostředky na nákup drog.

Krádeže prosté s nápadem 8980 skutků na většině území Ústeckého kraje poklesly, kromě územních odborů Most (+131, +9,9 %) a Louny (+49, 7,4 %). I v případě těchto skutků byl zaznamenán v porovnání s ostatními krajskými ředitelstvími 2. největší pokles, a to jak absolutní, tak procentuální (-1 145, -11,3 %). Významně se na tomto snížení podílely zejména územní odbory Teplice (-486, -25,5 %) a Chomutov (-315, -18,2 %). Trendem byl pokles zjištěných krádeží motorových vozidel. Naopak zůstává zvýšený nápad u krádeží katalyzátorů, drobných krádeží železa a barevných kovů, pohonných hmot.

2.3.2 Násilná kriminalita

Vývoj násilné kriminality hodnotí PČR velmi pozitivně. Důvodem je skutečnost významného poklesu těchto skutků na 1 905 (-113, -5,6%). Počet násilných deliktů tak byl nejnižší za posledních 6 let. Objasněnost této kategorie se výšila o 3,3% na 68,5%.

Graf 7 – vývoj násilné kriminality v Ústeckém kraji v letech 2007 – 2012

Zdroj: KŘ PČR ÚK, 2013

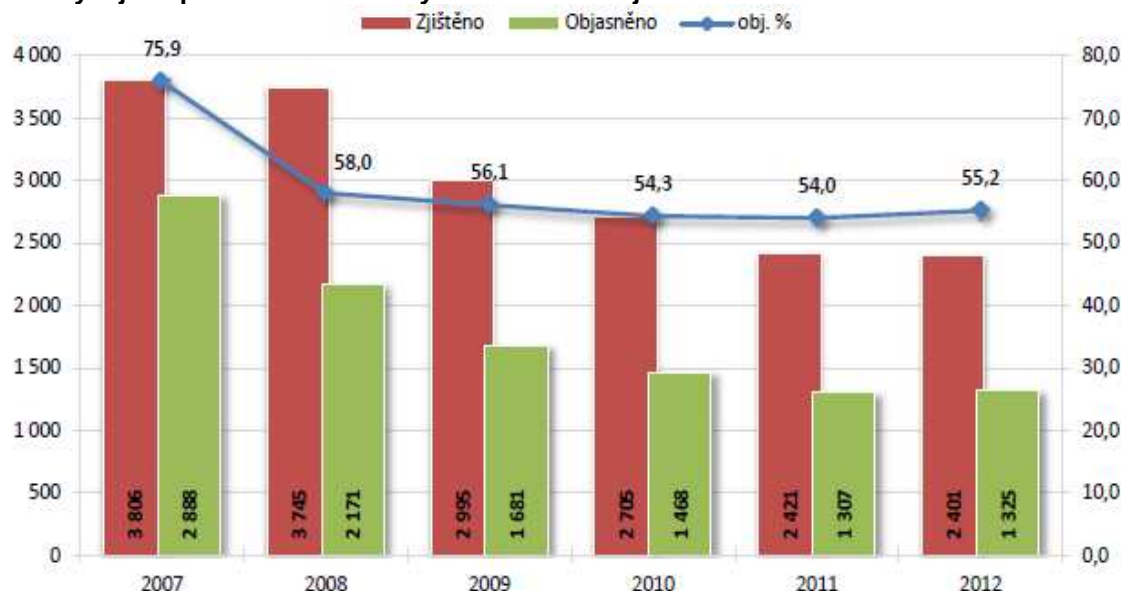
K nejvýznamnějšímu snížení násilné kriminality došlo na územním odboru Teplice (-67, -18,3 %) a v Litoměřicích (-28, -10,5 %). Menší nárůst v této kategorii zaznamenaly pouze územní odbory Most (+16, +5,3 %) a Ústí nad Labem (+1, +0,3 %). Nejvyšší nárůst objasněnosti této kategorie trestných činů byl zaznamenán na územním odboru Ústí nad Labem (+13,1 %), naopak nejvíce poklesla objasněnost v Lounech (-6,1 %).

V roce 2012 došlo k mírné změně struktury násilných trestných činů. Nejvyšší podíl násilné kriminality zaujímá úmyslné ublížení na zdraví, dále sestupně jsou zastoupeny loupeže, porušování domovní svobody, nebezpečné vyhrožování a vydírání. Statisticky významné je snížení počtu vražd (-4, -33,3 %), násilí proti úřední osobě (-40, -46,5 %) a nebezpečného pronásledování (-12, -19,7 %).

2.3.3 Další typy kriminality

V oblasti **hospodářské kriminality** byl zachován trend snižování tohoto druhu kriminality, pouze se oproti předcházejícím rokům zpomalil. Na tomto poklesu (-20, -0,8 %) se nejvíce podílelo snížení hospodářské kriminality u územního odboru Litoměřice (-42, -14,3 %) a Louny (-28,0, -15,1 %). Z územních odborů naopak největší navýšení počtu hospodářských trestných činů vykázal Most (+38, +9,8 %). V roce 2012 se podařilo objasnit více trestných činů (+18, +1,4 %), což se pozitivně projevilo nárůstem objasněnosti, a to o 1,2 %. V grafu 8 je znázorněn vývoj hospodářské kriminality.

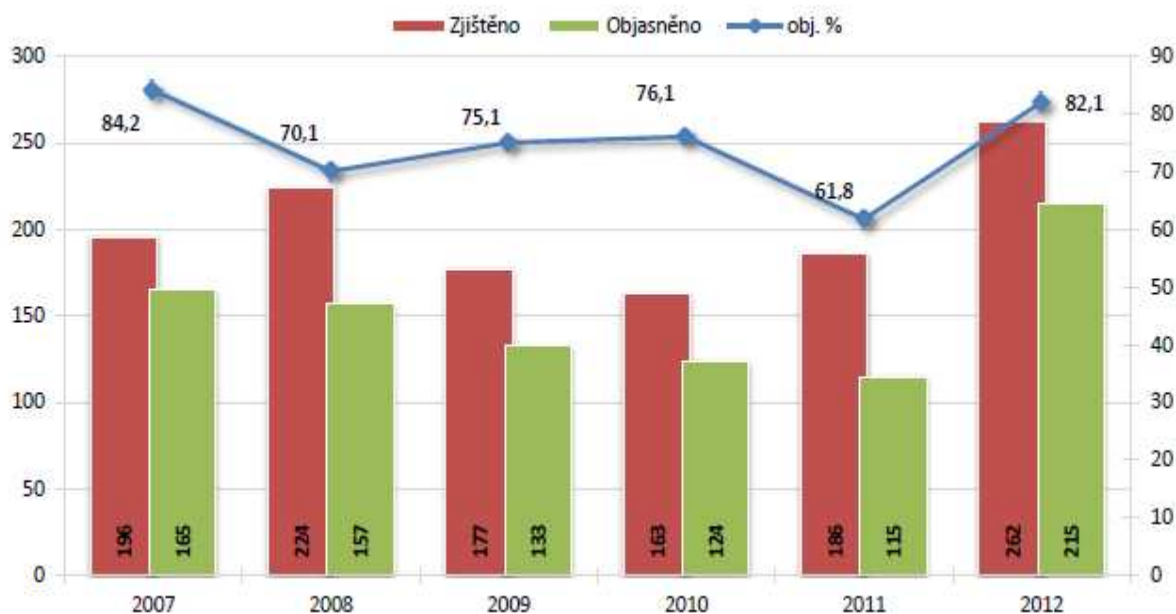
Graf 8 – vývoj hospodářské kriminality v Ústeckém kraji v letech 2007 – 2012

Zdroj: KŘ PČR ÚK, 2013

V oblasti **mravnostní kriminality** došlo v porovnání s předcházejícím obdobím opět ke značnému navýšení (+76, +40,9 %) deliktů. V této kategorii PČR zaznamenala nejvyšší nápad v celé republice, zároveň také nejvyšší nárůst nápadu v procentuálních i absolutních hodnotách v porovnání s ostatními krajskými ředitelstvími.

Graf 9 – vývoj mravnostní kriminality v Ústeckém kraji v letech 2007 – 2012

Zdroj: KŘ PČR ÚK, 2013

2.3.4 Přestupky

Za rok 2012 bylo službou pořádkové Policie ČR v rámci krajského ředitelství zpracováno celkem 28 752 (pokles o 4 721, tj. o 14,1 %) přestupkových spisů (bez blokového řízení), objasněnost činila 48,2 % (nárůst o 0,3 %). Pokles řešených přestupků byl evidován všemi územními odbory krajského ředitelství, nejvyšší pak v Ústí nad Labem (pokles o 1 135, tj. o 17,9%). Objasněnost přestupků se zvýšila téměř u všech územních odborů (vyjma Mostu a Ústí nad Labem), největší objasněnost byla zaznamenána v Chomutově (nárůst o 6,1 %). Počet majetkových přestupků se snížil o 15,8 %. Blokovým řízením vyřešili policisté služby pořádkové policie 35 621 přestupků, což byl pokles o 1 136 přestupků.

2.3.5 Bezpečnost silničního provozu

V roce 2012 Policie ČR šetřila 7 551 dopravních nehod. V porovnání s předchozím obdobím došlo k mírnému nárůstu registrované dopravní nehodovosti o 6 % (+425 dopravních nehod). Nárůst počtu hlášených dopravních nehod lze částečně přičítat nedobrym zkušenostem řidičů při řešení dopravních nehod bez přítomnosti policie na místě prostřednictvím tzv. euroformuláře a následném složitém vyřizování pojistných událostí. Z hlediska následků dopravních nehod došlo ke změně v trendu snižování počtu usmrcených osob a k jejich nárůstu (+5,4), což představuje nejvyšší nárůst v České republice. Pozitivně lze hodnotit významný pokles počtu těžce zraněných osob, a to o 20,6 %.

2.4 Analýza trestných skutků v jednotlivých okresech Ústeckého kraje

V této kapitole je sledována trestná činnost v jednotlivých okresech Ústeckého kraje. V okresech jsou výrazné rozdíly v počtu obyvatel. Z důvodu možnosti srovnání mezi jednotlivými okresy byl stanoven srovnávací ukazatel – index. Tzn., že byl proveden přepočít zjištěných trestných činů na 10 tisíc obyvatel. Na základě indexů bylo následně sestaveno pořadí jednotlivých okresů v kraji. Indexu bylo využito i v jiných kapitolách bezpečnostní analýzy. Níže je uveden vzorec přepočtu:

$$\frac{\text{Počet evidovaných klientů, trestné činnosti atd.}}{\text{Počet obyvatel ve správním obvodu}} \times 10\,000$$

V roce 2012 poklesl počet trestných skutků evidovaných v kraji ve srovnání s rokem 2011 o 2 860 činů na celkových 27 427 trestných činů, což představuje pokles o 9,4 %. V indexovém vyjádření poklesl průměrný počet zjištěných činů v Ústeckém kraji z 365,8 na 331,6 skutků na 10 tisíc obyvatel, tj. o 34,2 méně činů méně na uvedený počet obyvatel.

V roce 2012 byl nejvyšší počet trestných činů spáchán v okrese Ústí nad Labem (celkem 4 576 skutků), nejnižší počet skutků byl zaznamenán pak (jako v předcházejících letech) v okrese Louny (celkem 2 397 skutků). V meziokresním indexovém srovnání je trestnou činností celkově nejvíce zatížen opět okres Ústí nad Labem. Svým indexem 376,0 trestných činů na 10 tisíc obyvatel se tradičně umísťuje na předních místech. Na dalších místech se řadí okresy Most, Chomutov a Teplice. Nejméně je trestnou činností zatížen tradičně okres Louny. Jeho index byl 274,9 skutků, což je o 27 % méně než v případě okresu Ústí nad Labem. Druhý v pořadí okres Most je v meziokresním srovnání na tom nejhůře v jiné oblasti kriminality – násilné a mravnosti kriminalitě. Ve většině oblastí kriminality jsou na tom nejlépe okresy Louny (ty až na krádeže vloupáním, kde jsou paradoxně na tom nejhůře a Litoměřice. Podobně jsou údaje vedeny v níže uvedeném přehledu a v tabulkách 4 a 5.

Tabulka 4 – trestná činnost v okresech Ústeckého kraje v roce 2012

Okres	počet obyvatel	celková trestná činnost			násilná + mravnostní		
		absolutní počet	index	pořadí	absolutní počet	index	pořadí
Děčín	135 238	4 102	303,3	5	302	22,3	6
Chomutov	127 218	4 413	346,9	3	369	29,0	3
Litoměřice	117 941	3 519	298,4	6	265	22,5	5
Louny	87 211	2 397	274,9	7	160	18,3	7
Most	116 797	4 261	364,8	2	357	30,6	1
Teplice	129 932	4 159	320,1	4	349	26,9	4
Ústí n. L.	121 699	4 576	376,0	1	365	30,0	2

Zdroj: KŘ PČR ÚK, 2013

Tabulka 5 – další trestná činnost v okresech Ústeckého kraje v roce 2012

Okres	počet obyvatel	krádeže vloupáním			krádeže prosté		
		absolutní počet	index	pořadí	absolutní počet	index	pořadí
Děčín	135 238	908	67,1	5	1299	96,1	5
Chomutov	127 218	788	61,9	6	1413	111,1	3
Litoměřice	117 941	856	72,6	4	1102	93,4	6
Louny	87 211	740	84,9	1	715	82,0	7
Most	116 797	859	73,5	3	1452	124,3	2
Teplice	129 932	783	60,3	7	1419	109,2	4
Ústí n. L.	121 699	979	80,4	2	1580	129,8	1

Zdroj: KŘ PČR ÚK, 2013

Pozn.: Při výpočtu byl použit počet obyvatel okresů a obcí k 1. 1. 2011.

V níže uvedené tabulce je uveden celkový přehled o pořadí okresů Ústeckého kraje jednak v celkové kriminalitě, tak i v jednotlivých sledovaných oblastech kriminality v roce 2012.

Po sečtení pořadí jednotlivých okresů kraje v jednotlivých sledovaných oblastech kriminality nejhůře dopadl okres Ústí nad Labem a za ním je okres Most. Nejlépe pak dopadl okres Děčín, který je následován okresy Litoměřice a Louny. Okres Louny vykazuje ve sledovaných oblastech kriminality velké rozdíly, kdy u násilné a mravnostní kriminality a krádeží prostých dopadl nejlépe, zatímco u krádeží vloupáním nejhůře.

celková kriminalita	násilná + mravnostní	krádeže vloupáním	krádeže prosté
1. Ústí n. L. – 376,0	1. Most – 30,6	1. Louny – 84,9	1. Ústí n. L. – 129,8
2. Most – 364,8	2. Ústí n. L. – 30,0	2. Ústí n. L. – 80,4	2. Most – 124,3
3. Chomutov – 346,9	3. Chomutov – 29,0	3. Most – 73,5	3. Chomutov – 111,1
4. Teplice – 320,1	4. Teplice – 26,9	4. Litoměřice – 72,6	4. Teplice – 109,2
5. Děčín – 303,3	5. Litoměřice – 22,5	5. Děčín – 67,1	5. Děčín – 96,1
6. Litoměřice – 298,4	6. Děčín – 22,3	6. Chomutov – 61,9	6. Litoměřice – 93,4
7. Louny – 274,9	7. Louny – 18,3	7. Teplice – 60,3	7. Louny – 82,0

2.5 Analýza trestných skutků v působnosti obvodních oddělení Policie ČR v kraji

V této kapitole je uveden rozbor trestné činnosti v jednotlivých obvodních odděleních Policie ČR v Ústeckém kraji. Systém obvodních oddělení je rozdělen do čtyř typů podle kritérií stanovených Ministerstvem vnitra ČR. Základními kritérii je velikost obvodu, počet obyvatel obvodu, počet trestných činů spáchaných v dané lokalitě, počet policistů působících v obvodu a jiné. Z důvodu možnosti srovnání mezi jednotlivými stupni obvodních oddělení byl (stejně jako v případě obvodů územních odborů PČR) stanoven srovnávací ukazatel – index. Tzn., že počet zjištěných trestných činů byl přepočten na 10 tisíc obyvatel.

V Ústeckém kraji je celkem 49 obvodních oddělení Policie ČR. V Děčíně je jedno oddělení, v Mostě a Litvínově dvě oddělení. V Chomutově a v Teplicích jsou zřízena tři obvodní oddělení PČR a v Ústí nad Labem celkem sedm obvodních oddělení (včetně obvodního oddělení v Trmicích, protože v jeho obvodu je i část města Ústí n. L.). Ve městech, kde je zřízeno více obvodních oddělení, nebylo možné zjistit počet obyvatel v jednotlivých obvodech policejních okrsků. Z tohoto důvodu byla velká města srovnávána jako jeden celek s ostatními obvodními odděleními Policie ČR působícími v kraji. V tabulce P2 přílohy je uveden přehled správních obvodů obvod. oddělení Policie ČR a obcí a osad spadajících do jednotlivých obvodů.

2.5.1 Okres Děčín

V okrese Děčín je celkem devět obvodních oddělení Policie ČR. V roce 2012 bylo nejvíce trestných skutků zjištěno ve správní oblasti Obvodního oddělení Policie ČR (dále OO PČR) v Děčíně. Nejvíce trestných činů v indexovém vyjádření bylo spácháno v obvodu OO PČR v Krásné Lípě – 410,5 trestných činů na 10 tisíc obyvatel. Na dalších místech jsou obvody OO PČR ve Šluknově s 380,4 skutky a ve Varnsdorfu, kde bylo zaevidováno 367,4 trestných činů na sledovaný počet obyvatel. Nejnižší index celkové kriminality byl zjištěn tradičně v obvodu OO PČR v Benešově n. Pl. Jeho hodnota činila 175,6 trestných činů na 10 tisíc obyvatel. Přes mnohá opatření, která byla zavedena v regionu Šluknovska, se nepodařilo zcela zvrátit skutečnost, že obce tohoto regionu patří k obcím s nejvyšší kriminalitou v okrese Děčín (přepočítáno na 10 tisíc obyvatel). I přes tento nepříznivý fakt se daří celkovou kriminalitu v absolutních číslech i indexových vyjádřeních pozvolna snižovat.

V oblasti násilné a mravnostní kriminality byl nejvyšší index zjištěn v obvodu OO PČR ve Šluknově. Jeho hodnota činila 43,8 skutků. Na dalších místech skončily obvody OO PČR v Krásné Lípě a Rumburku. Nejnižší index byl zjištěn v obvodu OO PČR v Benešově nad Ploučnicí. Jeho hodnota činila 14,3 trestných činů násilné a mravnostní kriminality na 10 tisíc obyvatel.

Tabulka 6 – trestná činnost v obvodech PČR v okrese Děčín v roce 2012

Okres Děčín		celková trestná činnost			násilná + mravnostní		
obvodní oddělení	počet obyvatel	absolutní počet	index	pořadí	absolutní počet	index	pořadí
Benešov nad Ploučnicí /III	9 114	160	175,6	9	13	14,3	9
Česká Kamenice /IV	7 703	231	299,9	6	20	26,0	5
Děčín – město/II	58 963	1696	287,6	7	103	17,5	8
Krásná Lípa /IV	5 969	245	410,5	1	17	28,5	2
Hřensko / IV	4 202	131	311,8	5	10	23,8	6
Rumburk / III	16 848	568	337,1	4	47	27,9	3
Šluknov / IV	5 705	217	380,4	2	25	43,8	1
Varnsdorf / II	18 479	679	367,4	3	50	27,1	4
Velký Šenov/IV	8 255	175	212,0	8	17	20,6	7

Zdroj: KR PČR ÚK, 2013

V oblasti krádeží vloupáním byl nejvyšší index zjištěn v obvodu OO PČR v Krásné Lípě. Jeho hodnota činila 140,7 skutků. Na dalších místech skončily obvody PČR ve Šluknově a Varnsdorfu. Nejnižší index byl zjištěn v obvodu PČR ve Velkém Šenově. Jeho hodnota činila 44,8 trestných činů krádeží vloupáním na 10 tisíc obyvatel.

V oblasti krádeží prostých byl nejvyšší index opět zjištěn v obvodu OO PČR v Krásné Lípě. Jeho hodnota činila 130,7 skutků. Na dalších místech skončily obvody PČR v Hřensku a Děčíně. Nejnižší index byl zjištěn v obvodu PČR v Benešově nad Ploučnicí a Velkém Šenově. Jejich hodnota činila 46,1 a 66,6 tr. činů krádeží prostých na 10 tisíc obyvatel.

Tabulka 7 – další trestná činnost v obvodech PČR v okrese Děčín v roce 2012

Okres Děčín		krádeže vloupáním			krádeže prosté		
obvodní oddělení	počet obyvatel	absolutní počet	index	pořadí	absolutní počet	index	pořadí
Benešov nad Ploučnicí /III	9 114	51	56,0	7	42	46,1	9
Česká Kamenice /IV	7 703	48	62,3	6	72	93,5	6
Děčín – město / II	58 963	266	45,1	8	610	103,5	3
Krásná Líba /IV	5 969	84	140,7	1	78	130,7	1
Hřensko / IV	4 202	37	88,1	4	48	114,2	2
Rumburk / III	16 848	123	73,0	5	149	88,4	7
Šluknov / IV	5 705	65	113,9	2	55	96,4	5
Varnsdorf / II	18 479	197	106,6	3	190	102,8	4
Velký Šenov /IV	8 255	37	44,8	9	55	66,6	8

Zdroj: KR PČR ÚK, 2013

Níže je uveden přehled pořadí jednotlivých obvodních oddělení Policie ČR ve sledovaných oblastech kriminality v okrese Děčín v roce 2012. Pořadí bylo sestaveno podle zjištěných indexů. Po sečtení pořadí obvodních oddělení PČR v jednotlivých oblastech kriminality nejhůře dopadly obvody OO PČR v Krásné Lípě a Šluknově, nejlépe pak obvody PČR v Benešově n. Pl. a Velkém Šenově. Do sestavování tohoto souhrnného pořadí nebylo započítáno pořadí celkové kriminality.

celková kriminalita	násilná+mravnostní	krádeže vloupáním	krádeže prosté
1. Krásná Líba – 410,5	1. Šluknov – 43,8	1. Krásná Líba – 140,7	1. Krásná Líba – 130,7
2. Šluknov – 380,4	2. Krásná Líba – 28,5	2. Šluknov – 113,9	2. Hřensko – 114,2
3. Varnsdorf – 367,4	3. Rumburk – 27,9	3. Varnsdorf – 106,6	3. Děčín – 103,5
4. Rumburk – 337,1	4. Varnsdorf – 27,1	4. Hřensko – 88,1	4. Varnsdorf – 102,8
5. Hřensko – 311,8	5. Česká Kamenice – 26,0	5. Rumburk – 73,0	5. Šluknov – 96,4
6. Česká Kamenice – 299,9	6. Hřensko – 23,8	6. Česká Kamenice – 62,3	6. Česká Kamenice – 93,5
7. Děčín – 287,6	7. Velký Šenov – 20,6	7. Benešov n. Pl. – 56,0	7. Rumburk – 88,4
8. Velký Šenov – 212,0	8. Děčín – 17,5	8. Děčín – 45,1	8. Velký Šenov – 66,6
9. Benešov n. Pl. – 175,6	9. Benešov n. Pl. – 14,3	9. Velký Šenov – 44,8	9. Benešov n. Pl. – 46,1

2.5.2 Okres Chomutov

V okrese Chomutov je celkem devět obvodních oddělení Policie ČR. V roce 2012 bylo nejvíce trestných skutků zjištěno ve správních oblastech obvodních oddělení Policie ČR

v Chomutově. Nejvíce trestných činů v indexovém vyjádření bylo spácháno také v obvodu OO PČR v Chomutově (stejně jako v předcházejících letech) – 390,3 trestných činů na 10 tisíc obyvatel. Na dalších místech jsou obvody PČR v Březně s 382,1 skutky a v Jirkově, kde bylo zaevidováno 376,5 trestných činů. Nejnížší index celkové kriminality byl zjištěn v obvodu OO PČR ve Vejprtech. Jeho hodnota činila 225,6 trestných činů na 10 tisíc obyvatel. Na základě meziročního srovnání celkové kriminality v okrese Chomutov lze konstatovat, že tato se snížila, a to jak v absolutním, tak indexovém vyjádření.

V oblasti násilné a mravností kriminality byl nejvyšší index zjištěn v obvodu OO PČR v Březně. Jeho hodnota činila 49,4 skutků. Na dalších místech skončily obvody PČR v Jirkově a v Chomutově. Nejnížší index byl zjištěn v obvodu PČR v Radonicích. Jeho hodnota činila 7,1 trestných činů násilné a mravnostní kriminality na 10 tisíc obyvatel.

Tabulka 8 – trestná činnost v obvodech PČR v okrese Chomutov v roce 2012

Okres Chomutov		celková trestná činnost			násilná + mravnostní		
obvodní oddělení	počet obyvatel	absolutní počet	index	pořadí	absolutní počet	index	pořadí
Chomutov-1 (II) Chomutov-2 (III) Chomutov -3 (III)	54 624	2132	390,3	1	168	30,8	3
Březno/ IV	3 036	116	382,1	2	15	49,4	1
Jirkov/ II	24 592	926	376,5	3	76	30,9	2
Kadaň/ III	18 538	563	303,7	4	55	29,7	4
Kláštepec n. O. (III)	17 062	457	267,8	5	44	25,8	5
Radonice / IV	4 198	103	245,4	6	3	7,1	7
Vejprty / IV	5 141	116	225,6	7	8	15,6	6

Zdroj: KŘ PČR ÚK, 2013

V oblasti krádeží vzloupáním byl nejvyšší index zjištěn v obvodu OO PČR v Březně. Jeho hodnota činila 92,2 skutků. Na dalších místech skončily obvody PČR v Jirkově a v Radonicích. Nejnížší index byl zjištěn u obvodu PČR ve Vejprtech. Jeho hodnota činila 33,1 trestných činů krádeží vzloupáním na 10 tisíc obyvatel.

V oblasti krádeží prostých byl nejvyšší index zjištěn v obvodech OO PČR v Jirkově. Jeho hodnota činila 126,5 skutků. Na dalších místech skončily obvody PČR v Jirkově a v Kadani. Nejnížší index byl zjištěn v obvodu PČR v Radonicích. Jeho hodnota činila 69,1 trestných činů krádeží prostých na 10 tisíc obyvatel. I v těchto sledovaných kategoriích kriminality lze sledovat trend snižování počtu trestných činů, a to jak v absolutním, tak indexovém vyjádření.

Tabulka 9 – další trestná činnost v obvodech PČR v okrese Chomutov v roce 2012

Okres Chomutov		krádeže vzloupáním			krádeže prosté		
obvodní oddělení	počet obyvatel	absolutní počet	index	pořadí	absolutní počet	index	pořadí
Chomutov-1 (II) Chomutov-2 (III) Chomutov-3 (III)	54 624	335	61,3	4	682	124,9	2
Březno/ IV	3 036	28	92,2	1	31	102,1	4
Jirkov/ II	24 592	200	81,3	2	311	126,5	1
Kadaň/ III	18 538	98	52,9	5	204	110	3
Kláštepec n. O. (III)	17 062	81	47,5	6	119	69,7	6
Radonice / IV	4 198	29	69,1	3	29	69,1	7
Vejprty / IV	5 141	17	33,1	7	37	72,0	5

Zdroj: KŘ PČR ÚK, 2013

Níže je uveden přehled pořadí jednotlivých obvodních oddělení Policie ČR ve sledovaných oblastech kriminality v okrese Chomutov. Po sečtení pořadí obvodních oddělení PČR v jednotlivých oblastech kriminality nejhůře dopadly obvody OO PČR v Jirkově a Březně, nejlépe pak obvod PČR ve Vejprtech. . Do sestavování tohoto souhrnného pořadí nebylo započítáno pořadí celkové kriminality.

celková kriminalita	násilná+mravnostní	krádeže vloupáním	krádeže prosté
1. Chomutov – 390,3	1. Březno – 49,4	1. Březno – 92,2	1. Jirkov – 126,5
2. Březno – 382,1	2. Jirkov – 30,9	2. Jirkov – 81,3	2. Chomutov – 124,9
3. Jirkov – 376,5	3. Chomutov – 30,8	3. Radonice – 69,1	3. Kadaň – 110,0
4. Kadaň – 303,7	4. Kadaň – 29,7	4. Chomutov – 61,3	4. Březno – 102,1
5. Klášterec n. O. – 267,8	5. Klášterec n. O. – 25,8	5. Kadaň – 52,9	5. Vejprty – 72,0
6. Radonice – 245,4	6. Vejprty – 15,6	6. Klášterec n. O. – 47,5	6. Klášterec n. O. – 69,7
7. Vejprty – 225,6	7. Radonice – 7,1	7. Vejprty – 33,1	7. Radonice – 69,1

2.5.3 Okres Litoměřice

V okrese Litoměřice je celkem šest obvodních oddělení Policie ČR. V roce 2012 bylo nejvíce trestných skutků zjištěno ve správní oblasti Obvodního oddělení Policie ČR v Litoměřicích. Nejvíce trestných činů v indexovém vyjádření bylo spácháno v obvodu OO PČR ve Štětí – 399,8 trestných činů na 10 tisíc obyvatel. Na dalších místech jsou obvody PČR v Roudnici nad Labem s 310,9 skutky a v Lovosicích., kde bylo zaevidováno 293,2 trestných činů. Nejnižší index celkové kriminality byl zjištěn opět v obvodu OO PČR v Libochovicích. Jeho hodnota činila 239,3 trestných činů na 10 tisíc obyvatel.

V oblasti násilné a mravností kriminality byl nejvyšší index zjištěn v obvodu OO PČR ve Štětí (jako v předchozích letech). Jeho hodnota činila 39,0 skutků. Na dalších místech skončily obvody PČR v Lovosicích a v Roudnici nad Labem. Nejnižší index byl zjištěn v obvodu PČR v Libochovicích. Jeho hodnota činila 11,6 trestných činů násilné a mravnostní kriminality na 10 tisíc obyvatel.

Tabulka 10 – trestná činnost v obvodech PČR v okrese Litoměřice v roce 2012

Okres Litoměřice		celková trestná činnost			násilná + mravnostní		
obvodní oddělení	počet obyvatel	absolutní počet	index	pořadí	absolutní počet	index	pořadí
Litoměřice / II	36 533	1029	281,7	4	74	20,2	4
Libochovice /IV	12 118	290	239,3	6	14	11,6	6
Lovosice / II	20 665	606	293,2	3	51	24,7	2
Roudnice n. L. / III	26 181	814	310,9	2	59	22,5	3
Štětí / III	13 831	553	399,8	1	54	39,0	1
Terezín / IV	8 613	227	263,6	5	13	15,1	5

Zdroj: KŘ PČR ÚK, 2013

V oblasti krádeží vloupáním byl nejvyšší index zjištěn v obvodu OO PČR ve Štětí. Jeho hodnota činila 117,9 skutků. Na dalších místech skončily obvody PČR v Libochovicích a Terezíně. Nejnižší index byl zjištěn u obvodu PČR v Litoměřicích. Jeho hodnota činila 58,3 trestných činů krádeží vloupáním na 10 tisíc obyvatel.

V oblasti krádeží prostých byl nejvyšší index zjištěn také v obvodu OO PČR ve Štětí. Jeho hodnota činila 129,4 skutků. Na dalších místech skončily obvody PČR v Lovosicích a

v Roudnici nad Labem. Nejnižší index byl zjištěn v obvodu PČR v Terezíně. Jeho hodnota činila 73,1 trestných činů krádeží prostých na 10 tisíc obyvatel.

Tabulka 11 – další trestná činnost v obvodech PČR v okrese Litoměřice v roce 2012

Okres Litoměřice		krádeže vloupáním			krádeže prosté		
obvodní oddělení	počet obyvatel	absolutní počet	index	pořadí	absolutní počet	index	pořadí
Litoměřice / II	36 533	213	58,3	6	307	84,0	4
Libochovice /IV	12 118	96	79,2	2	92	75,9	5
Lovosice / II	20 665	135	65,3	5	220	106,5	2
Roudnice n. L. / III	26 181	187	71,4	4	241	92,1	3
Štětí / III	13 831	163	117,9	1	179	129,4	1
Terezín / IV	8 613	62	72,0	3	63	73,1	6

Zdroj: KŘ PČR ÚK, 2013

Níže je uveden přehled pořadí jednotlivých obvodních oddělení Policie ČR ve sledovaných oblastech kriminality v okrese Litoměřice. Po sečtení pořadí obvodních oddělení PČR v jednotlivých oblastech kriminality nejhůře dopadl obvod OO PČR ve Štětí, který ve všech sledovaných kategoriích evidoval nejvíce trestných činů v přepočtu na 10 tisíc obyvatel. Nejlépe pak dopadl obvod PČR v Terezíně a v Litoměřicích. Do sestavování tohoto souhrnného pořadí nebylo započítáno pořadí celkové kriminality.

celková kriminalita	násilná+mravnostní	krádeže vloupáním	krádeže prosté
1. Štětí – 399,8	1. Štětí – 39,0	1. Štětí – 117,9	1. Štětí – 129,4
2. Roudnice n. L. – 310,9	2. Lovosice – 24,7	2. Libochovice – 79,2	2. Lovosice – 106,5
3. Lovosice – 293,2	3. Roudnice n. L. – 22,5	3. Terezín – 72,0	3. Roudnice n. L. – 92,1
4. Litoměřice – 281,7	4. Litoměřice – 20,2	4. Roudnice n. L. – 71,4	4. Litoměřice – 84,0
5. Terezín – 263,6	5. Terezín – 15,1	5. Lovosice – 65,3	5. Libochovice – 75,9
6. Libochovice – 239,3	6. Libochovice – 11,6	6. Litoměřice – 58,3	6. Terezín – 73,1

2.5.4 Okres Louny

V okrese Louny je celkem pět obvodních oddělení Policie ČR. V roce 2012 bylo nejvíce trestných skutků zjištěno ve správní oblasti Obvodního oddělení Policie ČR v Lounech. Nejvíce trestných činů v indexovém vyjádření bylo spácháno v obvodu OO PČR v Postoloprtech – 316,0 trestných činů na 10 tisíc obyvatel. Na dalších místech jsou obvody PČR v Podbořanech s 308,4 skutky a v Žatci, kde bylo zaevidováno 290,6 trestných činů. Nejnižší index celkové kriminality byl zjištěn v obvodu OO PČR v Kryrech. Jeho hodnota činila 212,7 trestných činů na 10 tisíc obyvatel.

V oblasti násilné a mravnostní kriminality byl nejvyšší index zjištěn v obvodu OO PČR v Podbořanech. Jeho hodnota činila 23,1 skutků. Na dalších místech skončily obvody PČR v Žatci a Lounech. Nejnižší index byl zjištěn v obvodu PČR v Postoloprtech. Jeho hodnota činila 14,2 trestných činů násilné a mravnostní kriminality na 10 tisíc obyvatel.

Tabulka 12 – trestná činnost v obvodech PČR v okrese Louny v roce 2012

Okres Louny		celková trestná činnost			násilná + mravnostní		
obvodní oddělení	počet obyvatel	absolutní počet	index	pořadí	absolutní počet	index	pořadí
Kryry / IV	7 429	158	212,7	5	11	14,8	4
Louny / II	34 182	868	253,9	4	56	16,4	3
Podbořany / III	8 657	267	308,4	2	20	23,1	1
Postoloprty /III	11 961	378	316,0	1	17	14,2	5
Žatec / II	24 982	726	290,6	3	56	22,4	2

Zdroj: KŘ PČR ÚK, 2013

V oblasti krádeží vloupáním byl nejvyšší index zjištěn v obvodu OO PČR v Postoloprtech. Jeho hodnota činila 109,5 skutků. Na dalších místech skončily obvody PČR v Žatci a Podbořanech. Nejnižší index byl zjištěn u obvodu PČR v Kryrech. Jeho hodnota činila 67,3 trestných činů krádeží vloupáním na 10 tisíc obyvatel.

V oblasti krádeží prostých byl nejvyšší index zjištěn opět v obvodu OO PČR v Postoloprtech. Jeho hodnota činila 95,3 skutků. Na dalších místech skončily obvody PČR v Podbořanech a Žatci. Nejnižší index byl zjištěn jako v předcházejících letech v obvodu PČR v Kryrech. Jeho hodnota činila 44,4 trestných činů krádeží prostých na 10 tisíc obyvatel.

Tabulka 13 – další trestná činnost v obvodech PČR v okrese Louny v roce 2012

Okres Louny		krádeže vloupáním			krádeže prosté		
obvodní oddělení	počet obyvatel	absolutní počet	index	pořadí	absolutní počet	index	pořadí
Kryry / IV	7 429	50	67,3	5	33	44,4	5
Louny / II	34 182	242	70,8	4	281	82,2	4
Podbořany / III	8 657	71	82,0	3	81	93,6	2
Postoloprty /III	11 961	131	109,5	1	114	95,3	1
Žatec / II	24 982	246	98,5	2	206	82,5	3

Zdroj: KŘ PČR ÚK, 2013

Níže je uveden přehled pořadí jednotlivých obvodních oddělení Policie ČR ve sledovaných oblastech kriminality v okrese Louny. Po sečtení pořadí obvodních oddělení PČR v jednotlivých oblastech kriminality nejhůře dopadl obvod OO PČR v Podbořanech, nejlépe pak obvod PČR v Kryrech. Do sestavování tohoto souhrnného pořadí nebylo započítáno pořadí celkové kriminality.

celková kriminalita	násilná + mravnostní	krádeže vloupáním	krádeže prosté
1. Postoloprty – 316,0	1. Podbořany – 23,1	1. Postoloprty – 109,5	1. Postoloprty – 95,3
2. Podbořany – 308,4	2. Žatec – 22,4	2. Žatec – 98,5	2. Podbořany – 93,6
3. Žatec – 290,6	3. Louny – 16,4	3. Podbořany – 82,0	3. Žatec – 82,5
4. Louny – 253,9	4. Kryry – 14,8	4. Louny – 70,8	4. Louny – 82,2
5. Kryry – 212,7	5. Postoloprty – 14,2	5. Kryry – 67,3	5. Kryry – 44,4

2.5.5 Okres Most

V okrese Most je celkem šest obvodních oddělení Policie ČR. V roce 2012 bylo nejvíce trestných skutků zjištěno ve správních oblastech obvodních oddělení Policie ČR v Mostě. Nejvíce trestných činů v indexovém vyjádření bylo spácháno v obvodu OO PČR v Obrnicích (stejně jako v předchozích letech) – 418,2 trestných činů na 10 tisíc obyvatel. Na dalších místech jsou obvody PČR v Mostě s 378,4 skutky a v Litvínově, kde bylo zaevidováno 354,1

trestných činů. Nejnižší index celkové kriminality byl zjištěn opět v obvodu OO PČR v Meziboří. Jeho hodnota činila 155,7 trestných činů na 10 tisíc obyvatel.

V oblasti násilné a mravností kriminality byl nejvyšší index zjištěn v obvodu OO PČR v Litvínově. Jeho hodnota činila 34,8 skutků. Na dalších místech skončily obvody PČR v Obrnicích a v Mostě. Nejnižší index byl zjištěn opět v obvodu PČR v Meziboří. Jeho hodnota činila 24,9 trestných činů násilné a mravnostní kriminality na 10 tisíc obyvatel.

Tabulka 14 – trestná činnost v obvodech PČR v okrese Most v roce 2012

Okres Most		celková trestná činnost			násilná + mravnostní		
obvodní oddělení	počet obyvatel	absolutní počet	index	pořadí	absolutní počet	index	pořadí
Most (II) + Most-Zahradní (III)	67 466	2553	378,4	2	192	28,5	3
Litvínov (III) + Hamr (III)	35 666	1263	354,1	3	124	34,8	1
Meziboří (III)	4 817	75	155,7	4	12	24,9	4
Obrnice (III)	8 848	370	418,2	1	29	32,8	2

Zdroj: KŘ PČR ÚK, 2013

V oblasti krádeží vloupáním byl nejvyšší index zjištěn v obvodu OO PČR v Litvínově.. Jeho hodnota činila 116,9 skutků. Na dalších místech skončily obvody PČR v Obrnicích a v Mostě. Nejnižší index byl zjištěn tradičně v obvodu PČR v Meziboří. Jeho hodnota činila 27,0 trestných činů krádeží vloupáním na 10 tisíc obyvatel.

V oblasti krádeží prostých byl nejvyšší index zjištěn v obvodu OO PČR v Mostě (stejně jako v letech předešlých). Jeho hodnota činila 149,3 skutků. Na dalších místech skončily obvody PČR v Obrnicích a v Litvínově. Nejnižší index byl zjištěn v obvodu PČR v Meziboří. Jeho hodnota činila 33,2 trestných činů krádeží prostých na 10 tisíc obyvatel.

Tabulka 15 – další trestná činnost v obvodech PČR v okrese Most v roce 2012

Okres Most		krádeže vloupáním			krádeže prosté		
obvodní oddělení	počet obyvatel	absolutní počet	index	pořadí	absolutní počet	index	pořadí
Most (II) + Most-Zahradní (III)	67 466	354	52,5	3	1007	149,3	1
Litvínov (III) + Hamr (III)	35 666	417	116,9	1	302	84,7	3
Meziboří (III)	4 817	13	27,0	4	16	33,2	4
Obrnice (III)	8 848	75	84,8	2	127	143,5	2

Zdroj: KŘ PČR ÚK, 2013

Níže je uveden přehled pořadí jednotlivých obvodních oddělení Policie ČR ve sledovaných oblastech kriminality v okrese Most. Po sečtení pořadí obvodních oddělení PČR v jednotlivých oblastech kriminality nejhůře dopadly shodně obvody OO PČR v Obrnicích, Mostě a v Litvínově, nejlépe pak obvod PČR v Meziboří (jako v předcházejících letech). Do sestavování tohoto souhrnného pořadí nebylo započítáno pořadí celkové kriminality.

celková kriminalita	násilná+mravnostní	krádeže vloupáním	krádeže prosté
1. Obrnice – 418,2	1. Litvínov+Hamr – 34,8	1. Litvínov+Hamr – 116,9	1. Most – 149,3
2. Most – 378,4	2. Obrnice – 32,8	2. Obrnice – 84,8	2. Obrnice – 143,5
3. Litvínov +Hamr – 354,1	3. Most – 28,5	3. Most – 52,5	3. Litvínov +Hamr – 84,7
4. Meziboří – 155,7	4. Meziboří – 24,9	4. Meziboří – 27,0	4. Meziboří – 33,2

2.5.6 Okres Teplice

V okrese Teplice je celkem sedm obvodních oddělení Policie ČR. V roce 2012 bylo nejvíce trestných skutků zjištěno ve správních oblastech obvodních oddělení Policie ČR v Teplicích. Nejvíce trestných činů v indexovém vyjádření bylo spácháno v obvodech OO PČR v Dubí – 383,9 trestných činů na 10 tisíc obyvatel. Na dalších místech jsou obvody PČR v Teplicích s 367,5 skutky a v Krupce, kde bylo zaevidováno 295,2 trestných činů. Nejnižší index celkové kriminality byl zjištěn v obvodu OO PČR v Duchcově (stejně jako v předcházejících letech). Jeho hodnota činila 211,1 trestných činů na 10 tisíc obyvatel.

V oblasti násilné a mravnostní kriminality byl nejvyšší index zjištěn v obvodu OO PČR v Krupce. Jeho hodnota činila 32,7 skutků. Na dalších místech skončily obvody PČR v Teplicích a Bílině. Nejnižší index byl zjištěn v obvodu PČR v Dubí. Jeho hodnota činila 14,4 trestných činů násilné a mravnostní kriminality na 10 tisíc obyvatel.

Tabulka 16 – trestná činnost v obvodech PČR v okrese Teplice v roce 2012

Okres Teplice		celková trestná činnost			násilná + mravnostní		
obvodní oddělení	počet obyvatel	absolutní počet	index	pořadí	absolutní počet	index	pořadí
Teplice (II) Trnovany (III) Prosetice (III)	58 718	2158	367,5	2	182	31,0	2
Bílina (III)	22 568	666	295,1	4	54	23,9	3
Dubí (III)	10 393	399	383,9	1	15	14,4	5
Duchcov (III)	22 977	485	211,1	5	48	20,9	4
Krupka (III)	15 276	451	295,2	3	50	32,7	1

Zdroj: KŘ PČR ÚK, 2013

V oblasti krádeží vloupáním byl nejvyšší index zjištěn v obvodu OO PČR v Dubí. Jeho hodnota činila 95,3 skutků. Na dalších místech skončily obvody Policie ČR v Krupce a v Teplicích. Nejnižší index byl zjištěn u obvodu PČR v Duchcově. Jeho hodnota činila 45,7 trestných činů krádeží vloupáním na 10 tisíc obyvatel.

V oblasti krádeží prostých byl nejvyšší index zjištěn v obvodech OO PČR v Teplicích (stejně jako v letech předešlých). Jeho hodnota činila 137,3 skutků. Na dalších místech skončily obvody PČR v Dubí a Bílině. Nejnižší index byl zjištěn v obvodu PČR v Duchcově. Jeho hodnota činila 62,7 trestných činů krádeží prostých na 10 tisíc obyvatel.

Tabulka 17 – další trestná činnost v obvodech PČR v okrese Teplice v roce 2012

Okres Teplice		krádeže vloupáním			krádeže prosté		
obvodní oddělení	počet obyvatel	absolutní počet	index	pořadí	absolutní počet	index	Pořadí
Teplice (II) Trnovany (III) Prosetice (III)	58 718	349	59,4	3	806	137,3	1
Bílina (III)	22 568	126	55,8	4	213	94,4	3
Dubí (III)	10 393	99	95,3	1	127	122,2	23
Duchcov (III)	22 977	105	45,7	5	144	62,7	5
Krupka (III)	15 276	104	68,1	2	129	84,4	4

Zdroj: KŘ PČR ÚK, 2013

Níže je uveden přehled pořadí jednotlivých obvodních oddělení Policie ČR ve sledovaných oblastech kriminality v okrese Teplice. Po sečtení pořadí obvodních oddělení PČR v jednotlivých oblastech kriminality nejhůře dopadl obvod PČR v Teplicích, nejlépe pak obvod PČR v Duchcov. Do sestavování tohoto souhrnného pořadí nebylo započítáno pořadí celkové kriminality.

celková kriminalita	násilná + mravnostní	krádeže vloupáním	krádeže prosté
1. Dubí – 383,9	1. Krupka – 32,7	1. Dubí – 95,3	1. Teplice – 137,3
2. Teplice – 367,5	2. Teplice – 31,0	2. Krupka – 68,1	2. Dubí – 122,2
3. Krupka – 295,2	3. Bílina – 23,9	3. Teplice – 59,4	3. Bílina – 94,4
4. Bílina – 295,1	4. Duchcov – 20,9	4. Bílina – 55,8	4. Krupka – 84,4
5. Duchcov – 211,1	5. Dubí – 14,4	5. Duchcov – 45,7	5. Duchcov – 62,7

2.5.7 Okres Ústí nad Labem

V okrese Ústí nad Labem je celkem devět obvodních oddělení Policie ČR. V roce 2012 bylo nejvíce trestných skutků zjištěno ve správních oblastech obvodních oddělení Policie ČR v Ústí nad Labem. Nejvíce trestných činů v indexovém vyjádření bylo spácháno také v obvodech OO PČR v Ústí nad Labem (stejně jako v předcházejících letech) – 398,8 trestných činů na 10 tisíc obyvatel. Na dalších místech jsou obvody PČR ve Velkém Březně s 261,0 skutky a v Chlumci, kde bylo zaevidováno 229,9 trestných činů. Nejnižší index celkové kriminality byl zjištěn v obvodu Obvodního oddělení PČR ve Libouchci. Jeho hodnota činila 215,3 trestných činů na 10 tisíc obyvatel.

V oblasti násilné a mravností kriminality byl nejvyšší index zjištěn opět v obvodech OO PČR ve Velkém Březně. Jeho hodnota činila 62,8 skutků. Na dalších místech skončily obvody PČR v Ústí nad Labem a Libouchci. Nejnižší index byl zjištěn v obvodu PČR v Chlumci. Jeho hodnota činila 12,1 trestných činů násilné a mravnostní kriminality na 10 tisíc obyvatel.

Tabulka 18 – trestná činnost v obvodech PČR v okrese Ústí nad Labem v roce 2012

Okres Ústí nad Labem		celková trestná činnost			násilná + mravnostní		
obvodní oddělení	počet obyvatel	absolutní počet	index	pořadí	absolutní počet	index	pořadí
ÚL-město (II) ÚL-Střekov (III) ÚL-Všebořice (III) ÚL-Mojžíř- Neštěmice (III) ÚL-Krásné Březno (III) ÚL-Trmice (III)	104 883	4 183	398,8	1	322	30,7	2
Chlumec (IV)	8 266	190	229,9	3	10	12,1	4
Libouchec (IV)	4 412	95	215,3	4	7	15,9	3
Velké Březno (IV)	4 138	108	261,0	2	26	62,8	1

Zdroj: KŘ PČR ÚK, 2013

V oblasti krádeží vloupáním byl nejvyšší index zjištěn opět v obvodech OO PČR v Ústí nad Labem. Jeho hodnota činila 87,5 skutků. Na dalších místech skončily obvody PČR v Chlumci a Libouchci. Nejnižší index byl zjištěn u obvodu PČR ve Velkém Březně. Jeho hodnota činila 16,9 trestných činů krádeží vloupáním na 10 tisíc obyvatel.

V oblasti krádeží prostých byl nejvyšší index zjištěn opět jako v předcházejícím roce v obvodech OO PČR v Ústí nad Labem. Jeho hodnota činila 137,9 skutků. Na dalších místech skončily obvody PČR v Libouchci a v Chlumci. Nejnižší index byl zjištěn tradičně

v obvodu PČR ve Velkém Březně. Jeho hodnota činila 58,0 trestných činů krádeží prostých na 10 tisíc obyvatel.

Tabulka 19 – další trestná činnost v obvodech PČR v okrese Ústí nad Labem v roce 2012

Okres Ústí nad Labem		krádeže vloupáním			krádeže prosté		
obvodní oddělení	počet obyvatel	absolutní počet	index	pořadí	absolutní počet	index	pořadí
ÚL-město (II) ÚL-Střekov (III) ÚL-Všebořice (III) ÚL-Mojžíř- Neštětice (III) ÚL-Krásné Březno (III) ÚL-Trmice (III)	104 883	918	87,5	1	1446	137,9	1
Chlumec (IV)	8 266	37	44,8	2	69	83,5	3
Libouchec (IV)	4 412	17	38,5	3	41	92,9	2
Velké Březno (IV)	4 138	7	16,9	4	24	58,0	4

Zdroj: KŘ PČR ÚK, 2013

Níže je uveden přehled pořadí jednotlivých obvodních oddělení Policie ČR ve sledovaných oblastech kriminality v okrese Ústí nad Labem. Po sečtení pořadí obvodních oddělení PČR v jednotlivých oblastech kriminality nejhůře dopadly opět obvody OO PČR v Ústí nad Labem nejlépe pak obvod PČR ve Velkém Březně. Do sestavování tohoto souhrnného pořadí nebylo započítáno pořadí celkové kriminality.

celková kriminalita	násilná + mravnostní	krádeže vloupáním	krádeže prosté
1. Ústí n. L. – 398,8	1. Velké Březno – 62,8	1. Ústí n. L. – 87,5	1. Ústí n. L. – 137,9
2. Velké Březno – 261,0	2. Ústí nad Labem – 30,7	2. Chlumec – 44,8	2. Libouchec – 92,9
3. Chlumec – 229,9	3. Libouchec – 15,9	3. Libouchec – 38,5	3. Chlumec – 83,5
4. Libouchec – 215,3	4. Chlumec – 12,1	4. Velké Březno – 16,9	4. Velké Březno – 58,0

2.5.8 Pořadí obvodních oddělení PČR v kraji v roce 2012

Na základě zjištěných indexů (tj. počtu trestných činů na 10 tisíc obyvatel) bylo sestaveno pořadí obvodních oddělení Policie ČR v kraji v roce 2012. V roce 2012 došlo k přesunu nejvíce kriminalitou zatížených měst a obcí v Ústeckém kraji z těch větších do těch menších. Ta zaujala první tři místa nejvíce zatížených obcí. Jednalo se o Obrnice, Krásnou Lípou a Štětí. Pak už následovala také velká města – Ústí nad Labem, Chomutov. K největšímu posunu došlo v OO PČR Štětí, které se v roce 2011 nacházelo v polovině sledovaných obvodních oddělení, také u OO PČR Krásná Lípa došlo ke značnému posunu směrem k větší zatíženosti kriminalitou. V obou sledovaných OO PČR se nacházejí sociálně vyloučené lokality, další determinanty jsou však rozdílné. V Krásné Lípě působí již několik let Agentura pro sociální začleňování, působí zde více poskytovatelů sociálních služeb, oproti tomu ve Štětí se práce spojené se sociální prací ve vyloučených lokalitách teprve zavádějí. Na opačném konci pořadí jsou obvody OO PČR v Meziboří, Benešově nad Ploučnicí a Duchcově. Index obvodu OO PČR v Meziboří je téměř 2x nižší než index zjištěný v obvodu města Obrnice.

Pořadí	OO PČR	Celková kriminalita	Index TČ	Pořadí	OO PČR	Celková kriminalita	Index TČ
1	OO OBRNICE	370	418,2	21	OO KRUPKA	451	295,2
2	OO KRÁSNÁ LÍPA	245	410,5	22	OO BÍLINA	666	295,1
3	OO ŠTĚTÍ	553	399,8	23	OO LOVOSICE	606	293,2
4	Ústí nad Labem	4 183	398,8	24	OO ŽATEC	726	290,6
5	Chomutov	2 132	390,3	25	Děčín	1 696	287,6
6	OO DUBÍ	399	383,9	26	OO LITOMĚŘICE	1 029	281,7
7	OO ŠLUKNOV	217	380,4	27	OO KLÁŠTEREC N. O.	457	267,8
8	OO BŘEZNO	116	378,7	28	OO TEREZÍN	227	263,6
9	Most	2 553	378,4	29	OO VELKÉ BŘEZNO	108	261,0
10	OO JIRKOV	926	376,5	30	OO LOUNY	868	253,9
11	Teplice	2 158	367,5	31	OO RADONICE	103	245,4
12	OO VARNSDORF	679	367,4	32	OO LIBOCHOVICE	290	239,3
13	Litvínov	1 263	354,1	33	OO CHLUMEC	190	229,9
14	OO RUMBURK	568	337,1	34	OO VEJPRTY	116	225,6
15	OO POSTOLOPRTY	378	316,0	35	OO LIBOUCHEC	95	215,3
16	OO HŘENSKO	131	311,8	36	OO KRYRY	158	212,7
17	OO ROUDNICE N. L.	814	310,9	37	OO VELKÝ ŠENOV	175	212,0
18	OO PODBOŘANY	267	308,4	38	OO DUCHCOV	485	211,1
19	OO KADAŇ	563	303,7	39	OO BENEŠOV N. PL.	160	175,6
20	OO ČESKÁ KAMENICE	231	299,9	40	OO MEZIBOŘÍ	75	155,7

Zdroj: KŘ PČR ÚK, 2013

2.5.9 Pořadí obvodních oddělení Policie ČR v kraji v roce 2012

Nově je v této kapitole Bezpečnostní analýzy zpracován rozbor trestné činnosti (zatíženosti kriminalitou) v jednotlivých obvodních odděleních Policie ČR připadající na jednoho policistu.

Tabulka 20 – index trestné činnosti v obvodech PČR na jednoho policistu

Obvodní oddělení	Celková kriminalita	Počet policistů	Index TČ na 1 policistu
OOP DĚČÍN - PODMOKLY	1440	40	36,0
OOP MOST	1865	53	35,2
OOP ROUDNICE NAD LABEM	814	25	32,6
OOP TEREZÍN	227	7	32,4
OOP LIBOCHOVICE	290	9	32,2
OOP TEPLICE	996	33	30,2
OOP ÚSTÍ N/LABEM - MĚSTO	1965	71	27,7
OOP ŠTĚTÍ	553	20	27,7
OOP LOUNY	868	34	25,5
OOP KRÁSNÉ BŘEZNO	554	22	25,2
OOP ŽATEC	726	29	25,0
OOP JIRKOV	926	37	25,0
OOP CHOMUTOV-MĚSTO	1020	41	24,9
OOP CHOMUTOV KAMENNÁ	562	24	23,4
OOP LOVOSICE	606	26	23,3
OOP NEŠTĚMICE	369	16	23,1
OOP TRNOVANY	778	34	22,9
OOP TRMICE	477	21	22,7
OOP KRUPKA	451	20	22,6
OOP LITOMĚŘICE	1029	46	22,4
OOP VARNSDORF	679	31	21,9
OOP PROSETICE	384	18	21,3
OOP POSTOLOPRTY	378	18	21,0
OOP MOST ZAHRADNÍ	688	33	20,8
OOP BÍLINA	666	32	20,8
OOP CHOMUTOV ČERNOVICKÁ	550	27	20,4
OOP KADAŇ	563	28	20,1
OOP RUMBURK	568	29	19,6
OOP STŘEKOV	422	22	19,2
OOP PODBOŘANY	267	14	19,1
OOP DUBÍ	399	21	19,0
OOP VŠEBOŘICE	338	18	18,8
OOP LITVÍNOV	786	42	18,7
OŽP DĚČÍN	256	14	18,3
OOP DUCHCOV	485	27	18,0
OOP OBRNICE	370	21	17,6
OOP KLÁŠTEREC NAD OHŘÍ	457	26	17,6
OOP ČESKÁ KAMENICE	231	14	16,5
OOP LITVÍNOV HAMR	477	31	15,4
OOP KRÁSNÁ LÍPA	245	16	15,3
OOP ŠLUKNOV	217	15	14,5
OOP CHLUMEC	190	14	13,6
OOP KRYRY	158	12	13,2
OOP BŘEZNO	116	9	12,9
OOP RADONICE	103	8	12,9
OOP VELKÝ ŠENOV	175	14	12,5
OOP LIBOUCHEC	95	9	10,6
OOP VELKÉ BŘEZNO	108	11	9,8
OOP HŘENSKO	131	14	9,4
OOP MEZIBOŘÍ	75	11	6,8
OOP VEJPRTY	116	19	6,1
ŽO ÚSTÍ NAD LABEM	58	12	4,8

Zdroj: KŘ PČR ÚK, 2013

2.6 Analýza rizikovosti územních jednotek v kraji

Strategie PK ČR nově zavádí v rámci sledování výskytu sociálně nežádoucích jevů na určitém území tzv. rizikovost územních jednotek. Lokality byly rozděleny do třech územních jednotek – okresy, obvody obcí s rozšířenou působností a obce. Odbor prevence kriminality MV ČR zpracuje každoročně tabulku rizikovosti územních jednotek¹ v rámci České republiky. Tato území (okresy) se kryjí s územními odbory Policie ČR (případně jejich městskými ředitelstvími) a je jich celkem 77. Pro stanovení rizikovosti bylo použito pro rok 2012 těchto tří rizikových faktorů:

- počet nezaměstnaných v daném okrese k 31. 12. předchozího kalendářního roku – tzv. index nezaměstnanosti,
- počet trestných činů (přechinů i zločinů) v daném okrese k 31. 12. předchozího kalendářního roku, tzv. index trestné činnosti
- objem vyplacených sociálních dávek závislých na výši příjmu² k 31. 12. předchozího kalendářního roku („dávky, které lze charakterizovat jako dávky související s chudobou“) – tzv. index chudoby.

Výsledky jsou přepočteny (indexovány) na 10 tisíc obyvatel a index počtu vyplacených dávek je přepočten na tisíc obyvatel. Pořadí je pak sestaveno na základě součtu jednotlivých indexů na daném území. Rizikovost okresů je řazena od nejzatíženější³ po nejméně rizikovou.

Okresy, které mají vyšší index rizikovosti než je průměr České republiky, budou prohlášeny za rizikové. Ostatní okresy nejsou považovány za rizikové. Obdobně bude sestavována rizikovost obvodů obcí s rozšířenou působností. Kraj (krajský manažer prevence kriminality) zpracovává každoročně dle zadání odboru prevence kriminality MV ČR podrobnou bezpečnostní analýzu svého území, ve které postoupí níže oproti analýze odboru prevence kriminality, a to z úrovně okresů (obvodů obcí III. stupně) na úroveň obcí. Tato analýza bude základem pro hodnocení toho, zda se obec nachází v rizikovém území. Cílem zvoleného postupu (prvního kritéria výběru) je zaměřit pozornost Ministerstva vnitra ČR, dalších členů Republikového výboru pro prevenci kriminality a především krajů na nejrizikovější místa v rámci ČR, zlepšovat bezpečnostní situaci a nastavovat preventivní opatření v místech, kde je to potřebné a potřeba je statisticky prokázána. (MV ČR, 2011).

2.6.1 Rizikovost okresů Ústeckého kraje v roce 2012

V roce 2012 byl průměrný index rizikovosti v ČR 1 702 bodů. Dle sestaveného pořadí bylo nad republikovým průměrem celkem 31 okresů. Jako nejvíce rizikový byl podle výše uvedených kritérií okres Most, jehož hodnota dosáhla 3 193,9 bodů. Na druhém místě byl okres Bruntál (3 029,1 bodů) a třetí pak okres Karviná, jehož index rizikovosti byl stanoven na 2 848,2 bodů. Ostatní okresy v Ústeckém kraji také dosáhly většího indexu než je průměrná hodnota v ČR, **tj. všechny okresy v Ústeckém kraji jsou prohlášeny za rizikové.** Podrobnosti jsou uvedeny v následující tabulce.

¹ Jedná se o bývalé okresy včetně hl. m. Prahy. Pro zjednodušení se bude v textu dále používat název „okres“.

² Počty vyplacených testovaných dávek státní sociální podpory a hmotné nouze (jedná se o počty řádně vyplacených dávek - tj. bez doplatků, přeplatků a vrátek - v roce) podle území (trvalá adresa osoby). Počty příjemců nejsou sledovány, pouze jsou odvozeny z počtu přiznaných dávek za daný měsíc bez ohledu na okamžik následné výplaty.

³ Tam, kde je zatíženost vysoká, je vhodné v preventivních programech kombinovat sociální, situační a behaviorální opatření. V hl. m. Praze, která je sice v souhrnu až na 73 místě ze 77 územních celků, ale v počtu registrovaných trestných na místě prvním, se doporučují opatření situačního charakteru – koncipovaných ve spolupráci Policie ČR, Magistrátu hl. m. Prahy, obvodních úřadů a městské policie. I v tomto případě je nutné zpracovat (PČR a MěP) detailní analýzu výskytu kriminality na území města, a to v souvislosti s výskytem bazarů a zastaváren, nepřehledných a snadno únikových míst, tzn. podmínek, které páchání trestné činnosti a zisku z ní, usnadňují.

Tabulka 21 – rizikovost okresů Ústeckého kraje v roce 2012

Poř.	Okres	počet obyvatel	index nezaměstnaných	index počtu vyplacených soc. dávek	index kriminality	součet
1	Most	114 936	860,5	1 962,7	370,7	3 193,9
6	Děčín	132 639	752,5	1 642,1	309,3	2 703,8
7	Ústí n. L.	119 897	786,8	1 497,2	381,7	2 665,6
8	Chomutov	125 432	787,9	1 420,8	351,8	2 560,5
10	Teplice	128 355	707,2	1 392,7	324,0	2 423,9
11	Louny	86 647	738,9	1 216,2	276,6	2 231,7
25	Litoměřice	119 317	580,2	946,1	294,9	1 821,2

Zdroj: MV ČR, 2013

2.6.1 Rizikovost obvodů obcí III. stupně Ústeckého kraje v roce 2012

Dle sestaveného pořadí bylo nad republikovým průměrem celkem 91 správních obvodů obcí s rozšířenou působností. Jako nejvíce rizikový byl podle výše uvedených kritérií obvod obce Karviná, jehož hodnota dosáhla 1 824,1 bodů. Na druhém místě byl obvod Litvínov (1 800,7 bodů) a třetí pak obvod obce Bruntál, jehož index rizikovosti byl stanoven na 1 777,2 bodů. Většina ostatních obvodů v Ústeckém kraji také dosáhla většího indexu než je průměrná hodnota v ČR, tj. **všechny obvody obcí s rozšířenou působností (vyjma obvodu obce Lovosice a Roudnice nad Labem) v Ústeckém kraji jsou prohlášeny za rizikové.** Podrobnosti jsou uvedeny v následující tabulce.

Tabulka 22 – rizikovost obvodů obcí III. stupně Ústeckého kraje v roce 2012

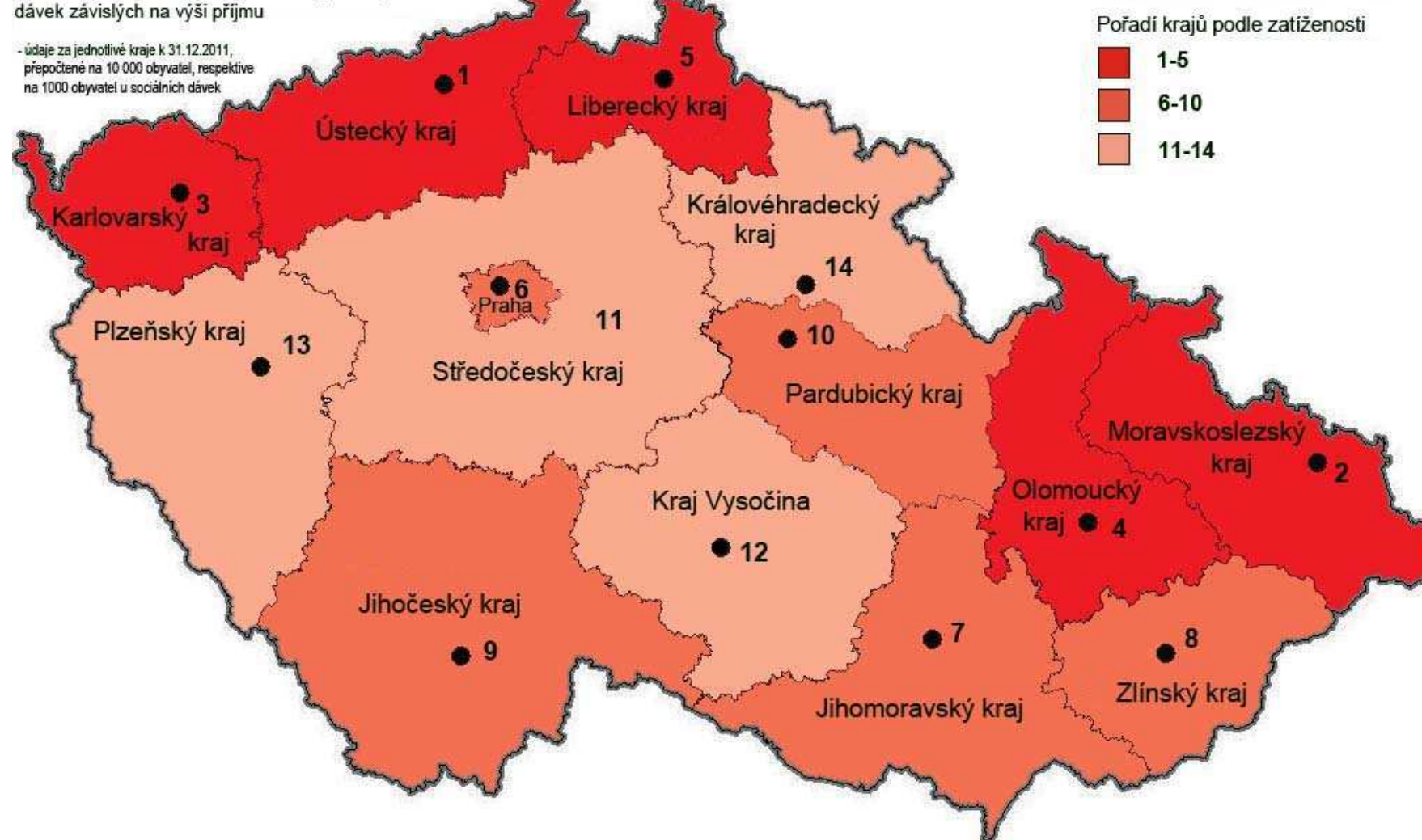
Poř.	Obec III. stupně	počet obyvatel	index nezaměstnaných	index počtu vyplacených soc. dávek	index kriminality	součet
2	Litvínov	39 156	895,4	704,6	200,7	1 800,7
5	Most	75 639	834,6	496,4	337,5	1 668,6
8	Ústí nad Labem	119 897	779,0	490,4	317,1	1 586,6
13	Chomutov	82 013	819,9	357,9	260,0	1 437,7
14	Varnsdorf	20 503	776,5	326,7	331,2	1 434,4
15	Žatec	27 218	813,8	307,8	266,7	1 388,3
16	Rumburk	33 646	765,0	443,8	168,8	1 377,6
17	Bílina	27 339	1 021,7	34,2	319,9	1 375,8
21	Děčín	78 569	743,4	314,7	215,9	1 274,0
25	Teplice	107 646	708,8	413,7	128,2	1 250,7
26	Kadaň	43 745	699,7	415,6	128,7	1 244,0
32	Louny	43 721	689,8	300,5	198,5	1 188,9
33	Litoměřice	59 388	728,4	269,8	173,3	1 171,4
34	Podbořany	15 843	766,3	230,8	168,5	1 165,6
93	Lovosice	27 617	520,7	158,4	219,4	898,5
98	Roudnice n. L.	32 245	436,6	200,2	252,4	889,0

Zdroj: MV ČR, 2013

Obrázek 4 – mapa rizikovosti krajů v ČR v roce 2011

Kraje České republiky řazené podle zatíženosti kriminalitou, počtem nezaměstnaných a počtem vyplacených sociálních dávek závislých na výši příjmu

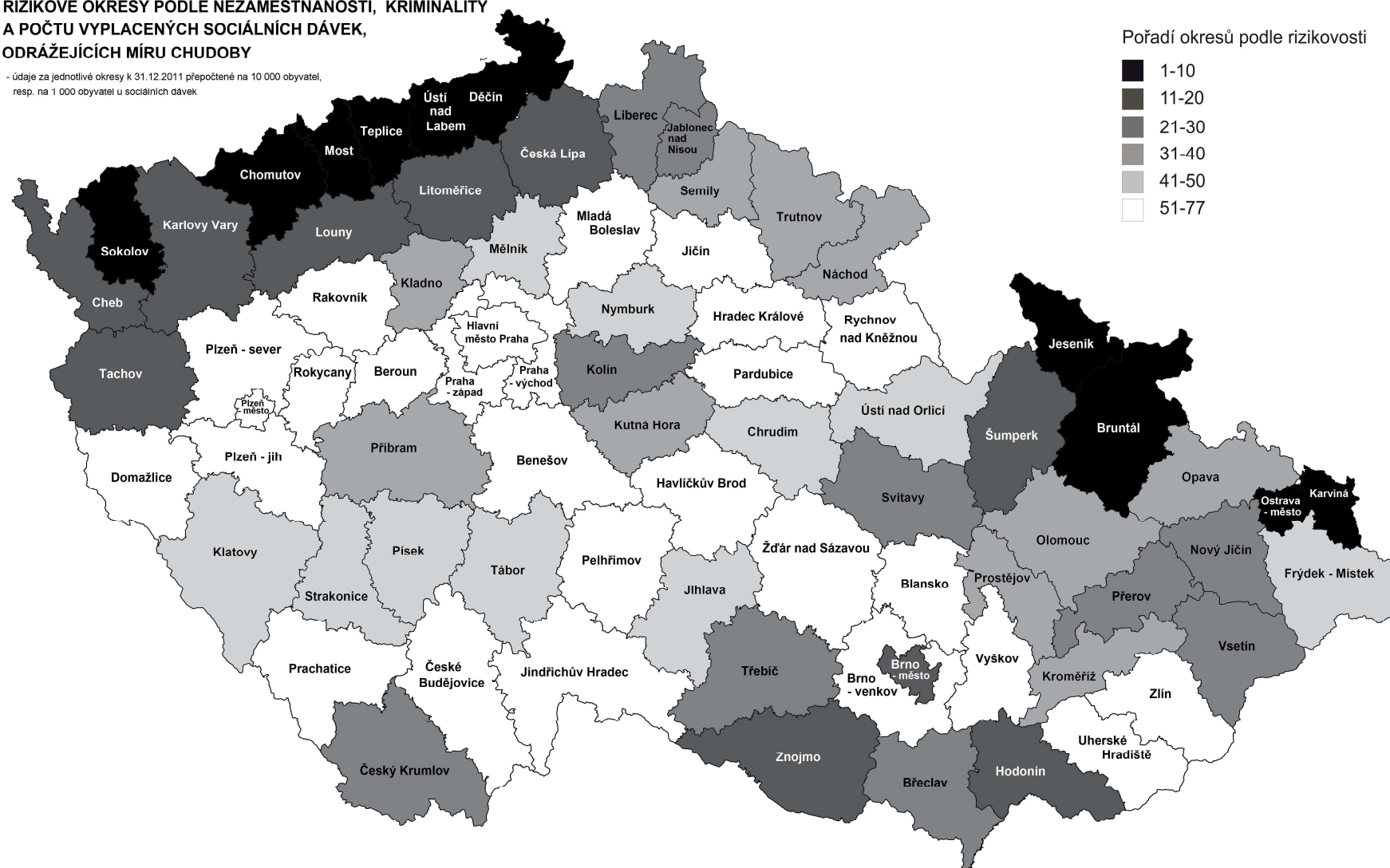
- údaje za jednotlivé kraje k 31.12.2011,
přepočtené na 10 000 obyvatel, respektive
na 1000 obyvatel u sociálních dávek

Obrázek 5 – mapa rizikovosti okresů v ČR v roce 2011

**RIZIKOVÉ OKRESY PODLE NEZAMĚSTNANOSTI, KRIMINALITY
A POČTU VYPLACENÝCH SOCIÁLNÍCH DÁVEK,
ODRÁŽEJÍCÍCH MÍRU CHUDOBY**

- údaje za jednotlivé okresy k 31.12.2011 přepočtené na 10 000 obyvatel,
resp. na 1 000 obyvatel u sociálních dávek

3 SOCIO-DEMOGRAFICKÁ ANALÝZA

3.1 Základní demografické údaje

Ústecký kraj leží na severozápadě České republiky. Severozápadní hranice kraje je zároveň i státní hranicí se Spolkovou republikou Německo a to se spolkovou zemí Sasko. Dále kraj sousedí s Libereckým, Karlovarským, Plzeňským a na jihovýchodě se Středočeským krajem. Spolu s Karlovarským krajem tvoří Region soudržnosti NUTS II.

Rozloha kraje je 5 335 km², což představuje 6,8 % rozlohy České Republiky. Zemědělská půda zaujímá více než 52 % území kraje, lesy se rozkládají na 30 % a vodní plochy na 2 % území. Ústecký kraj se vyznačuje značnou rozdílností jak z hlediska přírodních podmínek, tak i z hlediska hospodářské struktury, hustoty osídlení a stavu životního prostředí.

Ústecký kraj je členěn na 16 správních obvodů obcí s rozšířenou působností (Bílina, Děčín, Chomutov, Kadaň, Litoměřice, Litvínov, Louny, Lovosice, Most, Podbořany, Roudnice nad Labem, Rumburk, Teplice, Ústí nad Labem, Varnsdorf a Žatec). Vedle obcí s rozšířenou působností je výkon státní správy na území Ústeckého kraje svěřen 30 pověřeným obcím, které vykonávají státní správu v určeném rozsahu i na území jiných obcí.

Celkem je v Ústeckém kraji 354 obcí, z toho 36 obcí má více než 3 000 obyvatel. V kraji je 58 obcí se statutem města. Statutárními městy jsou Ústí nad Labem, Most, Teplice, Chomutov a Děčín. Devět obcí má charakter středních sídel od 15 do 30 tisíc obyvatel, čtyři obce mají charakter velkých sídel od 50 do 100 tisíc obyvatel.

Nejhustěji je osídlena podkrušnohorská hnědouhelná pánev, méně oblast Krušných hor a okresy Louny a Litoměřice, kde se vyskytují především menší venkovská sídla. Největší obcí a zároveň sídlem kraje je město Ústí nad Labem s 93 747 obyvateli (k 31.12.2012). Ústecký kraj je regionem s vysokou mírou urbanizace, zhruba 80,0 procenta populace žije ve městech.

3.2 Vývoj počtu obyvatel

Početní stav obyvatel Ústeckého kraje je od roku 1993 relativně stabilizovaný. Od roku 2000 do roku 2002 dochází k úbytku obyvatel, od roku 2003 má vývoj početního stavu obyvatel mírně stoupající tendenci a přibližuje se k původnímu stavu z roku 1993. Od roku 2006 do roku 2009 dochází k významnějšímu nárůstu počtu obyvatel v kraji. Od roku 2010 se počet obyvatel v kraji opět začíná snižovat.

Tabulka 23 – vývoj počtu obyvatel kraje od roku 1999

vývoj počtu obyvatel v Ústeckém kraji										
rok	1999	2000	2004	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
počet obyvatel	827 151	827 013	822 133	823 265	831 180	835 891	836 198	830 046	827 992	826 764

Zdroj: ČSÚ, 2013

V minulosti prošel region velmi různorodým vývojem, který ke stabilizaci demografické struktury území nepřispěl. V důsledku těchto skutečností se region vyznačuje nadprůměrnou fluktuací obyvatelstva. Hlavní příčiny lze spatřovat zejména v nedostatečné nabídce pracovních příležitostí a celkově nižší atraktivitě území pro život, zejména v důsledku historického průmyslového zatížení, jehož následky v regionu přetrvávají dodnes.

Ke konci roku 2012 žilo v Ústeckém kraji 826 764 obyvatel, což činí Ústecký kraj pátým nejlidnatějším v rámci České republiky. Průměrná hustota zalidnění Ústeckého kraje je vyšší než celostátní průměr a Ústecký kraj je v České republice čtvrtou nejzalidněnější oblastí. V Ústeckém kraji se v roce 2012 živě narodilo 8 215 dětí, zemřelo 8 959 lidí. Došlo tedy k přirozenému úbytku obyvatelstva o 744 lidí.

Obyvatelstvo spolu s osídlením regionu prošlo v poválečném období složitým vývojem, který trvale poznamenal životní podmínky, respektive sociální a ekonomické klima. Při perspektivních úvahách ani dnes nelze zdaleka podceňovat skutečnost, že se v poválečných letech na území regionu vyměnila velká část obyvatelstva (jehož celkový počet se mimo to podstatně snížil), že území bylo dosídleno etnicky i kulturně různorodými skupinami, a že vznikla výrazná sídelní i kulturní diskontinuita.

3.3 Věková struktura obyvatelstva

Obecným trendem v České republice je výrazné stárnutí obyvatelstva. Hodnota indexu stárí (tj. počtu osob ve věku nad 65 let připadajících na 100 osob ve věku 0 – 14 let) v roce 2009 dosáhla v ČR 105,1 a průměrný věk se posunul nad hranici 40,6 let.

Ústecký kraj má oproti celorepublikovému průměru mladší věkovou strukturu obyvatel, jak dokládá index stárí, jehož hodnota pro region činí 90,0. Kraj tak je nejmladší v České republice. Průměrný věk obyvatel dosahoval ke konci roku 2012 40,6 let. I v Ústeckém kraji se však projevuje obecný trend stárnutí populace, což dokládá níže uvedená tabulka.

Tabulka 24 – vývoj průměrného věku obyvatel kraje od roku 1995

průměrný věk obyvatel										
rok	1995	2000	2002	2004	2006	2007	2008	2009	2010	2011
průměrný věk	36,3	37,7	38,3	38,8	39,2	39,4	39,6	39,8	40,0	40,4

Zdroj: ČSÚ, 2013

Tabulka 25 – věková struktura obyvatel kraje

věková struktura obyvatel							
rok	celkem	Muži			ženy		
		0 – 14	15 – 64	65 a více	0 – 14	15 – 64	65 a více
2005	823 173	66 371	297 655	39 857	62 676	292 912	63 702
2006	823 265	65 496	297 669	41 005	61 908	292 500	64 687
2007	831 180	65 276	301 576	42 270	61 872	294 362	65 824
2008	835 891	65 027	303 651	43 784	61 810	294 329	67 290
2009	836 198	65 158	302 106	45 355	61 958	292 599	69 022
2010	830 046	66 766	300 172	46 761	62 446	290 671	70 229

Zdroj: ČSÚ, 2011

3.4 Vzdělanostní skladba obyvatelstva

Historický vývoj v Ústeckém kraji značně poznamenal i jeho vzdělanostní strukturu. Ta je v porovnání s celorepublikovými hodnotami podprůměrná. V regionu se nachází, ve srovnání s ostatními regiony ČR, nejnižší podíl obyvatel s vysokoškolským vzděláním a nejvyšší podíl obyvatel, kteří dosáhli maximálně základního vzdělání. Celý problém je umocněn zejména migrací vysokoškolsky vzdělaného obyvatelstva za prací mimo region, a to zejména v důsledku nízké úrovně nabídky kvalifikovaných pracovních příležitostí. Nejprogresivnější vzdělanostní strukturu má krajské město a s odstupem následují další velká sídla.

Velmi nízká je rovněž úroveň jazykového vzdělání místních obyvatel, což je problematické nejen obecně ve vztahu k celkové konkurenceschopnosti regionu, ale též ve vztahu k jeho příhraniční poloze. Tento handicap brání významnější ekonomické i společenské spolupráci se sousedním Německem. Veškeré dostupné analýzy tento stav považují za jednu ze základních příčin vysoké míry nezaměstnanosti a s ní souvisejících negativních sociálních a hospodářských jevů.

Tabulka 26 – vzdělanostní struktura obyvatel kraje v tis. (k 31. 12. 2011)

vzdělanost obyvatel Ústeckého kraje				
počet obyvatel ve věku 15 let a více	základní a neukončené vzdělání	vyučení a střední odborné bez maturity	úplné střední s maturitou	vysokoškolské včetně vědecké přípravy
706,6	151,21	273,45	219,75	61,5

Zdroj: ČSÚ, 2013

3.5 Další údaje o obyvatelstvu Ústeckého kraje

Tabulka 27 – doplňující statistické údaje obyvatel kraje

	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Počet obyvatel celkem (stav k 31. 12.)	823 265	831 180	835 891	836 198	836 045	827 992	826 764
v tom muži	404 170	409 122	412 462	412 619	412 699	408 927	408 585
ženy	419 095	422 058	423 429	423 579	423 346	419 065	418 179
v tom ve věku 0 - 14 let	127 404	127 148	126 837	127 116	128 212	127 990	128 524
15 - 64 let	590 169	595 938	597 980	594 705	590 843	577 193	568 628
65 a více let	105 692	108 094	111 074	114 377	116 990	122 843	129 612
Živě narození	8 935	9 715	10 031	9 626	9 275	8 645	8 215
Zemřelí	8 719	8 741	8 809	8 897	8 912	8 841	8 959
Přistěhovalí	9 615	16 443	12 606	7 964	7 599	6 605	6 738
Vystěhovalí	9 739	9 502	9 117	8 386	8 115	6 831	7 256
Sňatky	4 387	5 006	4 477	3 945	3 669	3 477	3 341
Rozvody	2 930	2 783	2 889	2 805	2 573	2 319	2 294
Počet obyvatel celkem (stav k 1. 7.)	823 193	825 523	834 283	836 128	835 796	828 561	827 317

Zdroj: ČSÚ, 2013

3.6 Průmysl v regionu

Ústecký kraj se vyznačuje značnou rozdílností jak z hlediska přírodních podmínek, tak i z hlediska hospodářské struktury, hustoty osídlení a stavu životního prostředí. Hospodářský význam kraje je historicky dán značným nerostným bohatstvím, zejména rozsáhlými ložisky hnědého uhlí, uloženými nízko pod povrchem. Hnědouhelná pánev se rozkládá pod svahy Krušných hor, táhne se od Ústí nad Labem až po Kadaň. Z dalších důležitých surovin, těžených v kraji, jsou významné kvalitní sklářské a slévárenské písky a stavební kámen. V kraji lze vymezit čtyři oblasti, které se od sebe významně odlišují. Je to oblast s vysoce rozvinutou průmyslovou výrobou, která je soustředěna především v Podkrušnohoří (okresy Chomutov, Most, Teplice a částečně Ústí nad Labem). Z odvětví má významné postavení energetika, těžba uhlí, strojírenství, chemický a sklářský průmysl. Další oblastí je Litoměřicko a Lounsko, které jsou významné svou produkcí chmele a zeleniny. Zvláště Polabí a Poohří jsou proslulé ovocnářské oblasti, nazývané Zahrada Čech. Skvělou pověst mají i vína pěstovaná na Litoměřicku. V posledních letech se i oblast Mostecká stává známou vinařskou oblastí, kde se vinná réva pěstuje především na pozemcích zrekultivovaných po těžbě hnědého uhlí. Oblast Krušných hor je velmi řídko osídleným horským pásem s omezenými hospodářskými aktivitami a nakonec oblast Děčínska není ani územím s koncentrací těžkého průmyslu, ani oblastí zemědělskou. Jeho severní část – Šluknovsko je svou odlehlostí a obtížnou dostupností z centrální části kraje typickým periferním územím. (ČSÚ, 2011)

3.7 Trh práce a (ne)zaměstnanost

Z aktuálních statistických údajů je zřejmé, že v regionu je stále mírně nadprůměrný podíl průmyslu a stavebnictví na zaměstnanosti, naopak zaměstnanost v zemědělství je i oproti republikové úrovni relativně nízká. Na významu nabývá především sektor služeb. Zahrnujeme-li pod služby celý terciární sektor, poskytuje tento sektor již více než 56 % všech pracovních příležitostí.

Podle výběrového šetření pracovních sil 2010 je v kraji zaměstnáno přibližně 362 tisíc osob, z nichž nejvíce je pracujících ve zpracovatelském průmyslu (cca 90,6 tisíc osob). Ve statistickém registru ekonomických subjektů bylo koncem roku 2010 registrováno téměř 176 tisíc firem, organizací a podnikatelů. Průměrná hrubá měsíční nominální mzda činila v roce 2012 u osob přepočtených na plně zaměstnané 22 550 Kč. Za celorepublikovým průměrem zaostala o 2 562 Kč. Ústecký kraj vykazuje dlouhodobě nejvyšší míru registrované nezaměstnanosti ze všech krajů České republiky. Míra registrované nezaměstnanosti činila roce 2012 14,02 %.

Tabulka 28 – nezaměstnanost v kraji

Vývoj počtu nezaměstnaných v Ústeckém kraji						
rok	muži	ženy	Absolventi	občané se sníženou pracovní schopností	občané s nárokem na podporu v nezaměstnanosti	celkem nezaměstnaní
2007	23 083	26 811	1 886	8 091	11 255	49 894
2008	21 544	24 113	1 962	7 671	13 430	45 657
2009	30 199	29 777	2 675	7 712	16 291	59 976
2010	31 598	30 349	3 606	7 611	15 239	61 974
2011	29 122	28 965	3 401	7 188	11 179	58 087

Zdroj: ČSÚ, 2013

Tabulka 29 – nezaměstnanost v ČR k 31. 12. 2012

Kraj	Míra registrované dosažitelné nezaměstnanosti	Pořadí
ČR	9,36	
Praha	4,52	1.
Středočeský	7,52	3.
Jihočeský	8,36	4.
Plzeňský	7,31	2.
Karlovarský	10,84	10.
Ústecký	14,02	14.
Liberecký	10,26	8.
Královéhradecký	8,61	5.
Pardubický	9,16	6.
Vysočina	10,23	7.
Jihomoravský	10,42	9.
Olomoucký	11,86	12.
Moravskoslezský	10,42	11.
Zlínský	12,34	13.

Zdroj: ČSÚ, 2013

3.8 Školství

Školská soustava v regionu prošla v uplynulých deseti letech procesem rozsáhlé optimalizace. V jejím důsledku došlo v posledních letech k podstatnému snížení počtu mateřských škol a zčásti ke snížení počtu škol základních. Vzhledem k demografickému vývoji lze očekávat, že v budoucnu bude třeba přizpůsobit nabídku těchto zařízení aktuální poptávce, neboť vývoj počtu narozených dětí a dětí předškolního věku má v současné době rostoucí tendenci.

Síť školských zařízení v kraji tvořila v roce 2010 – 328 mateřských škol, 280 základních škol, 112 středních škol, 1 konzervatoř a 9 vyšších odborných škol.

Nabídka středního vzdělání v regionu je poměrně různorodá, přesto lze spatřovat nezbytnost přizpůsobení nabídky učebních a studijních oborů středních škol potřebám trhu práce a nutnosti reagovat na změny, jež souvisejí také s požadavky potencionálních zaměstnavatelů.

Vysokoškolské vzdělání v kraji reprezentuje především Univerzita Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem, která má 7 fakult a 2 ústavy. Kromě toho v dalších městech (Most, Děčín, Chomutov) působí pobočky dalších vysokých škol a univerzit. V Ústí nad Labem dále působí soukromá Vysoká škola ekonomie a managementu. Přesto nelze nabídku vysokého školství v regionu hodnotit jako zcela uspokojivou. Obecně lze totiž konstatovat, že přítomnost vysoké školy, zejména pak univerzity, má na rozvoj města i celého okolí pozitivní vliv v mnoha směrech.

3.9 Sociální služby a zdravotnictví

Síť zdravotnických zařízení Ústeckého kraje tvoří nemocnice, ambulantní zařízení, zařízení následné péče, lékárny a další zařízení. Síť zdravotnických zařízení odpovídá počtem i strukturou potřebám území. Drtivá většina zařízení se nachází ve větších městech. Akutní, lékařská péče je zabezpečena stabilizovanou sítí 20 nemocnic a 5 122 lůžky. Nadregionální působnost mají například Masarykova nemocnice v Ústí nad Labem, nemocnice s poliklinikou v Mostě a nemocnice s poliklinikou v Chomutově (vše Krajská zdravotní a.s.). Krajská zdravotní a.s. ještě sdružuje nemocnice v Teplicích a v Děčíně.

Následnou a rehabilitační péči zajišťuje 13 odborných léčebných ústavů s 1 249 lůžky, z toho pro dlouhodobě nemocné je určeno 6 lůžek.

Sociální infrastruktura zajišťuje veřejné služby s bezprostředním dopadem na kvalitu života. Současné trendy zvyšují nároky na přizpůsobování sociální infrastruktury novým podmínkám. Důležitý je především důraz na prevenci, flexibilitu vytvářených struktur a zaměření na sociální začleňování. Sociální infrastruktura je orientována především do měst, která svou vybaveností zabezpečují obsluhu příslušných spádových území.

Nabídka sociálních služeb v regionu zahrnuje služby sociální péče poskytované zejména v zařízeních zřizovaných krajem a obcemi a služby sociální prevence poskytované především nestátními neziskovými organizacemi.

3.10 Analýza vybraných skupin obyvatelstva a působnost orgánů veřejné správy a jiných subjektů (systém pomoci)

3.10.1 Děti a mládež

Systém péče o ohrožené děti a mládež

Péče o děti ohrožené sociálně nežádoucími jevy patří do gesce několika resortů státní správy. Klíčovou úlohu zde zaujímá Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR, které kromě samotné podpory rodiny řídí výkon státní správy v oblasti sociálně-právní ochrany dětí. Tuto agendu zajišťují orgány sociálně-právní ochrany dětí (dále orgán SPOD). Kromě MPSV

a Úřadu pro mezinárodněprávní ochranu dětí (orgán s celorepublikovou působností se sídlem v Brně, který zajišťuje sociálně-právní ochranu dětí ve vztahu k cizině) vykonávají tuto činnost také krajské úřady (metodické vedení obcí a zprostředkování náhradní rodinné péče), obecní úřady a zejména obecní úřady obcí s rozšířenou působností v rámci přenesené působnosti. Orgány SPOD se v rámci sociálně-právní ochrany dětí zaměřují na děti, jejichž rodiče nebo osoby odpovědné za jejich výchovu zemřeli nebo neplní, nevykonávají nebo zneužívají svou rodičovskou zodpovědnost. Sociálně-právní ochrana dětí se zaměřuje také na děti, které vedou zahálčivý nebo nemravný život spočívající zejména v tom, že:

- zanedbávají školní docházku,
- nepracují, i když nemají dostatečný zdroj obživy,
- požívají alkohol nebo návykové látky,
- žijí se prostitutí,
- spáchaly trestný čin nebo, jde-li o děti mladší než patnáct let, spáchaly čin, který by jinak byl trestným činem (tzv. provinění),
- opakovaně nebo soustavně páchají přestupky nebo jinak ohrožují občanské soužití,
- opakovaně se dopouští útěků od rodičů nebo jiných fyzických nebo právnických osob odpovědných za výchovu dítěte (§ 6 odst. 1 zákona č. 359/1999 Sb.).

Orgány SPOD poskytují pomoc dětem a jejich rodičům při překonávání nepříznivých sociálních podmínek a výchovných vlivů, s cílem umožnit jim začlenění do společnosti, včetně uplatnění na trhu práce. V rámci těchto orgánů působí pracovníci specializující se na práci s výše uvedenými dětmi – **sociální kurátoři pro mládež**. V tabulce 30 jsou uvedeny statistické údaje o počtu evidovaných dětí a mladistvých orgány SPOD obecních úřadů obcí s rozšířenou působností. Pro možnost srovnání v rámci ČR a kraje byly údaje zpracovány opět pomocí indexu (počet evidovaných dětí a mládeže do 18 let na 10 tisíc obyvatel správního obvodu obce III. stupně).

Dlouhodobě je poukazováno na nedostatečný počet sociálních pracovníků orgánu sociálně-právní ochrany dětí, zejména v terénních sociálních službách, jejich nedostatečnou motivaci a společenské i finanční ohodnocení. Toto se umocnilo ještě v roce 2003, kdy v II. fázi reformy územní správy došlo ke zrušení okresních úřadů a převodu výkonu státní správy na uvedeném úseku na obce III. stupně. V té době ukončilo činnost více jak 20 % zkušených sociálních pracovníků. Obce se s tímto nedostatkem postupem času většinou vypořádaly. K 31. 12. 2007 působilo v rámci orgánu SPOD celkem 150 sociálních pracovníků (117 pracovníků orgánu SPOD a 33 kurátorů pro mládež), kteří vykonávají svou činnost na obcích s rozšířenou působností Ústeckého kraje.

Od roku 2006 jsou města také výrazněji finančně podporována státní účelovou dotací MPSV na výkon sociálně-právní ochrany dětí. Města počet sociálních pracovníků a kurátorů pro mládež personálně posílila, ale i tak je těchto terénních sociálních pracovníků nedostatek. K 31. 12. 2012 vykonávalo tuto činnost v rámci orgánu SPOD 183 sociálních pracovníků (uvedeno v úvazcích) a z toho počtu je 44 kurátorů pro mládež. Pracovníci orgánu SPOD jsou silně zatíženi i administrativní činností, což je opět odvádí od práce v terénu. Orgány SPOD evidují vysoký počet klientů a jejich rodin na jednoho sociálního pracovníka. Statistiky MPSV uvádějí, že v průměru je v ČR evidováno přes 350 klientů (rodin, kauz) na jednoho sociálního pracovníka. V Ústeckém kraji je toto číslo ještě vyšší (více jak 400 klientů). Standardy kvality sociálně-právní ochrany (platné budou od 1. 1. 2015) stanovují 80 klientských rodin na jednoho pracovníka orgánu SPOD. V případě kurátorů pro mládež a osob pečujícími a osob v evidenci náhradní rodinné péče je tento limit poloviční – tj. 40 klientských rodin.

Další subjekty působící v oblasti sociálně-právní ochrany dětí

Jak bylo výše uvedeno, klíčovou úlohu v péči o ohrožené děti a mládež mají orgány sociálně-právní ochrany dětí, které působí převážně na obcích III. stupně a částečně na krajích. V této oblasti je důležitá koordinovaná **spolupráce orgánů SPOD s dalšími subjekty**, zejména se školami a školskými zařízeními (středisky výchovné péče⁴ a pedagogicko-psychologickými poradnami – viz kapitola 4.5), Policií ČR, městskou (obecní) policií, soudy, státními zastupitelstvími a Probační a mediační službou ČR (PMS). Krajský úřad Ústeckého kraje podporuje spolupráci jednotlivých subjektů veřejné správy i nestátního neziskového sektoru a zároveň přispívá k jejich koordinaci.

V kraji působí mezíresortní týmy na okresní úrovni (tzv. **týmy pro mládež nebo multidisciplinární týmy pro mládež**), které jsou složeny ze zástupců výše uvedených institucí. Cílem těchto skupin je prohlubovat spolupráci, společně postupovat a volit opatření při péči o děti, prioritně pak o děti ohrožené sociálně nežádoucími jevy.

Jejich provázanou spolupráci podporuje projekt odboru prevence kriminality Ministerstva vnitra ČR Systém včasné intervence (dále SVI)⁵. Tento informační a komunikační systém umožňuje rychlou výměnu informací o ohroženém dítěti (v pozici pachatele, svědka nebo oběti trestné činnosti). V Ústeckém kraji je systém zaveden v Mostě a v Litvínově.

Technickou podporou pro činnost orgánů činných v trestním řízení a pro orgány SPOD jsou speciální výslechové a pohovorové místnosti⁶. Jedná se o místnost zásadně se odlišující od tradičních kanceláří policie a úřadů, uzpůsobenou tak, aby nutný pobyt dětí v ní byl co nejméně traumatizující. Výslech nebo pohovor s dítětem, popř. s dospělým, který je obětí nebo svědkem závažné trestné činnosti, v takovéto místnosti je veden ve spolupráci s odborníkem (policistou, pracovníkem orgánu SPOD atd.). V posledních letech byl v Ústeckém kraji podporován vznik těchto speciálních místností na pracovištích Policie ČR a obecních úřadů obcí s rozšířenou působností za pomoci státních účelových dotací v programu Prevence kriminality v Ústeckém kraji.

Sociálně-právní ochranu dětí poskytují také **zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc (ZDVOP)**. Tato zařízení poskytují ochranu a pomoc dítěti, které se ocitlo bez jakékoliv péče nebo jsou-li jeho život či příznivý vývoj vážně ohrožen anebo jde-li o dítě tělesně nebo duševně týrané nebo zneužívané, popř. dítě které se ocitlo v prostředí nebo situaci, kdy jsou závažným způsobem ohrožena jeho základní práva. Cílem je zajistit dětem v krizové situaci životní podmínky co nejbližší přirozenému rodinnému prostředí. V Ústeckém kraji je zaregistrováno celkem 5 subjektů, které provozují deset zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc. Celková kapacita je 190 lůžek (k 1. 11. 2013). V tabulce 29 jsou další informace k těmto zařízením.

⁴ V Ústeckém kraji jsou celkem čtyři zařízení – v Chomutově, Mostě, Ústí nad Labem a v Děčíně

⁵ Cílem SVI je zajištění propojení a komunikace institucí působících v oblasti prevence kriminality a sociálně-právní ochrany dětí a mládeže. V tomto systému vykonávají orgány sociálně-právní ochrany dětí, Policie ČR, obecní policie, soudy, státní zastupitelství, Probační a mediační služba, úřady práce, zdravotní a školské orgány a nevládní organizace systematickou a kontinuální práci s kriminálně rizikovými dětmi a jejich rodinami.

⁶ Interiér výslechové místnosti je přizpůsoben dětské klientele (např. vymalování místnosti vhodnými barvami, výzdoba, hračky, obrázky, vhodný nábytek, knihy, flipchart, dětská magnetická tabule, květiny ...) tak, aby co nejvíce navozoval pocit bezpečí a pohody. Vybavení místnosti však nesmí vést k nežádoucímu rozptýlení pozornosti dítěte a zároveň musí být využitelné nejen pro výslech velmi malých dětí, ale také pubescentů. Nezbytnou součástí vybavení jsou také demonstrační pomůcky – panenky (např. Jája a Pája) – podrobněji: <http://www.mvcr.cz/clanek/standard-vybaveni-specialni-vyslechove-mistnosti-pro-detskeho-ucastnika-trestniho-rizeni.aspx>.

Tabulka 30 – zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc na území Ústeckého kraje

Subjekt	Název zařízení	Místo zařízení	Počet lůžek	Webové stránky
Kojenecké ústavy Ústeckého kraje		Most	24	www.kumost.cz
Dětský domov v Mostě	Mostáček	Most	26	http://www.ddmost.wm.cz/
Fond ohrožených dětí	Klokánek	Chomutov, Teplice, Litoměřice, Ústí n. L. a Dubí	108	http://www.fod.cz/
Élie o.s. Kadaň	Na Horách	Kovářská	20	http://z-nahorach.webnode.cz/
Dětský domov Ústí nad Labem Střekov	Střekováček	Ústí nad Labem	12	http://ddstrekov.wordpress.com/

Zdroj: KÚ Ústeckého kraje, 2013

Kromě výše uvedených subjektů poskytují sociálně-právní ochranu dětí také subjekty, které obdržely pověření k výkonu činností (zákonem stanovených) na úseku sociálně-právní ochrany dětí. Tyto subjekty jsou pak označovány jako **pověřené osoby**. Pověření vydává místně a věcně příslušný krajský úřad (dříve MPSV). V současné době vykonávají činnosti v dané oblasti v Ústeckém kraji celkem 31 subjektů (včetně středisek Fondu ohrožených dětí se sídlem v Praze). Aktualizovaný seznam pověřených osob je k dispozici na webových stránkách Ústeckého kraje:

http://www.kr-ustecky.cz/VismoOnline_ActionScripts/File.ashx?id_org=450018&id_dokumenty=1678816

Významnou podporu pro činnost orgánů OSPOD představují sociální služby poskytované zejména **nestátními neziskovými organizacemi** (dále NNO). Tyto organizace poskytují sociální služby (služby sociální prevence) – především pak sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi a programy zaměřené na sanaci rodiny. U mnoha rodin, které prošly kvalitním reintegračním programem, bylo dosaženo zlepšení jejich životní a sociální situace. Tím byly vytvořeny příznivé podmínky pro návrat dětí z institucionální péče (dětských domovů a výchovných ústavů) zpět do rodiny. Tyto programy jsou zaměřeny současně i na prevenci odebrání dětí z jejich původního prostředí a umístění do výchovného zařízení.

Další služby sociální prevence zaměřené na rodiny s dětmi jsou uvedeny v kapitole 4.2.1.

Na podporu zvyšování kvality procesu vzdělávání ve školských zařízeních pro výkon ústavní a ochranné výchovy jsou vytvářeny programy, které jsou spolufinancovány z Evropského sociálního fondu. V Ústeckém kraji tento typ programu realizovalo např. občanské sdružení Mosty – sociálně psychologické centrum se sídlem v Mostě. Program byl nazván Projekt Pšov a realizován ve Výchovném ústavu v Pšově. Cílem projektu byla tvorba komplexního výchovně vzdělávacího programu pro chovance ústavu a vzdělávací kurz pro pedagogické pracovníky zařízení.

Statistické údaje o cílové skupině

Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR vydává každoročně Statistickou ročenku MPSV z oblasti práce a sociálních věcí. Z tohoto důvodu lze vybrané ukazatele Ústeckého kraje srovnávat se statistickými údaji ostatních krajů ČR. Některé údaje Ústeckého kraje byly doplněny i za rok 2011 a pro doplnění ponechány i údaje z roku 2010. MPSV se ve svých statistických ročenkách každoročně zaměřuje na různé oblasti své působnosti (nezaměstnanost, sociální zabezpečení atd.). Jednou z oblastí je i evidence orgánů SPOD. Tato kapitola bezpečnostní analýzy je zaměřena právě na vybrané statistické údaje orgánů SPOD působících v Ústeckém kraji. Důraz je pak kladen na údaje získané v oblasti kurately mládeže, tj. na evidenci dětí, které vykazují poruchy chování (jsou ohrožené sociálně nežádoucími jevy). Zvláštní pozornost je zaměřena i na rozbor problematiky dětí umístěných do školských zařízení pro výkon ústavní nebo ochranné výchovy nebo do dalších zařízení

(např. zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc). Z tohoto důvodu jsou podrobně sledovány nejen údaje o počtu dětí umístěných do těchto zařízení, ale i důvody jejich umístění.

V České republice bylo **v roce 2012** evidováno orgány SPOD – kurátory pro mládež celkem 44 411 klientů – dětí a mladistvých (v roce 2011 to bylo 46 792 klientů). V Ústeckém kraji evidovali kurátoři celkem 5 704 klientů (v roce 2011 to bylo 6 250 osob), což představuje 12,8 % v rámci ČR (v roce 2011 to bylo 13,4 %). V České republice zaujímá Ústecký kraj v této statistice 2. místo za Moravskoslezským krajem. V indexovém vyjádření zaujímá Ústecký kraj již 1. místo, kdy průměr kraje činí 69 dětských klientů (v roce 2011 – 75,5). Druhý, index Jihočeského kraje je 59,5 a republikový průměr činí 42,2 dětských klientů na 10 tisíc obyvatel.

Níže uvádíme podrobné statistiky v této oblasti v Ústeckém kraji za léta 2011 a 2012.

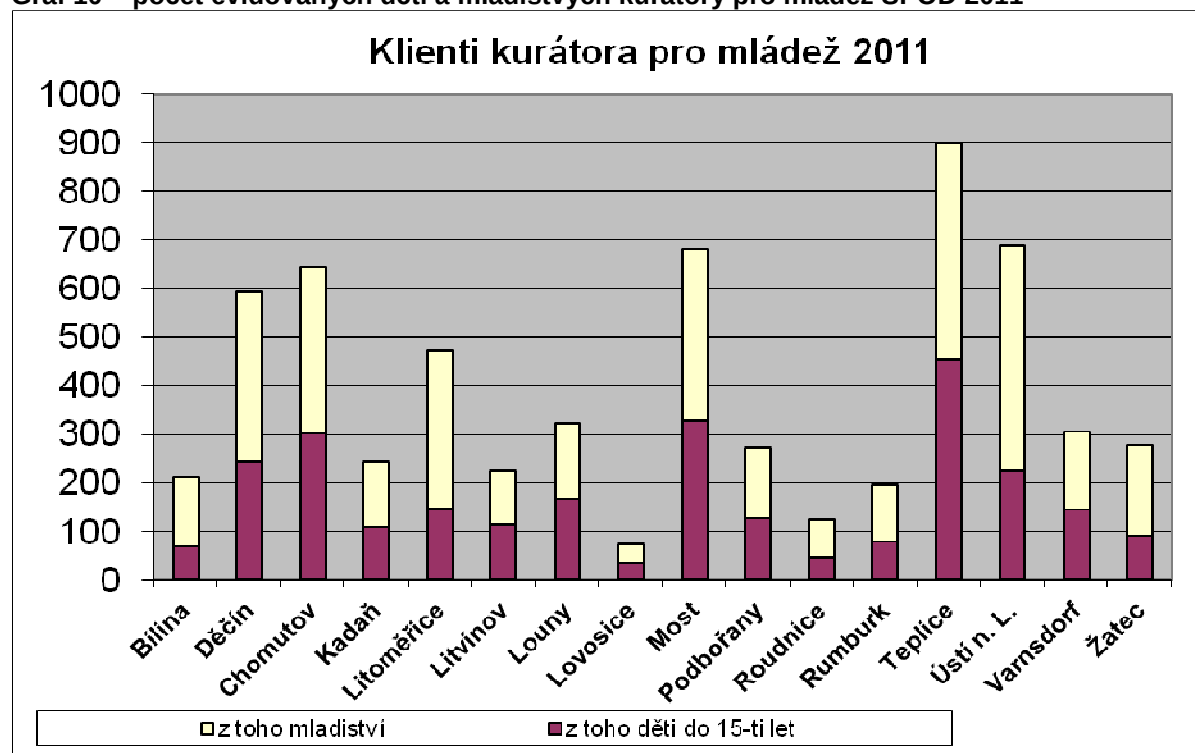
Ze správních obvodů obcí s rozšířenou působností byl **v roce 2011** nejvyšší indexový počet klientů kurátora pro mládež ve správním obvodu měst Podbořany (173,6 klientů na 10 tis. obyv.) a Varnsdorf (148,8 osob). Dále s odstupem následují města Žatec a Bílina. Nejnižší index je zaznamenán ve správním obvodu měst Lovosice a Roudnice n. L. V roce 2011 bylo pořadí měst s nejvyšším indexem evidovaných dětí stejné jako v roce 2010: 1. Bílina, 2. Podbořany a 3. Varnsdorf. Podrobněji jsou údaje uvedeny v tabulce 31. Nejvíce klientů (v absolutním počtu) uvedené věkové skupiny je evidováno každoročně ve správních obvodech velkých měst – Teplice, Děčín, Chomutov, Most a Ústí nad Labem. Nejméně dětí do 18 let je kurátory pro mládež evidováno v obvodech měst – Lovosice, Roudnice n. L. a Rumburk. Nejvyšší podíl evidovaných nezletilých je ve správním obvodu Louny, Litvínov a Teplice. Podíl evidovaných nezletilých (do 15 let) zde činí 51,2, 50,9 a 50,6 %.

Tabulka 31 – evidence dětí a mládeže orgánem SPOD – kurátoři pro mládež 2011

Obvod obce III. stupně	Počet evidovaných celkem	z toho děti do 15-ti let	z toho dívek	z toho mladiství	z toho dívek	Podíl nezletilých (%)	Index na 10 tisíc obyv.
Bílina	213	70	30	143	39	32,9	102,3
Děčín	596	244	100	352	148	40,9	75,9
Chomutov	645	304	112	341	85	47,1	78,6
Kadaň	245	109	42	136	33	44,5	56,0
Litoměřice	474	148	43	326	80	31,2	79,8
Litvínov	226	115	44	111	34	50,9	57,7
Louny	324	166	50	158	43	51,2	74,1
Lovosice	75	35	7	40	4	46,7	27,2
Most	680	327	124	353	108	48,1	89,9
Podbořany	275	127	35	148	41	46,2	173,6
Roudnice n. L.	126	46	17	80	26	36,5	39,1
Rumburk	196	79	20	117	24	40,3	58,3
Teplice	899	455	108	444	132	50,6	83,5
Ústí n. L.	691	226	63	465	128	32,7	57,5
Varnsdorf	305	144	37	161	49	47,2	148,8
Žatec	280	91	32	189	15	32,5	102,9
Celkem kraj	6 250	2 686	864	3 564	989	43,0	75,5

Zdroj: KÚ Ústeckého kraje, 2012

Graf 10 – počet evidovaných dětí a mladistvých kurátory pro mládež SPOD 2011

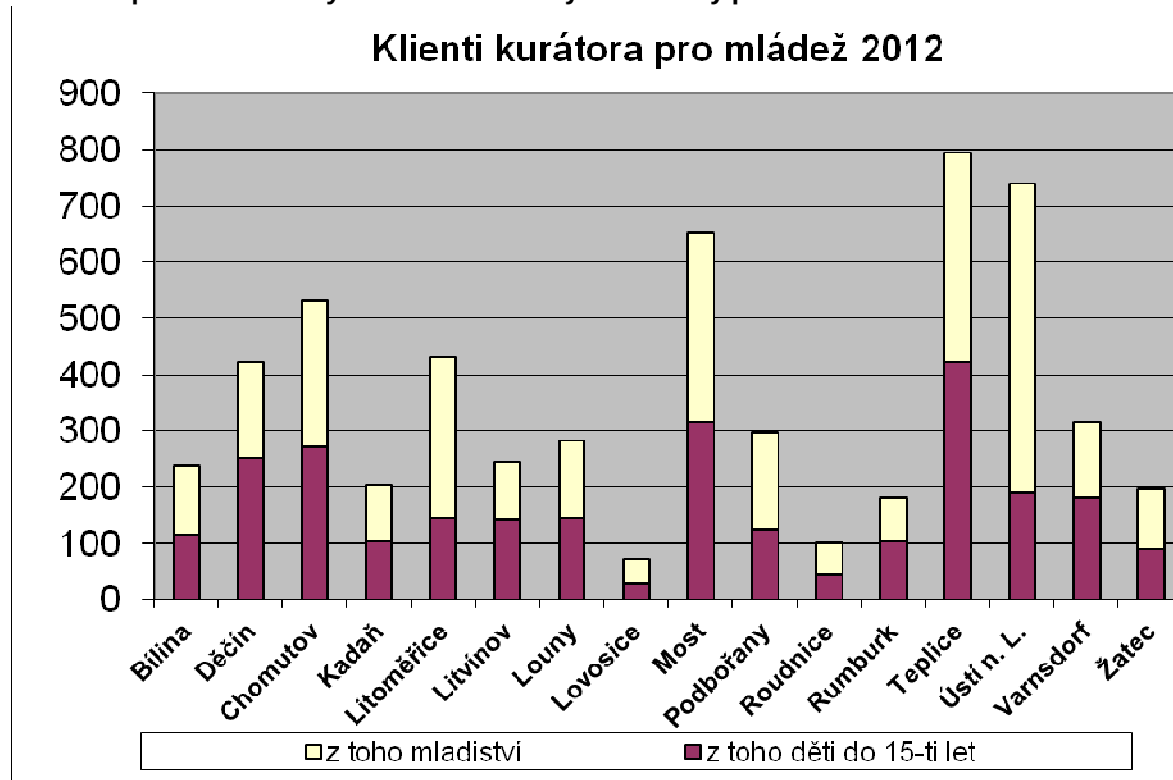
V roce 2012 zaznamenali největší index dětských i mladistvých klientů kurátory pro mládež opět při Městském úřadu v Podbořanech – 188,7. Následují je obvody měst Varnsdorf (154,9) a Bílina (114,3). Na opačném pólu jsou tradičně obvody měst Lovosice a Roudnice n. L. – jejich indexy činí 26 a 31 dětí na 10 tis. obyvatel. Nejvyšší počet evidovaných dětí do 18 let stále zůstává ve velkých městech – Teplice, Ústí n. L., Děčín, Most a Chomutov, kdy i v těchto velkých lokalitách zaznamenali pokles klientů (vyjma Ústí n. L.).

Tabulka 32 – evidence dětí a mládeže orgánem OSPOD – kurátory pro mládež 2012

Obvod obce III. stupně	Počet evidovaných celkem	z toho děti do 15-ti let	z toho dívek	z toho mladiství	z toho dívek	Podíl nezletilých (%)	Index na 10 tisíc obyv.
Bílina	238	117	32	121	26	49,2	114,3
Děčín	422	253	105	169	84	60,0	53,7
Chomutov	532	272	95	260	62	51,1	65,0
Kadaň	203	104	40	99	33	51,2	46,6
Litoměřice	431	144	51	287	69	33,4	72,6
Litvínov	246	142	28	104	33	57,7	63,6
Louny	282	145	48	137	36	51,4	64,6
Lovosice	72	29	5	43	9	40,3	26,0
Most	652	315	116	337	123	48,3	85,4
Podbořany	297	125	32	172	9	42,1	188,7
Roudnice	100	44	13	56	17	44,0	31,0
Rumburk	181	103	36	78	17	56,9	53,9
Teplice	794	423	113	371	39	53,3	73,9
Ústí n. L.	741	190	47	551	162	25,6	61,9
Varnsdorf	316	182	45	134	37	57,6	154,9
Žatec	197	90	33	107	23	45,7	72,4
Celkem kraj	5 704	2 678	839	3 026	779	46,9	69,0

Zdroj: KÚ Ústeckého kraje, 2013

Graf 11 – počet evidovaných dětí a mladistvých kurátory pro mládež OSPOD 2012

Trestná činnost dětí a mládeže a přestupky mladistvých

V roce 2012 evidovaly orgány SPOD (kurátoři pro mládež) v České republice celkem 8 051 pachatelů provinění⁷. V roce 2011 to bylo 9 322 těchto osob do 18 let a z dlouhodobého hlediska je evidován každoroční pokles dětských pachatelů.

V Ústeckém kraji bylo zajištěno, že provinění spáchalo 931 osob mladších 18 let (2011 – 1 249 osob), které spáchaly provinění, tj. 11,6 % v rámci krajů ČR. Co do absolutního počtu zaujímá Ústecký kraj třetí místo v rámci krajů (opět po Moravskoslezském kraji a kraji Jihomoravském). V indexovém vyjádření zaujímá náš kraj již místo druhé po Libereckém kraji. Republikový průměr činí 7,7 osob do 18 let, které spáchaly provinění a index připadající na Ústecký kraj je 11,3 osob na 10 tisíc obyvatel.

Níže uvádíme podrobné statistiky v této oblasti v Ústeckém kraji za léta 2011 a 2012.

Nejvíce dětských a mladistvých pachatelů bylo evidováno opět na Chomutovsku, Teplicku, Mostecku a Ústecku. Nejméně viníků bylo zaznamenáno v obvodu Lovosic, Litoměřic a Podbořan. Nejvyšší podíl nezletilých pachatelů je zaznamenán v obvodech Loun, Podbořan a Chomutova. Nejnižší podíl nezletilých pachatelů vykazují obvody Děčína, Varnsdorfu a Kadaně.

Nejvyšší indexové údaje o trestné činnosti dětí a mladistvých pachatelů na 10 tisíc obyvatel jsou evidovány v Chomutově, Žatci a Podbořanech. Nejnižší indexy byly zaznamenány v Litoměřicích, Lovosicích a Litvínově. Podrobné údaje jsou uvedeny v tabulce 33 a grafech 12 a 13.

⁷ tzn. trestný čin nebo jinak trestný čin spáchaný mladistvými nebo dětmi dle definice zákona č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže, v platném znění (dále zákon o soudnictví ve věcech mládeže)

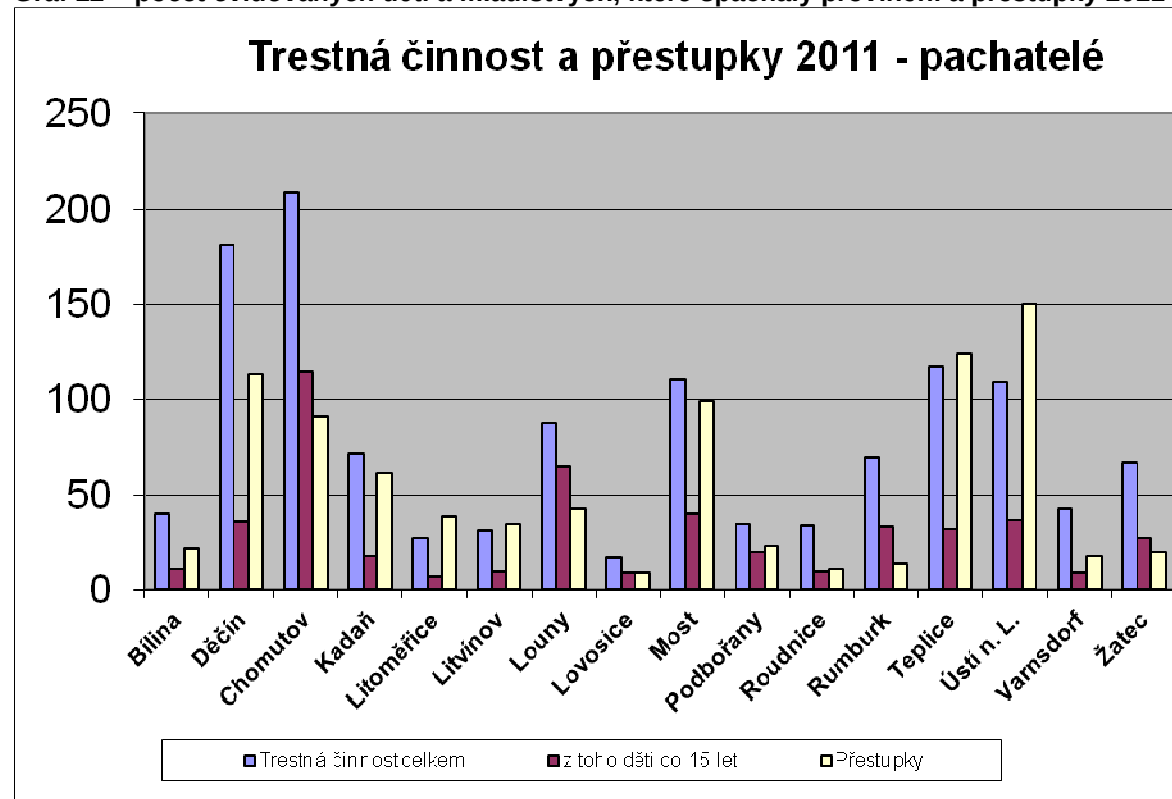
V Ústeckém kraji bylo mladistvými (osoby ve věku 15 – 18 let) v roce 2011 spácháno celkem 873 přestupků (v roce 2010 pak 984 přestupků). Nejvíce přestupků spáchali mladiství v obvodech Ústí nad Labem, Teplic a Děčína.

Tabulka 33 – trestná činnost dětí a mládeže evidována orgány SPOD v roce 2011 (pachatelé)

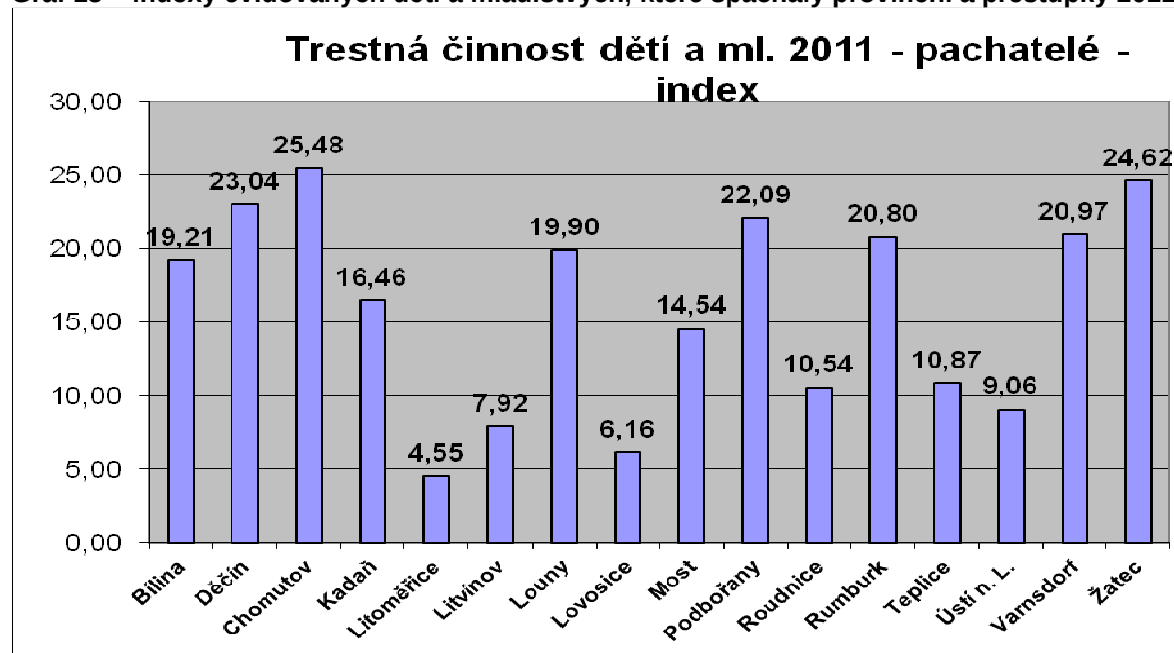
OBEC	Trestná činnost celkem	z toho děti do 15 let	Podíl nezletilých (%)	Přestupky mladistvých	Index celkové TČ na 10 tisíc obyv.
Bílina	40	11	27,50	22	19,19
Děčín	181	36	19,89	113	22,63
Chomutov	209	114	54,55	91	25,19
Kadaň	72	18	25,00	62	16,27
Litoměřice	27	7	25,93	39	4,61
Litvínov	31	10	32,26	35	7,66
Louny	87	65	74,71	43	19,87
Lovosice	17	9	52,94	9	6,27
Most	110	40	36,36	99	14,41
Podbořany	35	20	57,14	23	21,76
Roudnice n. L.	34	10	29,41	11	10,54
Rumburk	70	33	47,14	14	20,23
Teplice	117	32	27,35	124	10,73
Ústí n. L.	109	37	33,94	150	8,96
Varnsdorf	43	9	20,93	18	20,82
Žatec	67	27	40,30	20	24,51
Celkem kraj	1 249	478	38,27	873	14,94

Zdroj: KÚ Ústeckého kraje, 2012

Graf 12 – počet evidovaných dětí a mladistvých, které spáchaly provinění a přestupky 2011

Graf 13 – indexy evidovaných dětí a mladistvých, které spáchaly provinění a přestupky 2011

V roce 2012 poklesl počet pachatelů do 18 let o 318 osob – z 1 249 v roce 2011 na 931 osob v roce 2012, což představuje výrazný pokles – o 25,5 %. Nárůst byl zaznamenán v obvodech Litoměřic (nárůst o 48 %) a Teplic (o 23 %). Naopak největší meziroční pokles pachatelů do 18 let zaznamenali v Děčíně (o 60,8 %).

V tomto roce bylo nejvíce dětských a mladistvých pachatelů evidováno opět na Chomutovsku, Teplicku, Mostecku a Ústecku. Nejméně viníků bylo zaznamenáno v obvodu Lovosic, Litoměřic a Litvínova. Nejvyšší podíl nezletilých pachatelů je zaznamenán v obvodech Loun (více jak 75 %) a Žatce. Naopak nejnižší podíl nezletilých pachatelů vykazují obvody Lovosice a Varnsdorf. V Ústeckém kraji bylo mladistvými v roce 2012 spácháno celkem 228 přestupků. To představuje pokles o 228 přestupků oproti roku 2011. Nejvíce přestupků spáchali mladiství v obvodech Ústí n. L., Teplic a Mostu.

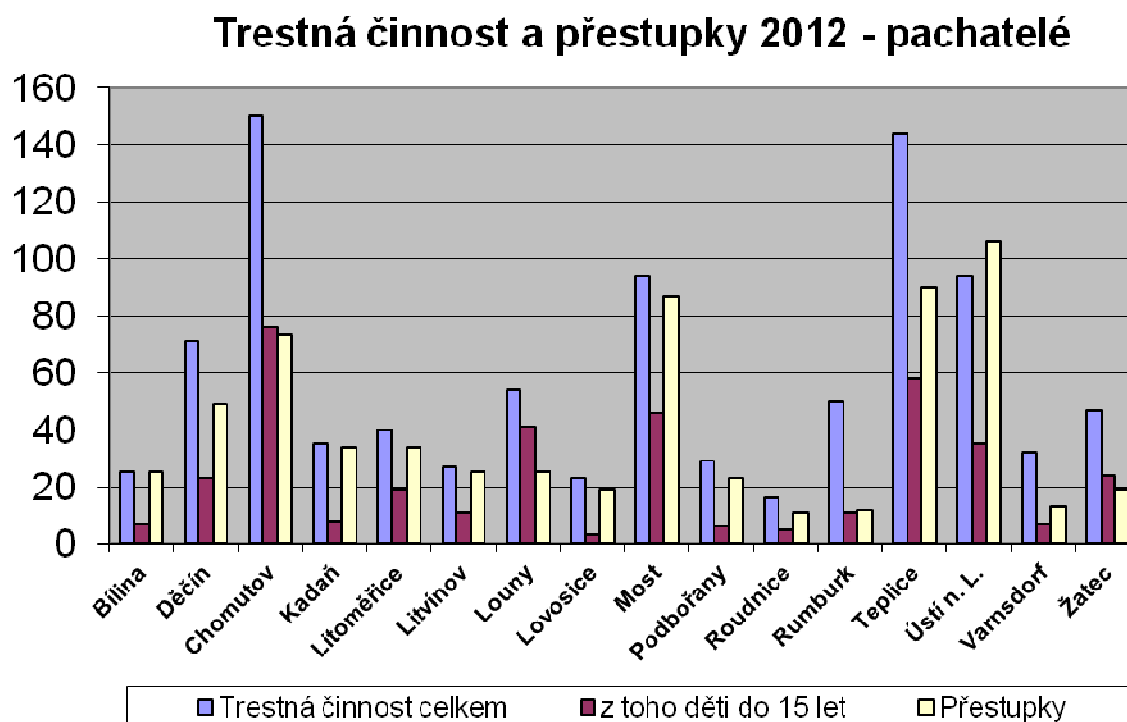
Tabulka 34 – trestná činnost dětí a mládeže evidována orgány SPOD v roce 2012 (pachatelé)

OBEC	Trestná činnost celkem	z toho děti do 15-ti let	Podíl nezletilých (%)	Přestupky mladistvých	Index pachatelů TČ na 10 tisíc obyv.
Bílina	25	7	28,00	25	12,00
Děčín	71	23	32,39	49	9,03
Chomutov	150	76	50,67	73	18,34
Kadaň	35	8	22,86	34	8,04
Litoměřice	40	19	47,50	34	6,74
Litvínov	27	11	40,74	25	6,98
Louny	54	41	75,93	25	12,36
Lovosice	23	3	13,04	19	8,30
Most	94	46	48,94	87	12,32
Podbořany	29	6	20,69	23	18,43
Roudnice n. L.	16	5	31,25	11	4,96
Rumburk	50	11	22,00	12	14,90
Teplice	144	58	40,28	90	13,40
Ústí n. L.	94	35	37,23	106	7,85
Varnsdorf	32	7	21,88	13	15,69
Žatec	47	24	51,06	19	17,28
Celkem kraj	931	380	40,82	645	11,26

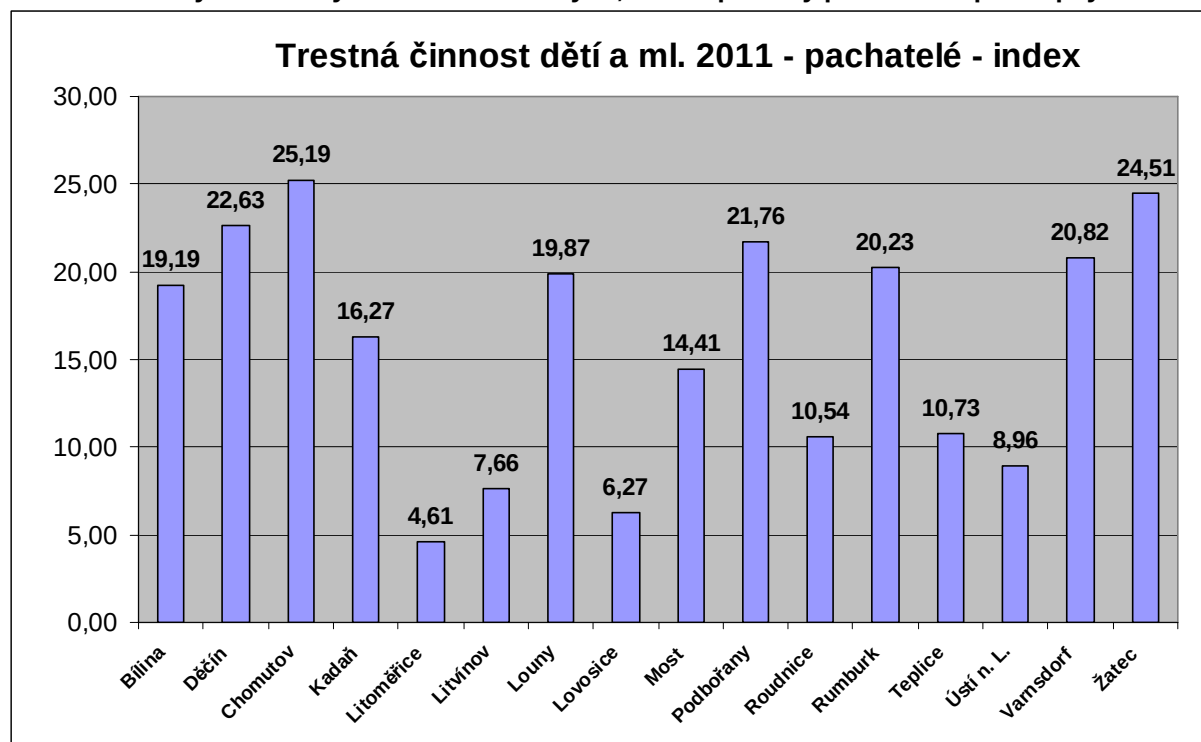
Zdroj: KÚ Ústeckého kraje, 2013

Nejvyšší indexové údaje o trestné činnosti dětí a mladistvých pachatelů na 10 tisíc obyvatel jsou evidovány Podbořanech, Chomutově a Žatci. Nejnižší indexy byly zaznamenány v Roudnici n. L., Ústí n. L. a Litoměřicích. Podrobné údaje jsou uvedeny v tabulce 34 a grafech 14 a 15.

Graf 14 – počet evidovaných dětí a mladistvých, které spáchaly provinění a přestupky 2012

Graf 15 – indexy evidovaných dětí a mladistvých, které spáchaly provinění a přestupky 2012

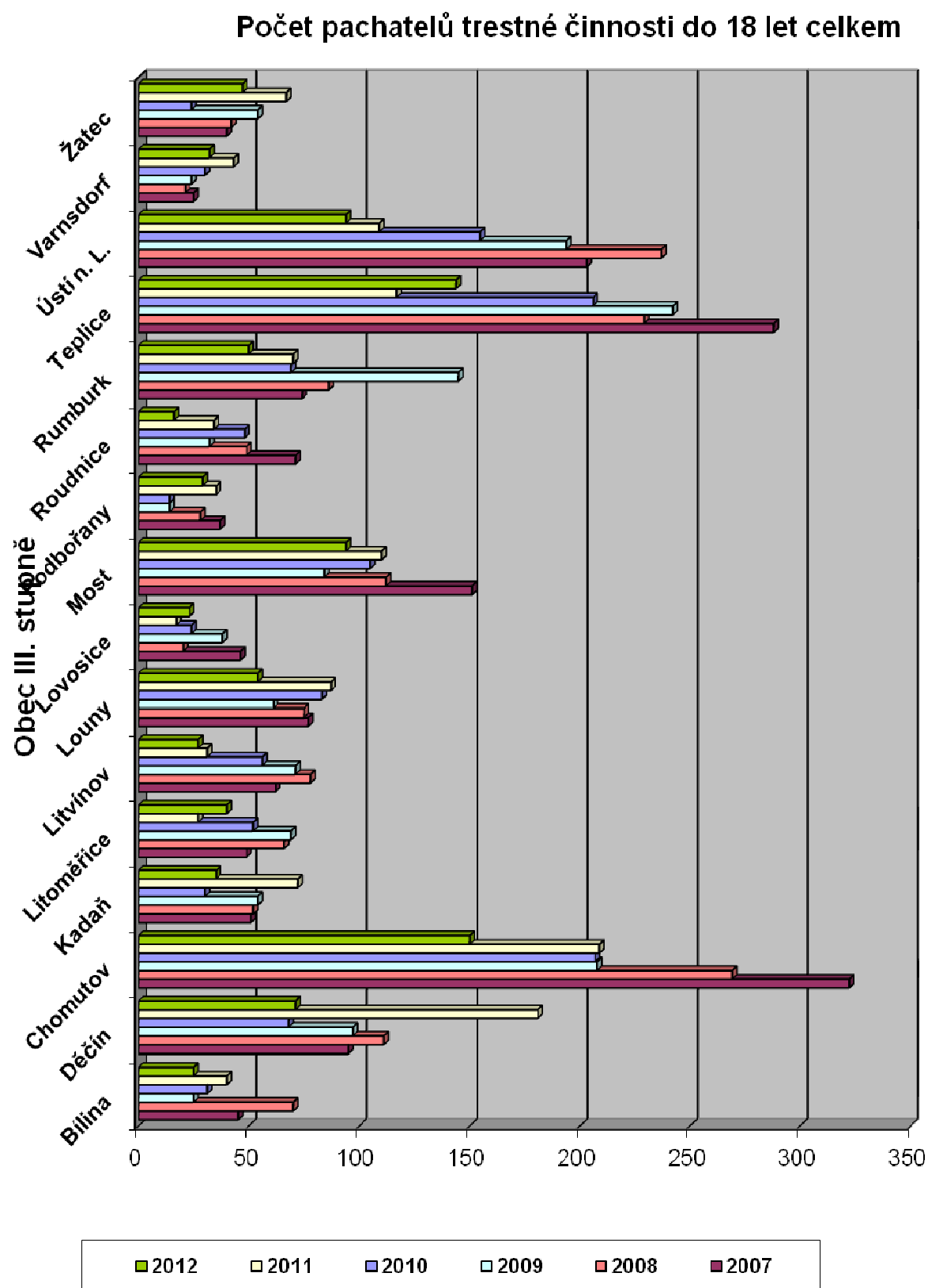
Vývoj počtu pachatelů trestné činnosti do 18 let v letech 2007 až 2012 kolísá. V roce 2007 byl zaznamenán nárůst o 90 klientů a v letech 2008 až 2010 byl zaznamenán postupný pokles pachatelů. V roce 2011 došlo opět k nárůstu pachatelů – celkem o 47 osob. V roce 2012 došlo pak k výraznému poklesu pachatelů. Soustavný nárůst nebo pokles pachatelů není evidován v žádném správním obvodu orgánu SPOD v kraji.

Tabulka 35 – trestná činnost dětí a mladistvých evidována orgány OSPOD v letech 2007 až 2012 (pachatelé)

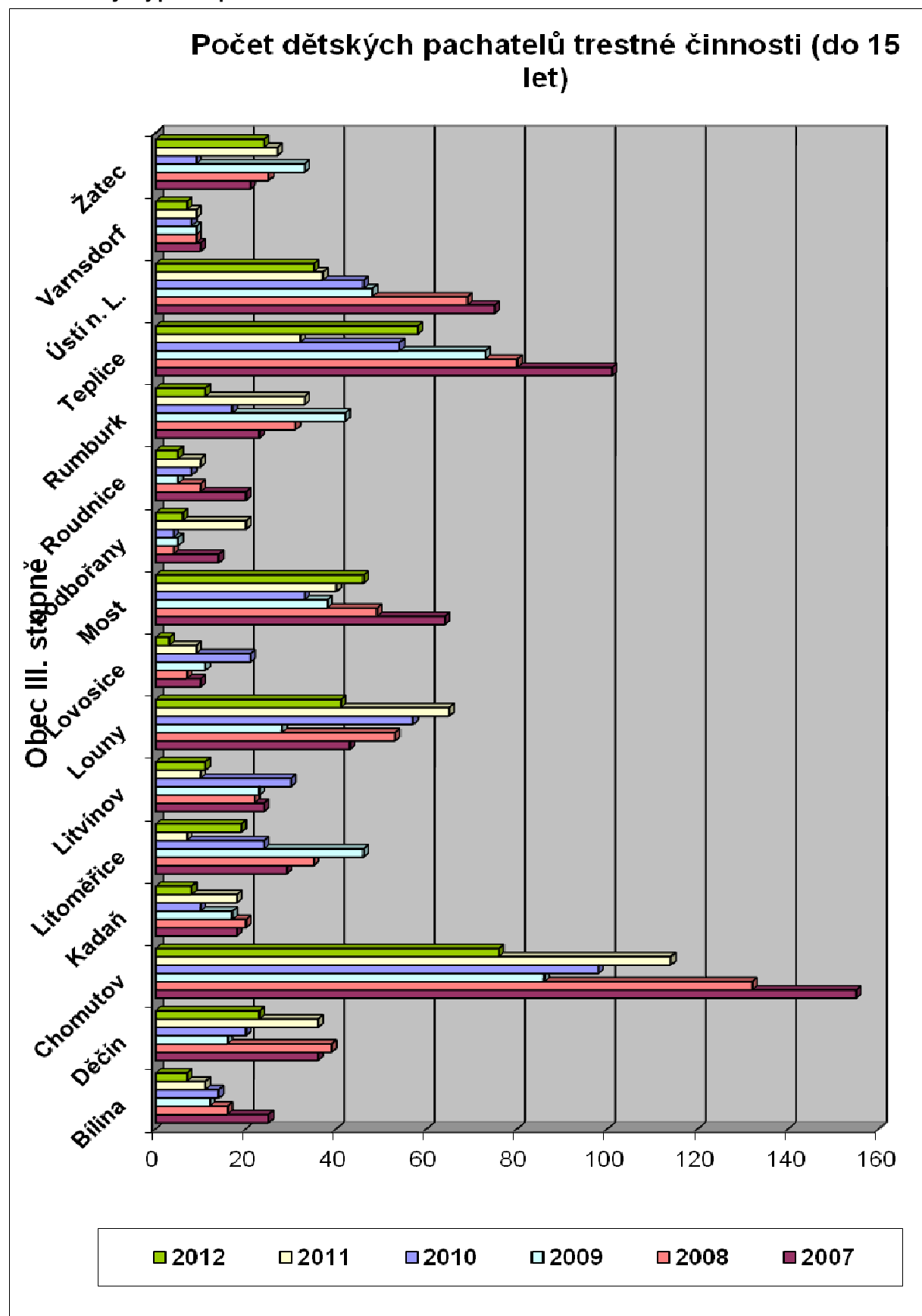
OBEC	Trestná činnost 2007	z toho děti do 15 let	Trestná činnost 2008	z toho děti do 15 let	Trestná činnost 2009	z toho děti do 15 let	Trestná činnost 2010	z toho děti do 15 let	Trestná činnost 2011	z toho děti do 15 let	Trestná činnost 2012	z toho děti do 15 let	Roční změna celkem (2011 - 12)	Roční změna u nezletilých (2011 - 12)	Vývoj celkem (2007 - 12)	Vývoj u nezletilých (2007 - 12)
Bílina	45	25	70	16	25	12	31	14	40	11	25	7	-15	-4	-20	-18
Děčín	95	36	111	39	97	16	68	20	181	36	71	23	-110	-13	-24	-13
Chomutov	322	155	269	132	208	86	207	98	209	114	150	76	-59	-38	-172	-79
Kadaň	51	18	52	20	54	17	30	10	72	18	35	8	-37	-10	-16	-10
Litoměřice	49	29	66	35	69	46	52	24	27	7	40	19	13	12	-9	-10
Litvínov	62	24	78	22	71	23	56	30	31	10	27	11	-4	1	-35	-13
Louny	77	43	75	53	61	28	83	57	87	65	54	41	-33	-24	-23	-2
Lovosice	46	10	20	7	38	11	24	21	17	9	23	3	6	-6	-23	-7
Most	151	64	112	49	84	38	105	33	110	40	94	46	-16	6	-57	-18
Podbořany	37	14	28	4	14	5	14	4	35	20	29	6	-6	-14	-8	-8
Roudnice	71	20	49	10	32	5	48	8	34	10	16	5	-18	-5	-55	-15
Rumburk	74	23	86	31	145	42	69	17	70	33	50	11	-20	-22	-24	-12
Teplice	288	101	229	80	242	73	206	54	117	32	144	58	27	26	-144	-43
Ústí n. L.	203	75	237	69	194	48	155	46	109	37	94	35	-15	-2	-109	-40
Varnsdorf	25	10	21	9	24	9	30	8	43	9	32	7	-11	-2	7	-3
Žatec	40	21	42	25	54	33	24	9	67	27	47	24	-20	-3	7	3
Celkem kraj	1 636	668	1 545	601	1 412	492	1 202	453	1 249	478	931	380	- 318	25	-705	-73

Zdroj: KÚ Ústeckého kraje, 2013

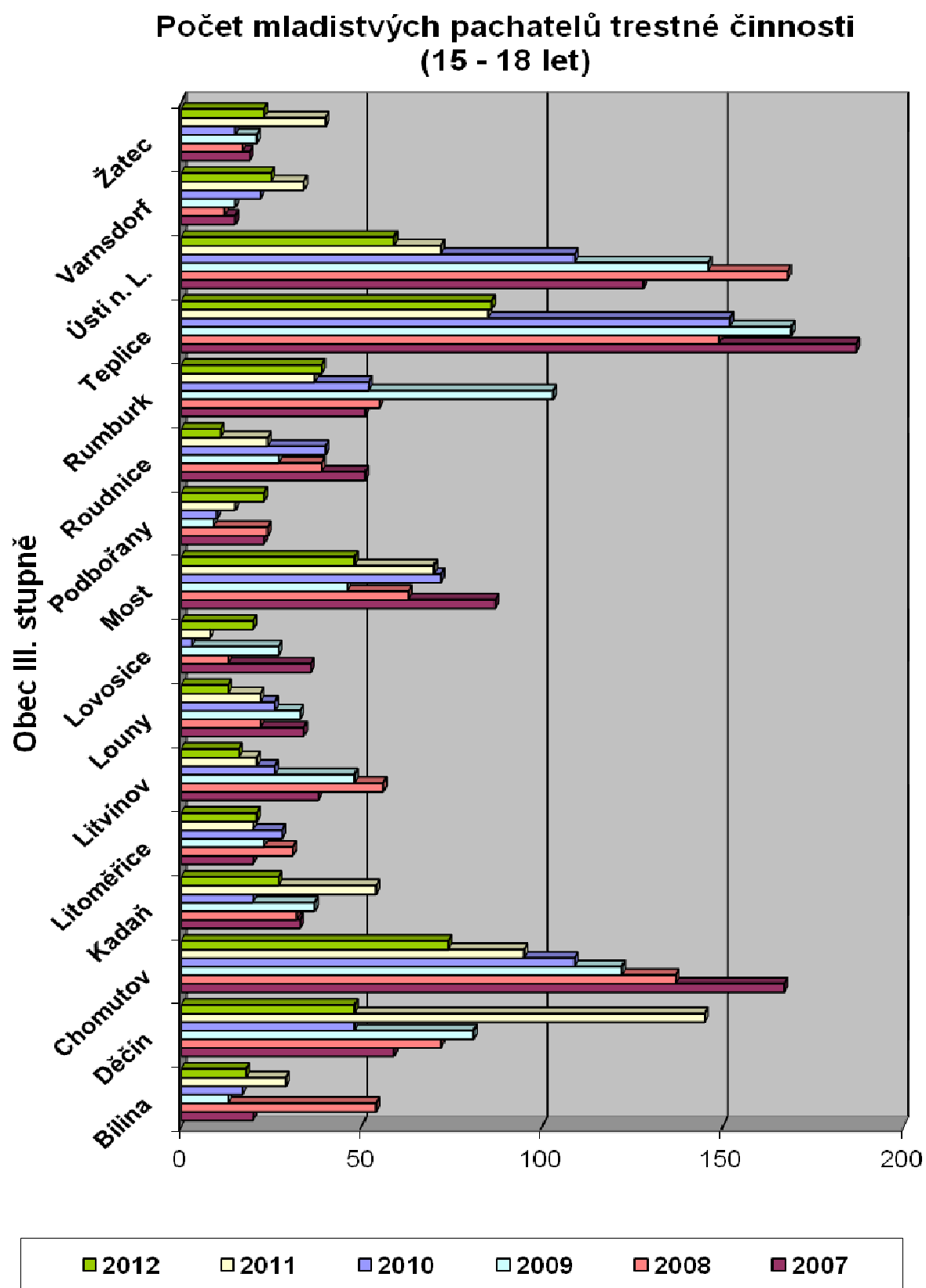
Graf 16 – vývoj počtu pachatelů TČ – děti a mladistvých – celkem v letech 2007 až 2012

Graf 17 – vývoj počtu pachatelů TČ – dětí v letech 2007 až 2012

Graf 18 – vývoj počtu pachatelů TČ – mladistvých (15-18 let) v letech 2007 až 2012

Děti v institucionální péči – ústavní a ochranná výchova, výkon vazby a trestu odnětí svobody

Systém institucionální výchovy v České republice

Agenda péče o ohrožené děti spadá většinou do gesce pěti základních rezortů (Ministerstvo práce a sociálních věcí, Ministerstvo zdravotnictví, Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, Ministerstvo vnitra a Ministerstvo spravedlnosti). Pod Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy spadají především dětské domovy, dětské domovy se školou, diagnostické ústavy a výchovné ústavy včetně dalších školských zařízení. Pod Ministerstvo zdravotnictví pak spadají kojenecké ústavy (dětské domovy pro děti do 3 let).

Ústavní výchova se nařizuje dle zákona č. 94/1963 Sb., o rodině, v platném znění. Naříditi ji může pouze soud (opatrovnický) svým rozhodnutím. Tato forma institucionální výchovy se nařizuje dětem, o něž rodiče náležitě nepečují a žádná jiná alternativa výchovy dítěte se buď nejeví jako žádoucí, či není dostupná. Ústavní výchova je nařizována rovněž těm dětem, které rodiče ani jiné způsobilé pečovatele nemají. Ústavní výchova je nařizována také dětem, které vykazují poruchy chování a dopouštějí se trestné činnosti (provinění).

Ochranná výchova je jedním z ochranných opatření, které jsou přímo definovány v zákoně č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže, v platném znění. Ochranná výchova je ukládána opět soudem (tentokrát v rámci trestního řízení) a je ukládána dětem a mladistvým, které mají již závažné poruchy chování nebo spáchaly závažné provinění. Institut ochranné výchovy není v současné době ještě dostatečně využíván, neboť několik specializovaných oddělení při běžných výchovných ústavech bylo zřízeno teprve nedávno. V Ústeckém kraji je toto oddělení pouze jediné, a to ve Výchovném ústavu pro děti a mládež v Boleticích u Děčína⁸.

Statistické údaje orgánů OSPOD Ústeckého kraje

V České republice bylo ve sledovaném období (**2012**) evidováno 7 158 umístěných dětí (v roce 2011 to bylo 7 468 dětí). K 31. 12. 2012 evidovaly orgány OSPOD Ústeckého kraje celkem 1 250 dětí do 18 let, které byly na základě soudního rozhodnutí umístěny do školských zařízení pro výkon ústavní a ochranné výchovy. Ústecký kraj zaujímá s 17,5 % jednoznačně první místo. Z tohoto počtu byla 15 dětem uložena ochranná výchova. V roce 2011 bylo v institucionální péči 1 367 dětí (z toho 18 dětí s uloženou ochrannou výchovou). Moravskoslezský kraj, druhý v pořadí, eviduje v roce 2012 o 307 dětí méně. V průměru vychází, že v Ústeckém kraji je evidováno 15,1 dětí v institucionální péči na 10 tisíc obyvatel. Republikový průměr pak činí 6,8 dětí na 10 tisíc obyvatel. Na druhou stranu je nutno ještě doplnit počet dětí, které jsou umístěny také ve školských zařízeních na základě předběžného

⁸ Zařízení pro výkon ústavní a ochranné výchovy:

- **diagnostický ústav** – pro děti z Ústeckého kraje to jsou:
 - o Dětský diagnostický ústav v Liberci (pro děti, které nemají ukončenou povinnou školní docházku (dále jen PŠD),
 - o Diagnostický ústav v Praze – Lublaňská ul. – pro chlapce s ukončenou PŠD,
 - o Diagnostický ústav v Praze – Hodkovičkách – pro dívky s ukončenou PŠD,
- **dětský domov** – v Ústeckém kraji je celkem 17 domovů (viz kapitola 4.8.2),
- **dětský domov se školou** (dříve výchovný ústav pro děti) – v Ústeckém kraji jsou celkem tři zařízení tohoto typu – v Místě u Chomutova, Kostomlatech pod Milešovkou a v Děčíně – Boleticích. V ČR je celkem 29 zařízení tohoto typu.
- **výchovný ústav pro mládež** – v Ústeckém kraji je celkem šest zařízení – v Pšově, Bušovicích, Kostomlatech pod Milešovkou (pro dívky), Místě u Chomutova, Jiříkově a v Děčíně – Boleticích. V ČR je celkem 34 těchto zařízení.

Zařízení pro výkon vazby a trestu odnětí svobody pro mladistvé:

Mladiství jsou vždy umístováni ve věznicích na speciální oddělení pro mladistvé. Oddělení pro výkon vazby mladistvých je v Ústeckém kraji zřízeno ve Vazební věznici v Litoměřicích. Specializované oddělení pro výkon trestu odnětí svobody mladistvých je zřízeno ve Věznici Všehrdy (okr. Chomutov).

opatření soudu. K 31. 12. 2012 bylo v uvedených zařízeních umístěno 109 těchto dětí, které mají trvalé bydliště v tomto kraji. K 31. 12. 2012 bylo v ústavních zařízeních umístěno celkem 1 359 dětí s trvalým bydlištěm v Ústeckém kraji.

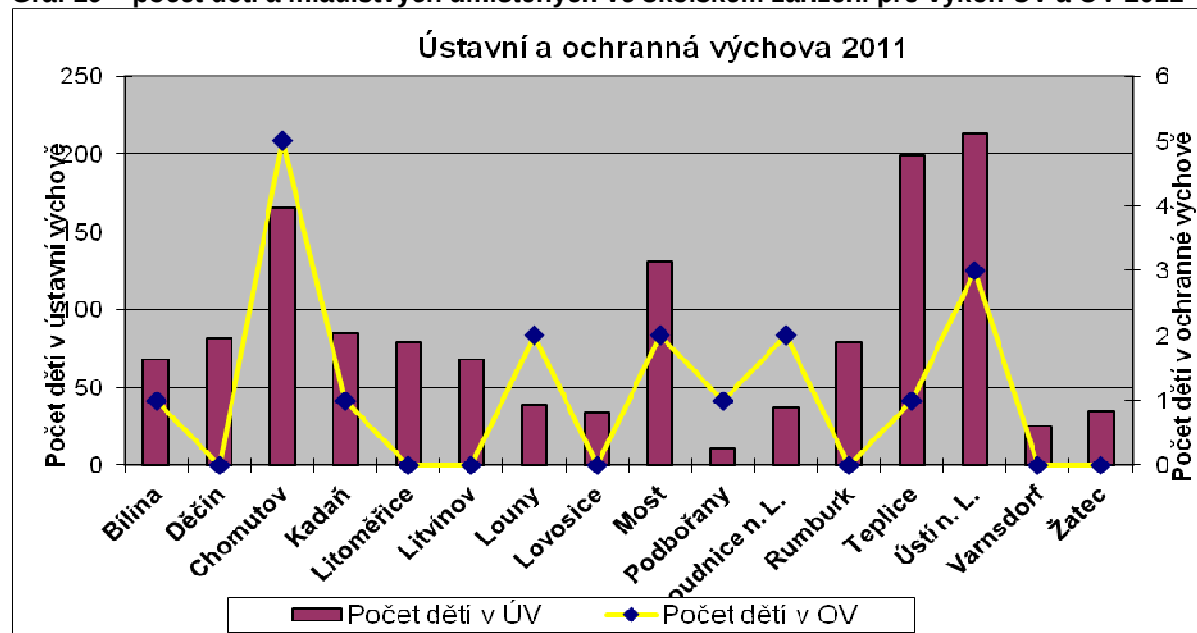
Nejvíce umístěných dětí evidovali pracovníci OSPOD **v roce 2011** v Ústí nad Labem (213 dětí), Teplicích (199) a v Chomutově (166). Nejméně umístěných dětí je evidováno v Podbořanech (11), Varnsdorfu (25) a Lovosicích (34). V indexovém vyjádření zaujímají první místa v kraji správní obvody Bíliny, jehož index je téměř 5x větší než činí republikový průměr (7,1). S větším odstupem ho následují obvody Rumburku a Chomutova. Na opačném pólu jsou obvody Podbořan a Loun. V roce 2011 evidovali kurátoři pro mládež v Ústeckém kraji celkem 32 mladistvých, kteří byli v průběhu sledovaného období umístěni do věznic k výkonu vazby nebo VTOS. Podrobněji je vše uvedeno v tabulce 36 a v grafu 19.

Tabulka 36 – počet osob do 18 let v institucionální péči v roce 2011

OBEC	Počet umístěných dětí s nařízenou ÚV k 31. 12.	Počet umístěných dětí s nařízenou OV k 31. 12.	Počet dětí umístěných na základě PO k 31. 12.	Počet dětí ve VV či VTOS (v průběhu roku)	Index na 10 tisíc obyv.
Bílina	68	1	7	0	33,1
Děčín	81	0	7	0	10,1
Chomutov	166	5	9	8	20,6
Kadaň	85	1	7	0	19,4
Litoměřice	79	0	5	0	13,5
Litvínov	68	0	4	0	16,8
Louny	38	2	3	6	9,1
Lovosice	34	0	10	0	12,5
Most	131	2	24	7	17,4
Podbořany	11	1	7	0	7,5
Roudnice n. L.	37	2	3	2	12,1
Rumburk	79	0	12	1	22,8
Teplice	199	1	23	3	18,3
Ústí n. L.	213	3	57	4	17,7
Varnsdorf	25	0	6	0	12,1
Žatec	35	0	9	1	12,8
Celkem ÚK	1 349	18	193	32	16,4

Zdroj: KÚ Ústeckého kraje, 2012

Graf 19 – počet dětí a mladistvých umístěných ve školském zařízení pro výkon ÚV a OV 2011

V roce 2012 bylo evidováno 1 235 dětí v institucionální péči s nařízenou ústavní výchovou a 15 dětí s uloženou ochrannou výchovou, celkem tedy 1 250 dětí. Na druhou stranu je nutno ještě doplnit počet dětí, které jsou umístěny také ve školských zařízeních na základě předběžného opatření soudu. K 31. 12. 2012 bylo v uvedených zařízeních umístěno 109 těchto dětí. To znamená, že k 31. 12. 2012 bylo v ústavních zařízeních umístěno celkem 1 359 dětí, což je o 201 dětí méně než v roce 2011.

Ve sledovaném roce evidovali pracovníci orgánu SPOD nejvíce dětí umístěných do školských zařízení opět v Ústí nad Labem (237 dětí), Teplicích (172), Chomutově (140) a v Mostě (93). Nejméně umístěných dětí ve školských zařízeních je evidováno v Podbořanech (10), Žatci (23), Varnsdorfu (25) a Lovosicích (26 dětí).

V indexovém vyjádření zaujímá první místo v kraji opět správní obvod orgánu SPOD v Bílině, jehož index je 42,3 umístěných dětí na 10 tisíc obyvatel obvodu, což je oproti republikovému průměru šestkrát více. Následují ho obvody Rumburku a Ústí n. L.. Na opačném pólu jsou obvody Podbořan, Loun a Žatce.

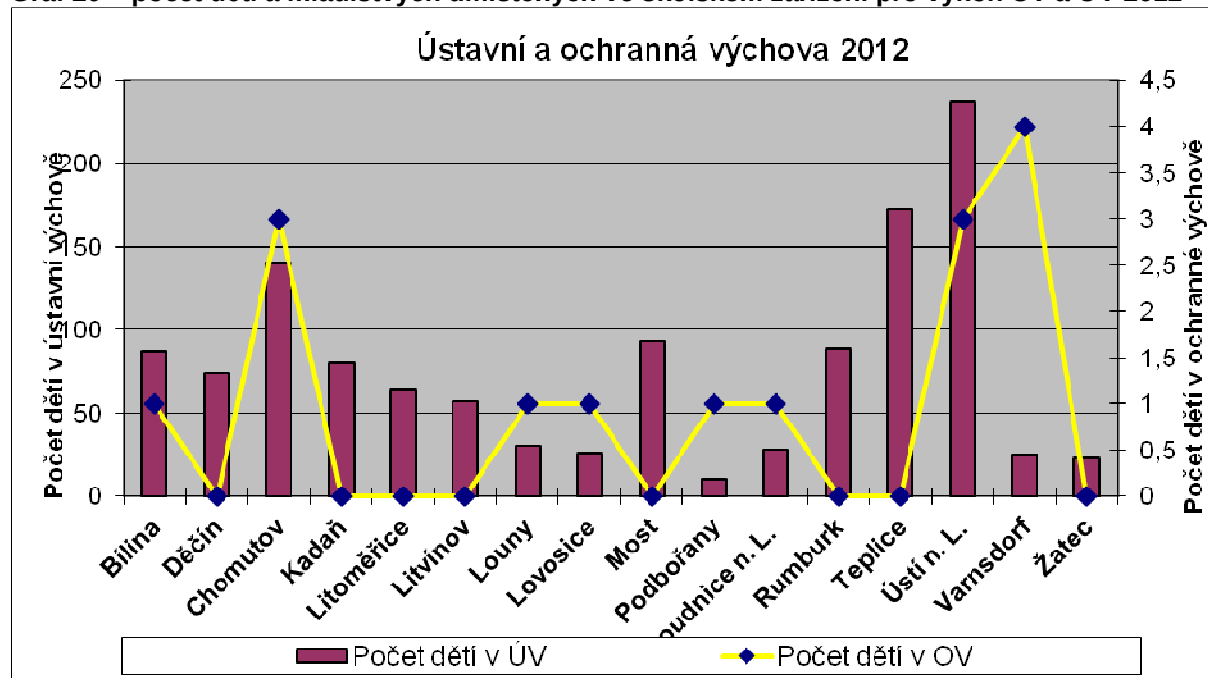
V roce 2012 evidovali kurátoři pro mládež v Ústeckém kraji celkem 24 mladistvých, kteří byli v průběhu sledovaného období umístěni do věznic k výkonu vazby nebo výkonu trestu odnětí svobody. Tito mladiství jsou vždy umisťováni na speciální oddělení pro mladistvé. Podrobněji je vše uvedeno v tabulce 37 a v grafu 20.

Tabulka 37 – počet osob do 18 let v institucionální péči v roce 2012

OBEC	Počet umístěných dětí s nařízenou ÚV k 31. 12.	Počet umístěných dětí s uloženou OV k 31. 12.	Počet dětí umístěných na základě PO k 31. 12.	Počet dětí ve VV či VTOS (v průběhu roku)	Index na 10 tisíc obyv.
Bílina	87	1	13	1	42,3
Děčín	74	0	5	1	9,4
Chomutov	140	3	8	3	17,5
Kadaň	80	0	1	1	18,4
Litoměřice	64	0	0	0	10,8
Litvínov	57	0	4	0	14,7
Louny	30	1	4	6	7,1
Lovosice	26	1	2	0	9,7
Most	93	0	4	0	12,2
Podbořany	10	1	0	0	7,0
Roudnice n. L.	28	1	7	0	9,0
Rumburk	89	0	10	1	26,5
Teplice	172	0	4	3	16,0
Ústí n. L.	237	3	34	5	20,0
Varnsdorf	25	4	3	1	14,2
Žatec	23	0	10	2	8,5
Celkem ÚK	1 235	15	109	24	15,1

Zdroj: KÚ Ústeckého kraje, 2012

Graf 20 – počet dětí a mladistvých umístěných ve školském zařízení pro výkon ÚV a OV 2012

Vývoj počtu umístěných dětí v letech 2008 až 2012

Vývoj počtu dětí umístěných na základě soudního rozhodnutí do školských zařízení pro výkon ústavní či ochranné výchovy u většiny správních obvodů obcí s rozšířenou působností Ústeckého kraje v letech 2008 až 2012 kolísá.

Nejvyšší meziroční pokles (v letech 2011 až 2012) byl zaznamenán v obvodu města Most, kdy počet těchto dětí klesl o 38. Následují ho obvod Teplice (pokles o 27 dětí) a Chomutov (pokles o 26 dětí). Naopak nejvyšší meziroční nárůst byl evidován v Ústí nad Labem, kdy zaevidovali nárůst o 24 umístěných dětí, pak Bílině (nárůst o 19 dětí).

Srovnáním let 2008 a 2012 byl zaznamenán nejvyšší pokles umístěných dětí ve správním obvodu Teplice – pokles o 61 dětí. Následují ho Most (pokles o 47 dětí) a Ústí n. L. (pokles o 40 dětí). Naopak nárůst od roku 2008 byl zaznamenán v obvodu Bíliny (nárůst o 31 dětí) Rumburku (nárůst o 15 dětí) a Lounech (nárůst o 8 dětí). Celkově v Ústeckém kraji klesl počet umístěných dětí s nařízenou ústavní výchovou od roku 2008 o 191 dětí. Počet dětí s uloženou ochrannou výchovou poklesl o 5 dětí.

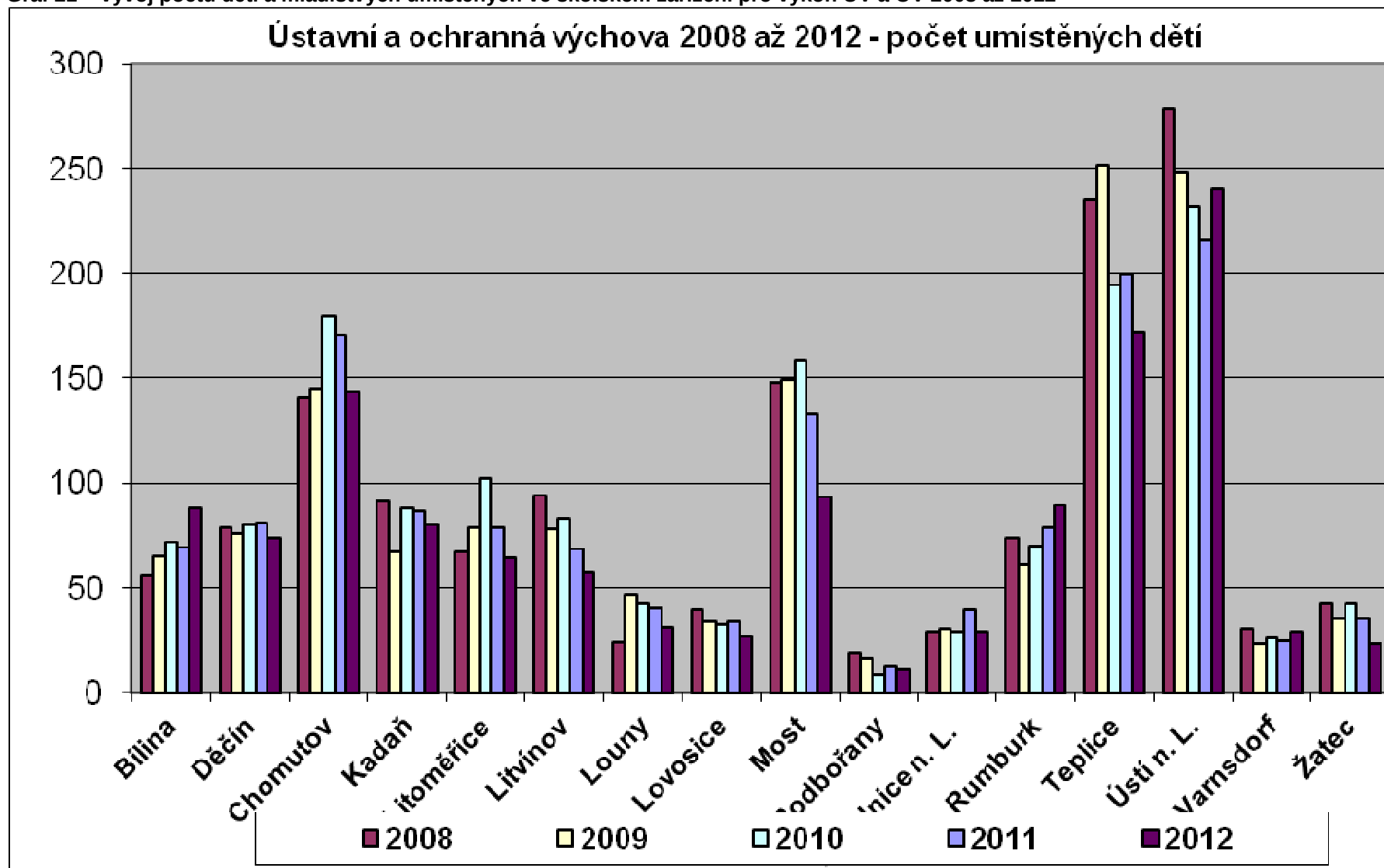
Z výše uvedeného vyplývá, že nelze hovořit o tom, že v Ústeckém kraji dochází každoročně k poklesu dětí v institucionální péči. Podrobněji je vše uvedeno v tabulce 38 a v grafech 21 a 22.

Tabulka 38 – počet osob do 18 let v institucionální péči v letech 2008 až 2012

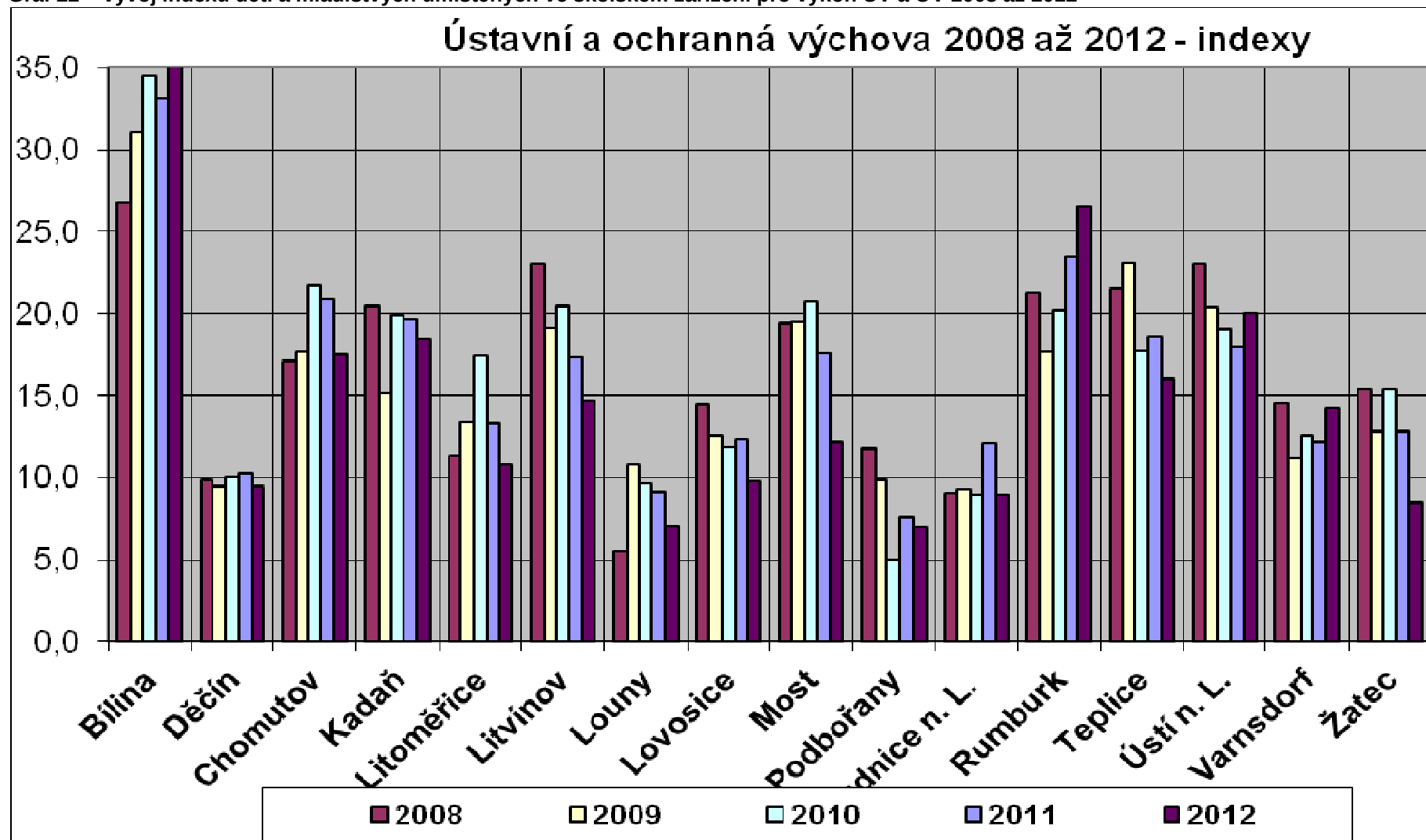
OBEC	2008		2009		2010		2011		2012		Roční změna u ÚV 11 - 12	Roční změna u OV 11 - 12	Vývoj u ÚV 2008 - 12	Vývoj u OV 2008 - 12
	Počet dětí v ÚV	Počet dětí v OV	Počet dětí v ÚV	Počet dětí v OV	Počet dětí v ÚV	Počet dětí v OV	Počet dětí v ÚV	Počet dětí v OV	Počet dětí v ÚV	Počet dětí v OV				
Bílina	56	0	65	0	72	0	68	1	87	1	19	0	31	1
Děčín	79	0	75	1	79	1	81	0	74	0	-7	0	-5	0
Chomutov	139	1	139	6	173	7	166	5	140	3	-26	-2	1	2
Kadaň	91	0	67	0	87	1	85	1	80	0	-5	-1	-11	0
Litoměřice	65	2	78	1	100	2	79	0	64	0	-15	0	-1	-2
Litvínov	94	0	78	0	83	0	68	0	57	0	-11	0	-37	0
Louny	22	2	42	5	39	3	38	2	30	1	-8	-1	8	-1
Lovosice	39	0	34	0	32	0	34	0	26	1	-8	1	-13	1
Most	140	8	141	8	153	5	131	2	93	0	-38	-2	-47	-8
Podbořany	18	1	15	1	8	0	11	1	10	1	-1	0	-8	0
Roudnice n. L.	27	2	25	5	27	2	37	2	28	1	-9	-1	1	-1
Rumburk	74	0	61	0	70	0	79	0	89	0	10	0	15	0
Teplice	233	2	251	1	193	1	199	1	172	0	-27	-1	-61	-2
Ústí n. L.	277	2	241	7	226	6	213	3	237	3	24	0	-40	1
Varnsdorf	30	0	23	0	26	0	25	0	25	4	0	4	-5	4
Žatec	42	0	35	0	42	0	35	0	23	0	-12	0	-19	0
Celkem kraj	1 426	20	1 370	35	1 410	28	1 349	18	1 235	15	-114	-3	-191	-5

Zdroj: KÚ Ústeckého kraje, 2013

Graf 21 – vývoj počtu dětí a mladistvých umístěných ve školském zařízení pro výkon ÚV a OV 2008 až 2012

Graf 22 – vývoj indexu dětí a mladistvých umístěných ve školském zařízení pro výkon ÚV a OV 2008 až 2012

Přetrvávajícím velkým problémem jsou útěky dětí ze školských zařízení. Děti se na útěku nezřídka dopouštějí opakované trestné činnosti, parazitují na příbuzných či kamarádech, provozují prostituci, zneužívají drogy a hrají na výherních automatech. V mnoha případech se dostávají do kriminálního prostředí, nebo se z nich stávají osoby bez přístřeší. Mnohé z nich se stávají oběťmi trestné činnosti. (MV ČR, 2007)

V letech 1995 – 2004 bylo vyhlášeno 28 051 pátrání. Ve stejném období se 8 086 dětí dopustilo jednoho a více útěků. 4 986 dětí se dopustilo jednoho útěku, 2 145 dětí se dopustilo dvou až pěti útěků, 538 dětí šesti až deseti útěků a 417 dětí jedenácti a více útěků. Rok od roku počet vyhlášených pátrání po svěřencích školských zařízení narůstá. V roce 2005 bylo vyhlášeno celkem 5 705 pátrání a v roce 2006 dokonce 6 074. V roce 2000 bylo vyhlášených pátrání o více jak polovinu méně – 2 953. (MV ČR, 2007)

Problematika sociálně-právní ochrany dětí není v současnosti dostatečně provázaná s dalšími oblastmi, jako je ústavní výchova realizovaná ve školských zařízeních a ve zdravotnických zařízeních. Důvodem je roztržičnost kompetencí pod tři resorty (Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR – sociálně – právní ochrana dětí, Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ČR – dětské domovy, diagnostické a výchovné ústavy a Ministerstvo zdravotnictví ČR – kojenecké ústavy). Tento stav trvá v podstatě od přijetí tzv. kompetenčního zákona (zákon č. 2/1969 Sb.), resp. jeho novely v roce 1993, která rozdělila kompetence ve výkonu státní správy jednotlivým ministerstvům. (BITTNER, 2007)

3.11.2 Dospělí

Na výkon státní správy v oblasti podpory osob ohrožených sociálním vyloučením se zaměřují především obce s rozšířenou působností (od roku 2012 i obce s pověřeným obecním úřadem v rámci tzv. sociální práce). Pomoc je směřována zejména osobám propuštěným ze zařízení pro výkon ústavní nebo ochranné výchovy nebo výkonu trestu (vazby). Dále se podpora zaměřuje na osoby, jejichž práva a zájmy jsou ohroženy trestnou činností jiné osoby, a osoby, jejichž způsob života může vést ke konfliktu se společností. Obecní úřady poskytují těmto osobám odborné sociální poradenství a koordinují poskytování sociálních služeb. Přitom obecní úřady spolupracují se zařízeními pro výkon ústavní nebo ochranné výchovy, s Vězeňskou službou České republiky, Probační a mediační službou České republiky, správními úřady, poskytovateli sociálních služeb a územními samosprávnými celky⁹. Tato služba byla tradičně nazývána jako sociální kurátor. Tato služba je nazývána také jako jediná sociální služba garantovaná státem.

Sociální kurátoři (dnes již spíše sociální pracovníci) pracují s klienty již v průběhu výkonu trestu a nabízejí klientům pomoc (tzv. předvýstupní poradenství). Na druhou stranu je nutné upozornit, že ne všichni sociální kurátoři pro dospělé navštěvují své klienty ve věznicích před propuštěním.

O pomoc žádají kurátory především klienti, kteří nemají rodinné zázemí nebo narušené rodinné vazby. Nejčastěji se na kurátory obracejí se žádostí o pomoc při vyřizování dávek pomoci v hmotné nouzi (pouze malá část klientů získá po výkonu trestu zaměstnání) a pomoc při zajištění ubytování. Klientům je nabízeno především ubytování většinou v městských ubytovnách nebo zařízeních typu azylového domu. V Ústeckém kraji je vybudována relativně dostatečná síť azylových domů. Výjimkou je např. Lounsko a Šluknovský výběžek. Nedostatečný počet lůžek v těchto zařízeních je zejména v zimních měsících, kdy zájem osob bez přístřeší o ubytování výrazně stoupá.

Ve velkých městech (Most, Ústí nad Labem, Děčín...) vykonávají pracovníci obecních úřadů agendu na plný úvazek. V Ústí nad Labem vykonávají tuto agendu dva pracovníci na plný úvazek. V menších obcích III. stupně mají činnost kurátora kumulovanou s jinou činností – kurátor pro mládež, dávkový specialista, veřejný opatrovník a jiné. K 31. 12. 2012 působilo na obcích s rozšířenou působností v Ústeckém kraji celkem 18 sociálních kurátorů pro dospělé. Osobám po VTOS jsou nabízeny i další programy. Jedná se zejména

⁹ Podrobněji upraveno v § 92 odst. b) zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, v platném znění

o rekvalifikační programy nebo programy tzv. penitenciární a postpenitenciární péče. Tyto programy se zaměřují na integraci osob ohrožených sociálním vyloučením a na jejich uplatnění na trhu práce. Pro příklad tento typ programu – Projekt Šance realizovalo občanské sdružení Mosty – sociálně psychologické centrum v Mostě ve spolupráci se Sdružením pro probaci v justici v Praze nebo sdružení White Light 1. se sídlem v Ústí nad Labem. Těchto resocializačních programů je v kraji malé množství. Vhodné je podporovat realizaci více programů zaměřených na resocializaci především mladých lidí.

Významným druhem sociální služby pro mladé dospělé, kteří opouštějí po dosažení zletilosti školská zařízení pro výkon ústavní a ochranné výchovy, je **služba dům na půl cesty**. Službu domy na půl cesty nabízí tři poskytovatelé sociálních služeb v Ústeckém kraji. Zařízení se nacházejí v Děčíně Oseku na Teplicku a v Obrnicích u Mostu. Všechny subjekty pak nabízejí pro cílovou skupinu celkem 18 lůžek. Důležitou součástí služby je určitý typ sociálního programu, který bude napomáhat těmto dětem k integraci do společnosti.

Statistické údaje o cílové skupině

Sociální kurátoři evidovali v Ústeckém kraji **v roce 2011** celkem 3 805 osob (v roce 2010 to bylo 3 886 osob), kterým poskytli odborné sociální poradenství nebo jinou službu, což řadí kraj na čtvrté místo po Moravskoslezském a Jihomoravském kraji a Praze. V ČR bylo ve sledovaném období evidováno 39 828 klientů sociálních kurátorů. Nejvíce klientů bylo ve sledovaném období evidováno v obvodu ORP v Ústí nad Labem a za nimi následovala s mírným odstupem obvody měst Mostu a Teplic. V indexovém vyjádření se na vedoucích místech v kraji zařadily obvody měst Roudnice n. L., Bíliny a Mostu.

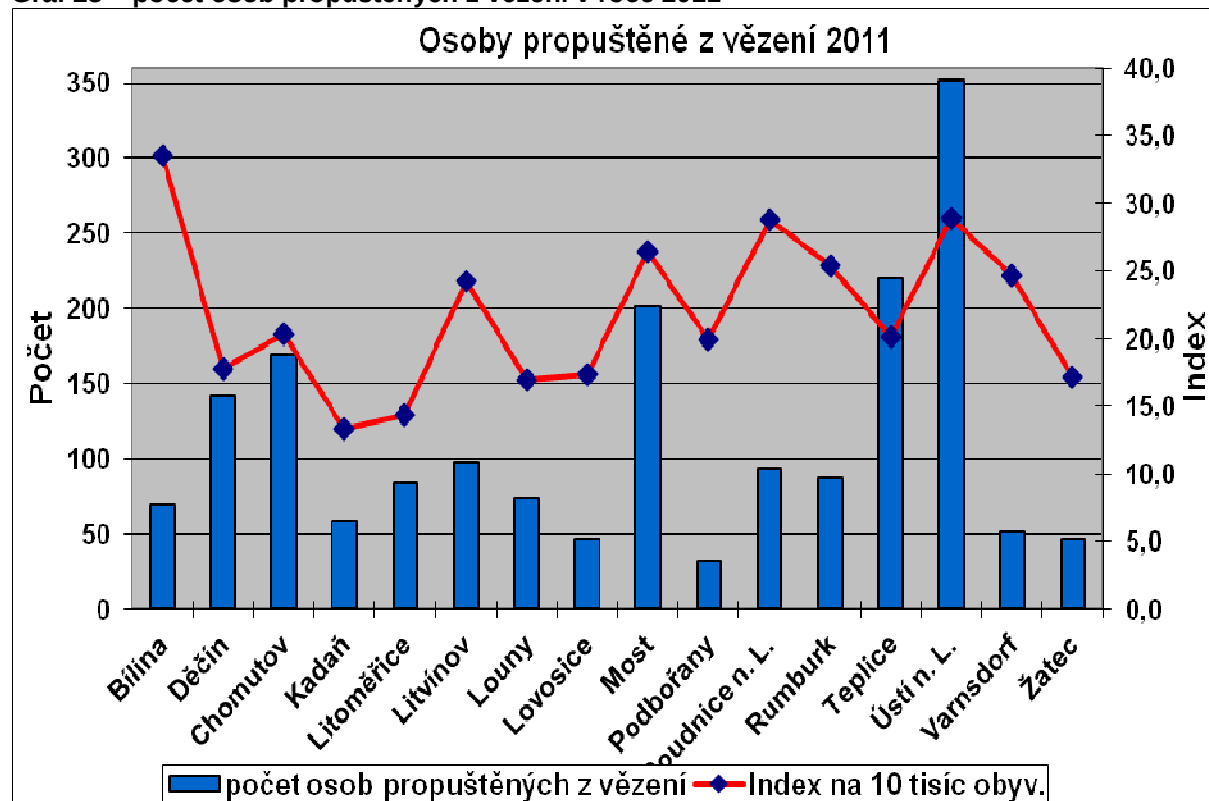
Ve sledovaném období bylo propuštěno **z výkonu trestu odnětí svobody nebo výkonu vazby** celkem 1 828 občanů Ústeckého kraje (v ČR celkem 14 792 osob). V roce 2010 to bylo 2 081 osob z tohoto regionu. Ústecký kraj je v počtu propuštěných na druhém místě po Moravskoslezském kraji, a to absolutním počtu i v indexovém vyjádření. Na 10 tisíc obyvatel připadá 21,9 osob propuštěných z vězení mající trvalé bydliště v Ústeckém kraji. Republikový průměr pak činí 14,1 osob. Nejvíce těchto občanů má trvalé bydliště ve správním obvodu měst Ústí nad Labem, Teplic a Mostu. Nejméně uvedených osob je z Podbořanska, Lovosicka a Žatecka. V indexovém vyjádření je nejvyšší počet propuštěných na 10 tisíc obyvatel ve správních obvodech měst Bíliny, Ústí n. L., Roudnice n. L., a Rumburku. Nejmenší indexový počet propuštěných je na Kadaňsku, kde na 10 tisíc obyvatel připadá 13,3 těchto osob. Podrobněji je vše uvedeno v tabulce 39 a grafu 23.

Tabulka 39 – počet osob evidovaných kurátory pro dospělé v roce 2011

OBEC	Evidované osoby 2011 celkem	Index na 10 tisíc obyv.	Počet osob propuštěných z vězení 2011	Index na 10 tisíc obyv.
Bílina	182	87,3	70	33,6
Děčín	142	17,8	142	17,8
Chomutov	310	37,4	169	20,4
Kadaň	157	35,5	59	13,3
Litoměřice	181	30,9	84	14,3
Litvínov	122	30,1	98	24,2
Louny	149	34,0	74	16,9
Lovosice	68	25,1	47	17,3
Most	564	73,9	202	26,5
Podbořany	87	54,1	32	19,9
Roudnice n. L.	328	101,7	93	28,8
Rumburk	260	75,1	88	25,4
Teplice	432	39,6	220	20,2
Ústí n. L.	569	46,8	352	28,9
Varnsdorf	131	63,4	51	24,7
Žatec	123	45,0	47	17,2
Celkem kraj	3 805	45,5	1 828	21,9

Zdroj: KÚ Ústeckého kraje, 2012

Graf 23 – počet osob propuštěných z vězení v roce 2011

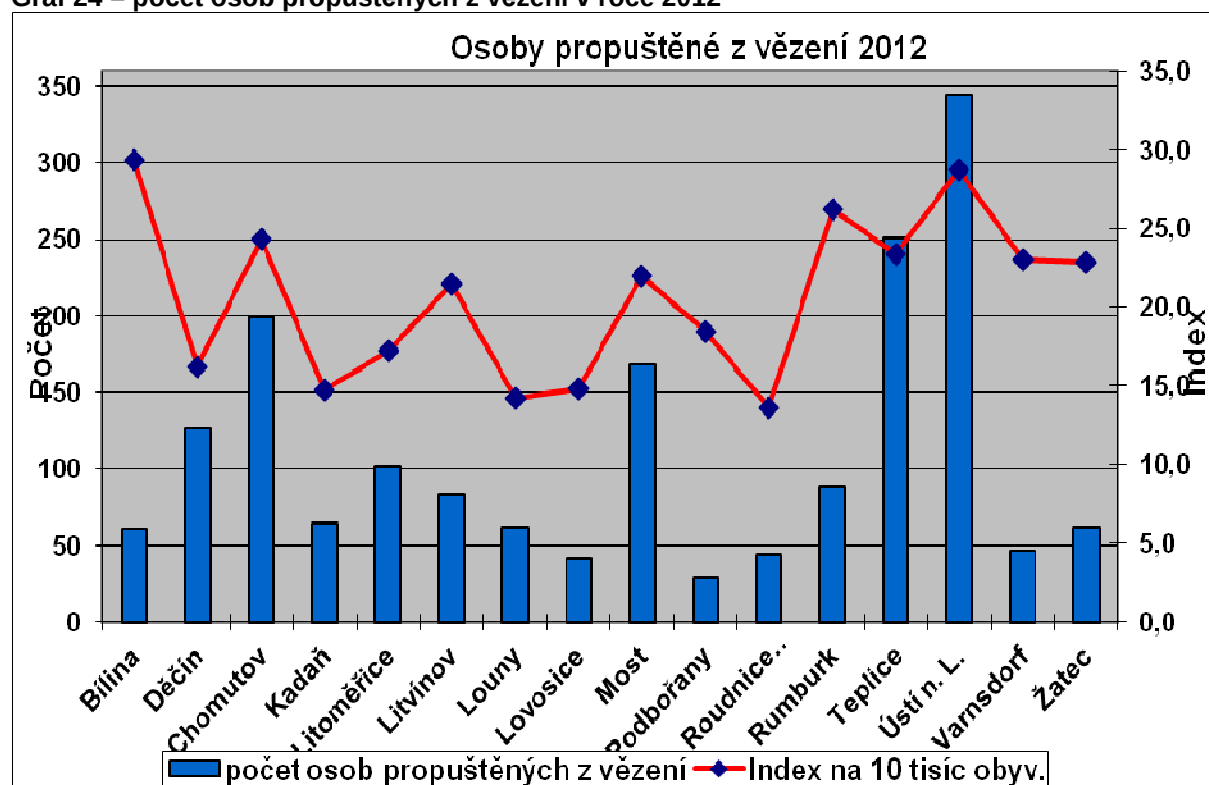
V roce 2012 evidovali sociální kurátoři v Ústeckém kraji celkem 3 718 osob, kterým poskytli v daném roce sociální poradenství nebo jinou službu. Nejvíce klientů bylo ve sledovaném období evidováno v obvodu Ústí nad Labem a za nimi následovaly s odstupem tradičně obvody měst Mostu a Chomutova. V indexovém vyjádření se na prvních třech místech v kraji zařadila města Bílina, Roudnice n. L. a Varnsdorf.

Ve sledovaném období bylo propuštěno z výkonu trestu odnětí svobody nebo výkonu vazby celkem 1 772 občanů měst a obcí Ústeckého kraje (v ČR pak 13 556 osob). Na 10 tisíc obyvatel pak připadá 21,4 osob propuštěných z vězení mající trvalé bydliště v Ústeckém kraji. Republikový průměr činí 12,9 těchto osob. Ústecký kraj pak v indexovém vyjádření zaujímá 2. místo po Karlovarském kraji, jehož index činí 27 propuštěných osob. Nejvíce těchto občanů má trvalé bydliště ve správním obvodu měst Ústí nad Labem, Teplice a Chomutov. Nejméně uvedených osob je z Podbořanska, Lovosicka a Roudnice n. L. V indexovém vyjádření je nejvyšší počet propuštěných ve správních obvodech měst Bíliny, Ústí nad Labem a Rumburk. Nejmenší indexový počet propuštěných je na Roudnicku, kde na 10 tisíc obyvatel připadá 13,6 propuštěných osob. Podrobněji je uvedeno v tabulce 40 a grafu 24.

Tabulka 40 – počet osob evidovaných kurátory pro dospělé v roce 2012

OBECE	Evidované osoby 2012 celkem	Index na 10 tisíc obyv.	Počet osob propuštěných z vězení 2012	Index na 10 tisíc obyv.
Bílina	187	89,8	61	29,3
Děčín	331	42,1	127	16,2
Chomutov	397	48,5	199	24,3
Kadaň	137	31,5	64	14,7
Litoměřice	206	34,7	102	17,2
Litvínov	99	25,6	83	21,5
Louny	169	38,7	62	14,2
Lovosice	61	22,0	41	14,8
Most	404	52,9	168	22,0
Podbořany	93	59,1	29	18,4
Roudnice n. L.	276	85,5	44	13,6
Rumburk	254	75,7	88	26,2
Teplice	395	36,8	251	23,4
Ústí n. L.	408	34,1	344	28,7
Varnsdorf	172	84,3	47	23,0
Žatec	129	47,4	62	22,8
Celkem kraj	3 718	45,0	1 772	21,4

Zdroj: KÚ Ústeckého kraje, 2013

Graf 24 – počet osob propuštěných z vězení v roce 2012

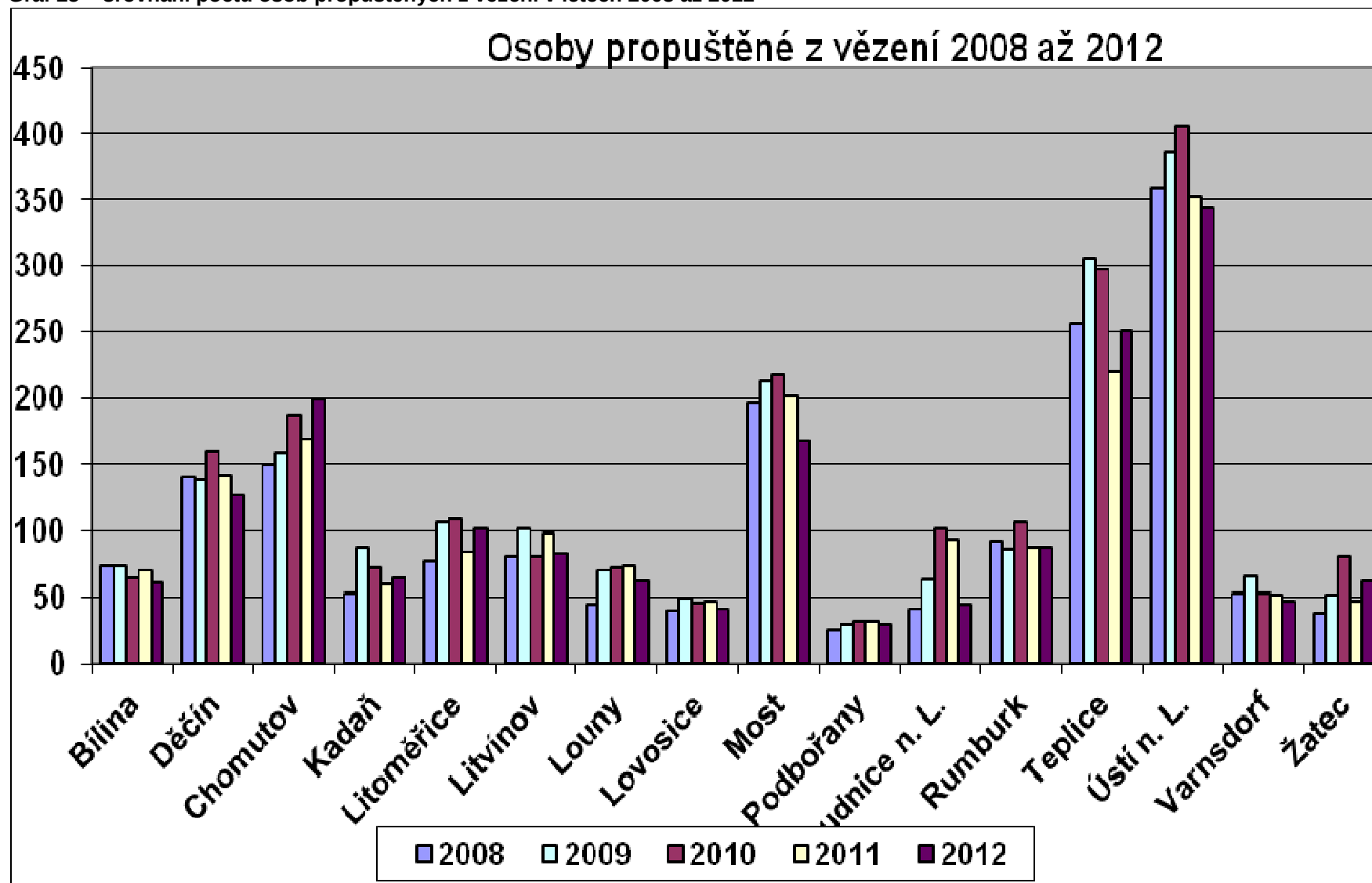
V tabulce 40 a grafu 28 je sledován vývoj počtu osob propuštěných z vězení mající trvalé bydliště v obcích Ústeckého kraje v letech 2008 až 2012. V rámci meziročního srovnání dochází v letech 2008 až 2012 k mírnému kolísání počtu propuštěných osob. V rámci srovnání posledních dvou sledovaných let (2011 a 2012) došlo k poklesu počtu těchto osob – o 3,1 %.

Tabulka 41 – srovnání počtu osob propuštěných z vězení v letech 2008 až 2012

OBEC	Počet osob propuštěných z vězení 2008	Počet osob propuštěných z vězení 2009	Počet osob propuštěných z vězení 2010	Počet osob propuštěných z vězení 2011	Počet osob propuštěných z vězení 2012	Index na 10 tisíc obyv. 2012	Roční změna 2011 - 12	Vývoj 2008 - 12
Bílina	74	73	64	70	61	29,3	-3	-13
Děčín	141	139	160	142	127	16,2	-33	-14
Chomutov	149	159	188	169	199	24,3	11	50
Kadaň	53	88	72	59	64	14,7	-8	11
Litoměřice	77	106	108	84	102	17,2	-6	25
Litvínov	80	101	80	98	83	21,5	3	3
Louny	44	70	72	74	62	14,2	-10	18
Lovosice	40	49	45	47	41	14,8	-4	1
Most	196	213	218	202	168	22,0	-50	-28
Podbořany	25	29	31	32	29	18,4	-2	4
Roudnice n. L.	41	63	102	93	44	13,6	-58	3
Rumburk	92	86	106	88	88	26,2	-18	-4
Teplice	256	306	297	220	251	23,4	-46	-5
Ústí n. L.	359	386	406	352	344	28,7	-62	-15
Varnsdorf	53	65	52	51	47	23,0	-5	-6
Žatec	37	51	80	47	62	22,8	-18	25
Celkem kraj	1 717	1 984	2 081	1 828	1 772	21,4	-56	55

Zdroj: KÚ Ústeckého kraje, 2013

Graf 25 – srovnání počtu osob propuštěných z vězení v letech 2008 až 2012

4 INSTITUCIONÁLNÍ ANALÝZA

Oblast ochrany před sociálně nežádoucími jevy lze rozdělit na několik typů prevence. Mezi významné typy prevence řadíme prevenci kriminality a neméně významnou prevenci sociální. Ústecký kraj se angažuje zejména na poli sociální prevence, kdy každoročně vyhlašuje svůj dotační titul – Podpora sociálně-zdravotních služeb. Ústecký kraj vyčleňuje na tento program částku 9,5 mil. Kč.

V oblasti prevence kriminality a sociální prevence působí velké množství orgánů státní správy, orgánů územní samosprávy, zástupci nestátního neziskového i komerčního sektoru, popř. jiné subjekty. Preventivní aktivity lze rozdělit do působnosti několika resortů, které na preventivním poli vyvíjí aktivity samostatně nebo ve spolupráci s institucemi, které spadají pod působnost jiného resortu.

4.1 RESORT MINISTERSTVA VNITRA ČR

V České republice byly institucionální podmínky pro rozvoj preventivní politiky vytvořeny v roce 1993, kdy byl zřízen **Republikový výbor pro prevenci kriminality** (dále RVPPK). Předmětem činnosti tohoto orgánu je především vytváření a realizace preventivní politiky na meziresortní úrovni a její podpora na úrovni krajské a místní. Odpovídá za zpracování Strategie PK a dalších koncepčních materiálů, za metodické vedení regionálních (vyšších územně správních celků – krajů) a místních orgánů při realizaci Strategie, za účelné vynakládání prostředků ze státního rozpočtu určených na realizaci aktivit PK a za vyhodnocování účinnosti preventivních programů. RVPPK koordinuje činnost příslušných resortů v oblasti prevence kriminality, spolupracuje s nestátními neziskovými organizacemi a hromadnými sdělovacími prostředky.

Předsedou RVPPK je ministr vnitra a ve výboru jsou vedle ministerstva vnitra zastoupena resortní ministerstva:

- Ministerstvo práce a sociálních věcí,
- Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy,
- Ministerstvo spravedlnosti,
- Ministerstvo obrany,
- Ministerstvo zdravotnictví,
- Ministerstvo financí,
- Ministerstvo pro místní rozvoj.

a zástupci:

- Nejvyššího státního zastupitelství,
- Rady vlády pro koordinaci protidrogové politiky a
- Rady vlády pro záležitosti romské menšiny.

Výše uvedené resorty rozvíjejí také vlastní preventivní programy v oblasti prevence kriminality a sociální prevence ve své působnosti.

Systém organizace prevence kriminality v ČR

Jak bylo uvedeno, ústřední metodickou a koordinační roli v oblasti prevence kriminality plní Republikový výbor pro prevenci kriminality (RVPPK). Republikový výbor byl zřízen při Ministerstvu vnitra ČR. Rozhoduje také o přidělování finančních prostředků ze státního rozpočtu na projekty realizované v rámci jednotlivých preventivních programů. Úkoly související s činností (funkci sekretariátu) RVPPK plní odbor prevence kriminality Ministerstva vnitra ČR. Odbor prevence kriminality MV ČR plní zejména funkci ústředního orgánu státní správy v oblasti vnitřního pořádku a bezpečnosti při tvorbě a realizaci koncepce prevence kriminality.

Klíčové postavení a odpovědnost za realizaci preventivních aktivit mají také kraje a obce. Nesou zodpovědnost za přípravu a praktickou realizaci programů prevence kriminality na místní a regionální úrovni. Hlavními aktéry na úrovni obcí a měst jsou příslušné orgány samosprávy, komise prevence kriminality a jmenovaní manažeři prevence kriminality obcí a měst.

Po vzniku vyšších územně správních celků postupně vznikaly na úrovni krajských úřadů pozice manažera prevence kriminality. Úkolem krajského manažera prevence kriminality je především koordinovat aktivity prevence kriminality na regionální i místní úrovni a prohlubovat součinnost zapojených subjektů do systému prevence ve svém regionu. Zároveň je kontaktní osobou pro odbor prevence kriminality Ministerstva vnitra ČR, pro Policii ČR a pro manažery prevence kriminality měst a obcí.

Na úrovni krajů rovněž působí koordinátoři prevence kriminality krajských ředitelství Policie ČR, kteří jsou zařazeni v rámci oddělení Preventivně informačních skupin (PIS). Policie ČR je pro orgány územně samosprávních celků hlavním partnerem při zpracování analýz trestné činnosti, při formulování návrhů na řešení problémů a rizik, při tvorbě koncepcí (strategií) prevence kriminality a stanovování bezpečnostních priorit (také kapitola 4.1.4).

Před schválením Strategie PK ČR (na období 2008 až 2011) přistupovaly kraje k vlastní (krajské) preventivní politice různě. Některé kraje (výrazná menšina) vytvořila svůj vlastní dotační program prevence kriminality, kdy podporují preventivní aktivity i ze svého rozpočtu.

V roce 1996 byly poprvé na prevenci kriminality vyčleněny finanční prostředky (150 mil. Kč) v kapitole Všeobecná pokladní správa státního rozpočtu. Hlavním pilířem financování preventivní činnosti se stal Program prevence kriminality na místní úrovni (dále jen Program)., Aktivity v rámci programu byly realizovány samosprávami obcí za přispění státní účelové dotace. Hlavní charakteristikou období 1996 – 2007 bylo budování systému prevence kriminality včetně jeho organizačního, personálního, informačního i finančního zabezpečení. Vytvořený systém se opírá o preventivní programy resortů zastoupených v RVPPK, o programy prevence kriminality na místní úrovni, o výzkumnou, analytickou, vyhodnocovací a preventivní činnost Ministerstva vnitra a Policie ČR, o spolupráci s nestátními neziskovými organizacemi a se subjekty podnikajícími zejména v oblasti situační prevence.

V letech 1996 – 2003 byly realizovány programy zpočátku pouze ve městech s počtem obyvatel nad 30 tisíc, od roku 1999 i v menších městech. Za dobu trvání Programu bylo celkem podpořeno více než 4 000 projektů prevence kriminality ve 230 obcích a 8 krajích státní účelovou dotací blížící se částce 900 mil. Kč. Od roku 2004 do současnosti byl realizován program Partnerství, který umožňoval podporovat preventivní aktivity bez ohledu na počet obyvatel v obci. Klíčovým kritériem pro financování aktivit v rámci programu byl rozsah bezpečnostního problému. Od roku 2006 se do realizace Programu zapojily také kraje. (MV ČR, 2007)

Ve Strategii prevence kriminality ČR na období 2008 – 2011 byl **systém prevence kriminality nově rozčleněn na tři úrovně: republikovou, krajskou a městskou**. Strategie zároveň přesunula větší kompetence v oblasti prevence kriminality na kraje. Kraj plánoval preventivní aktivity na svém území a v obcích do 25 tisíc obyvatel. Města nad 25 tisíc obyvatel byla zařazena do tzv. městské úrovně prevence kriminality, jejichž metodickou a finanční podporu zabezpečovalo přímo Ministerstvo vnitra ČR. Kraj zároveň obdržel od MV ČR finanční dotaci na aktivity krajské úrovně prevence kriminality. Kraj následně tyto prostředky rozděloval formou dotací v samostatné působnosti na krajské a obecní preventivní aktivity prostřednictvím krajského programu prevence kriminality.

Vláda ČR dne 14. 12. 2011 usnesením č. 925 schválila Strategii prevence kriminality v České republice na období 2012 – 2015 (dále jen Strategie PK ČR). Systém prevence kriminality je v ní opět rozčleněn na tři úrovně: republikovou, krajskou a nově na lokální

(místní). Strategie zároveň zachovává větší kompetence v oblasti prevence kriminality na krajích.

Kraje budou pokračovat v koordinaci preventivních aktivit na svém území. Zároveň bude kladen důraz na komplexní přístup při řešení bezpečnostní situace a problémů spojených s trestnou činností a přestupky. Kraj bude plánovat preventivní aktivity na svém území a zároveň bude pomáhat při plánování a realizaci preventivních opatření v obcích všech správních úrovní v kraji.

4.1.1 Strategie prevence kriminality v ČR na období 2012 – 2015

Stávající Strategie PK je koncipována na základě současné situace v oblasti kriminality, vychází z nejnovějších poznatků vědeckých výzkumů a z domácích i zahraničních zkušeností. Zaměřuje se zejména na snižování majetkové a násilné kriminality a na eliminaci kriminálně rizikových sociálně nežádoucích jevů. Dalšími prioritami jsou zejména informovat občany o legálních možnostech ochrany před trestnou činností a omezovat příležitosti k páčání trestné činnosti.

Systém prevence kriminality byl rozdělen na tři úrovně – na republikovou, krajskou a nově na místní. Úkolem republikové úrovně prevence kriminality je:

1. snižování míry a závažnosti trestné činnosti a zvyšování pocitu bezpečí občanů,
2. snížení výskytu delikventní činnosti u cílových skupin definovaných ve Strategii, nebo jejich ochrana,
3. efektivní a koordinovaný systém prevence kriminality¹⁰,
4. komplexní přístup v komunitách postavený na spolupráci obce, Policie ČR a dalších subjektů.

Priority republikové úrovně:

- snižování rizik a výskytu protiprávní činnosti na úrovni obcí a regionů, včetně oslabování rizikových faktorů, které přispívají k výskytu protiprávního jednání,
- integrace efektivní prevence kriminality do výkonu práce v Policii ČR, zejména na základních útvarech,
- podpora národních specifických projektů a programů,
- vytvoření efektivního a stálého systému sběru, analytického zpracování, předávání a poskytování informací v oblasti prevence kriminality na a mezi všemi úrovněmi subjektů prevence kriminality. (MV ČR, 2011)

4.1.1 Strategie prevence kriminality v Ústeckém kraji na období 2012 – 2016

Vývoj v podpoře preventivních projektů státní účelovou dotací

V roce 2004 bylo realizováno celkem 39 projektů zaměřených na sociální prevenci, což představovalo drtivou většinu z celkového počtu podpořených projektů. V následujících letech již převažovaly projekty situační prevence. V roce 2007 bylo finančně podpořeno 14 projektů situačního charakteru, 7 projektů bylo zaměřeno na sociální prevenci a 4 aktivity na informování občanů.

V roce 2008 došlo opět ke změně, kdy města realizovala (s podporou státní účelové dotace) zejména projekty sociální prevence (15 projektů). Následovaly je projekty typu situační prevence (11 projektů) a projekty zaměřené na informování občanů (2 projekty). V roce 2008 mohla města městské úrovně, ale i kraj, žádat o obligatorní dotaci na tvorbu strategických

¹⁰ Zejména funkční institucionalizace, hierarchizace a způsob legislativní úpravy prevence kriminality, analytická činnost, podpora efektivních projektů na úrovni obcí, vyhodnocování efektivity dopadů projektů, aktivit a programů, medializace politiky v oblasti prevence kriminality (internetový portál, efektivní systém šíření informací).

dokumentů (konceptů a bezpečnostních analýz) a organizaci a realizaci krajského a městských programů prevence kriminality v období 2009 – 2011.

V roce 2009 došlo k výraznému navýšení podpory a realizace sociálních projektů (celkem 33 projektů). Byla schválena Strategie prevence kriminality na území Ústeckého kraje období 2009 – 2011, která nastavila priority zejména na podporu sociální prevence. Zároveň bylo podpořeno více měst a obcí a více preventivních aktivit, protože samotné rozdělování státní dotace určené na krajský program prevence kriminality přešlo na orgány kraje. Tento trend pokračoval i v letech 2010 a 2011, kdy bylo finančně podpořeno 30 resp. 34 sociálních projektů.

Dne 22. 2. 2012 byla Zastupitelstvem Ústeckého kraje usnesením č. 28/28Z/2012 schválena Strategie prevence kriminality na území Ústeckého kraje období 2012 – 2016. Tento dokument navazuje na osvědčené priority politiky kraje v oblasti prevence kriminality z let 2009 – 2011., tj. na:

1. **zlepšení informovanosti** veřejnosti o systému prevence, zapojení veřejnosti do prevence kriminality
2. **zlepšení spolupráce** participujících institucí
3. **rozběr rizikových jevů a lokalit** na území Ústeckého kraje
4. **zajištění nabídky kvalitních programů sociální a situační prevence** (úrovně primární, sekundární a terciární prevence).

Podrobnější informace k jednotlivým typům projektů jsou uvedeny v kapitole 4.1.3. Příklady realizovaných preventivních projektů (projektů dobré praxe) lze dohledat na webových stránkách MV ČR:

<http://www.mvcr.cz/clanek/programy-prevence-kriminality.aspx?q=Y2hudW09OA%3d%3d>

Metodický materiál pro tvorbu preventivních projektů „Typy projektů prevence kriminality“ lze stáhnout také na výše uvedených webových stránkách Ministerstva vnitra ČR.

4.1.3 Typy projektů prevence kriminality

V této kapitole jsou uvedeny příklady nejčastěji realizovaných projektů situační a sociální prevence a informování občanů.

V rámci Programu prevence kriminality jsou rozlišeny tři základní typy preventivních opatření:

1. Situační prevence

Je zaměřena na minimalizaci a eliminaci příležitostí k páčání trestné činnosti. Staví na zkušenosti, že určité druhy kriminality se objevují v určité době, na určitých místech a za určitých okolností. Zvyšuje pravděpodobnost odhalení pachatele a snižuje potencionální zisk z trestné činnosti. Škála aktivit je široká od legislativní iniciativy, organizaci bezpečnostní struktury a realizaci různých technických opatření. Za nejefektivnější projekty v této oblasti jsou považovány projekty zřizování městských kamerových systémů a pultů centrální ochrany. Nejčastěji tyto aktivity realizují obce v samosprávné působnosti a Policie ČR.

2. Sociální prevence

Je orientována na odstranění příležitostí k páčání trestné činnosti. Vytváří aktivity zaměřené na socializaci a změnu nepříznivých společenských a ekonomických podmínek prostředí, které produkuje pachatele trestné činnosti. Realizaci sociálně-preventivních aktivit, jejichž škála je poměrně široká (volnočasové aktivity, nízkoprahová, poradenská a krizová zařízení, resocializační a rekvalifikační programy, azylové a chráněné bydlení, terénní sociální práce) se významně věnují samosprávy obcí a zejména nestátní neziskové organizace. Pozornost je zaměřena na mládež ohroženou sociálně patologickými jevy.

3. Informování občanů o možnostech a způsobech ochrany před trestnou činností

Cílem je poskytování objektivních a včasných informací o sociálně patologických jevech a rizikovém chování o příčinách těchto jevů. Hlavními aktivitami je informování veřejnosti o nejčastějších typech trestné činnosti a o způsobech jejich páchaní a o místech a časech jejich výskytu a poskytování rad, návodů a doporučení prostřednictvím médií, přednášek, besed, tiskovin a poradenských služeb.

Preventivní aktivity se uskutečňují v celostátním, regionálním i místním rámci a to na úrovni primární, sekundární a terciární prevence.

Primární prevence se zaměřuje na kořeny delikvence, na hlubší příčiny kriminálního jednání. Zahrnuje celou populaci, dospělé i děti.

Sekundární prevence se zaměřuje na konkrétní rizikové jedince a skupiny obyvatelstva, úžeji vymezené podle věku, druhu ohrožení, teritoria apod. Usiluje o odvrácení od kriminálního jednání a o aktivní podporu společensky akceptovaného chování.

Terciární prevence představuje resocializační a reintegrační opatření směřující k těm, kteří se již protiprávního jednání dopustili, na lokality, které již byly kriminalitou zasaženy, a na osoby, které se již staly oběťmi trestných činů. (MV ČR, 2007)

Ad 1. Oblast situační prevence

Situační prevence staví na zkušenosti, že určité druhy kriminality se objevují v určité době, na určitých místech a za určitých okolností. Nejefektivněji působí při omezování majetkové trestné činnosti tím, že minimalizuje kriminogenní podmínky prostřednictvím klasické, technické, fyzické a režimové ochrany.

Cílem opatření situační prevence je:

- ztížení dostupnosti cílů a snížení výnosnosti trestných činů pro pachatele,
- zvýšení pocitu bezpečí občanů,
- vytváření bezpečných zón v exponovaných lokalitách,
- zvýšení efektivity práce bezpečnostních složek a zlepšení koordinace jejich postupu,
- využití jako represivního prostředku pro zachycení, identifikaci, dopadení pachatele a při dokazování trestné činnosti.

Nejčastějšími projekty situační prevence jsou zabezpečování bytů, rodinných domků, chat a dalších soukromých i veřejných objektů proti vloupání, napojování objektů měst a obcí na pulty centralizované ochrany, osvětlení frekventovaných a nepřehledných míst, instalace městských kamerových dohlížečích systémů, propojování pracovišť městské policie s Policií ČR, propojování složek integrovaného záchranného systému apod. Úspěšnost projektů situační prevence je vysoká a měřitelná. Lze hodnotit dynamiku vývoje trestné činnosti a přestupků, míru objasněnosti trestné činnosti a do jisté míry i pocit bezpečí občanů. Efektivitu zvolených opatření (projektů) je třeba posuzovat ve vztahu k finančním a personálním prostředkům do nich vložených.

• Městské kamerové dohlížečící systémy (MKDS) v Ústeckém kraji

Z pohledu prevence kriminality jsou MKDS charakterizovány jako systémy k vytváření bezpečných zón v exponovaných lokalitách, kde slouží k dohledu na dodržování veřejného pořádku a zvyšují tak pocit bezpečí občanů.

Kamery se instalují ve městech s vysokou koncentrací obyvatel a návštěvníků, do míst, v nichž je dlouhodobě registrován vysoký počet trestných činů, tzv. pouliční kriminality a přestupků proti majetku a veřejnému pořádku. Jedná se zejména o nádraží, velká parkoviště, obchodní zóny, náměstí a o další místa, kde jsou soustředěny kulturní, komerční a společenské instituce a dopravní uzly. Základní podmínkou pro zřízení městských kamerových systémů bylo propojení systémů mezi operačními středisky městské a státní

policie. Kamerový systém tvořený sítí stacionárních kamerových bodů může být doplněn tzv. mobilními kamerami, které jsou osazovány do připravených pozic dle momentální potřeby. (MV ČR, 2007)

Kamerové systémy jako nástroje v oblasti boje s kriminalitou mohou být účinné pouze za určitých podmínek, které reagují na dané faktory. Jsou to zejména faktory: typ oblasti (terénu), dostatečná síť kamerových bodů, druh trestné činnosti nejčastěji páchaný v dané lokalitě, dostatečné osvětlení oblasti, technická úroveň systémů a jiné.

Většina měst (obcí s rozšířenou působností) Ústeckého kraje má tuto síť již vybudovanou. Města jsou často propojena také průmyslovými zónami. Některá města přistoupila k propojení svých kamerových sítí s bezpečnostními systémy komerčních subjektů, aby byla lépe zajištěna ochrana i objektů nacházejících se mimo území měst. Některé obce jsou napojeny na kamerové systémy větších měst, kdy tato města zajišťují obsluhu systémů i činnost městské policie v obci na základě uzavřené veřejnoprávní smlouvy (např. obce Obrnice a Most, př. Litvínov a Meziboří).

Další typy projektů situační prevence:

- pulty centralizované ochrany,
- signál v tísni – zabezpečovací zařízení,
- bezpečnostní stojany pro kola (uzamykatelné řetězy),
- osvětlení rizikových míst,
- oplocení rizikových míst,
- bezpečnostní opatření v dopravě a jiné.

Ad 2. Oblast sociální prevence

Sociální prevence představuje aktivity ovlivňující proces socializace a sociální integrace jedince a aktivity zaměřené na změnu nepříznivých společenských a ekonomických podmínek, které jsou považovány za klíčové příčiny páchaní trestné činnosti.

Projekty z okruhu sociální prevence se proto orientují především na potenciální nebo již na skutečné pachatele trestné činnosti, na kriminogenní prostředí a na sociálně znevýhodněné skupiny obyvatel. Do sociální prevence je zahrnuta také pomoc obětem trestné činnosti.

Široké spektrum projektů sociální prevence lze rozčlenit (dle převažující povahy aktivit a zaměření na cílové skupiny) na:

- **Sportovní aktivity:**
 - skate + in line,
 - školní hřiště,
 - sportovní plácky,
 - sportovní vybavení + půjčovny.

Cílem těchto projektů je nabídnout možnost aktivního prožívání volného času neorganizovaným dětem a mládeži a také dospělým zájemcům zejména v lokalitách charakteristických nízkou úrovní občanské vybavenosti a nedostatkem příležitostí ke sportovnímu vyžití.

Z hlediska četnosti realizovaných projektů skupiny sportovních aktivit se v posledních letech jedná v první řadě o vybavení skate + in-line areálů překážkami a o půjčovny sportovního vybavení. V současné době je již nedílnou součástí těchto projektů zajištění sociální asistence. Asistent má zároveň na starosti půjčovnu sportovního vybavení a ochranných pomůcek. Zajištění dohledu zamezuje vzniku problémů často se vyskytujících u volně přístupných areálů (vandalismus, nežádoucí chování).

Půjčovna sportovních potřeb a bezpečnostních pomůcek (branky, desky na streetball, míče, sítě, pátky, kola, brusle, helmy, chrániče apod.) umožňuje využívat možnosti zařízení

i zájemcům ze sociálně slabých rodin nebo z jinak handicapovaného prostředí. To platí i v případě projektů jiných víceúčelových sportovních areálů, horolezeckých stěn a zpřístupnění školních hřišť veřejnosti v čase mimo vyučování.

- **Zájmové aktivity (klubové, technické, umělecké):**

- nízkoprahová zařízení a terénní sociální práce,
- poznávací akce, pobyty,
- krizová a azylová zařízení,
- pomoc obětem trestných činů.

Projekty v kategorii „jiné zájmové aktivity“ (mimo sportovní) mají za cíl nabídnout možnost trávení volného času akceptovatelným, tvořivým způsobem a tím snižovat bariéry, které zabraňují cílové skupině dosažení sociálních potřeb neprofesního uplatnění se, relaxace a rekreace. Mezi bariéry můžeme zařadit chudobu, mentální úroveň, sociokulturní a rasové odlišnosti, osobnostní odchylky a sociálně patologické handicap.

V praxi se jedná převážně o klubové, technicky nebo umělecky zaměřené aktivity jako jsou malování, modelování, keramika, zpěv, tanec, hra na hudební nástroje (amatérské kapely), společenské hry, diskotéky, společenské zábavy nebo zájmovou rukodělnou činnost. Předpokládá se, že klubová činnost je pravidelná a v prostorách klubu se střídají skupiny klientů podle specifického zájmu o určitou činnost nebo se organizuje „volný program“, který může být u některých projektů stěžejní. Aktivity jsou určeny všem zájemcům, neplatí princip exkluzivity, limit počtu klientů je pouze prostorový, materiální a personální. Je vhodné, aby volnočasová a zájmová činnost klubu byla propojena s poradenstvím, vzdělávacími činnostmi, případně s pomocí v krizových životních situacích.

Hlavními cíli „nízkoprahových“ projektů jsou vytvářením podmínek pro smysluplné, účelné a vhodné trávení volného času stáhnout rizikové děti a mládež z ulice a odklonit je od nevhodného prostředí hospod a heren, požívání alkoholu, kouření a experimentování s drogami, získání osobního kontaktu a důvěry problémových jedinců pro možnost sociální práce (případně i intervence) s nimi a jejich motivování ke smysluplným zájmům a aktivitám, vytváření prostředí pro neformální poradenství (formou poradenství a sociálního doprovázení pracovat s mládeží a pomáhat zmenšovat rizikové faktory).

Nízkoprahovost kluboven lze definovat jako otevření se a pomoc širokému spektru mládeže s různými specifickými problémy bez toho, aby návštěvníci byli k těmto zařízením nějakým způsobem vázáni, aniž by museli překonávat bariéru „nároku“ na aktivitu, dovednosti, schopnosti, výkon nebo pravidelnost návštěv. V sociálně rizikových lokalitách mají klubovny často formu komunitních center.

Zájmová činnost kluboven je ve většině realizovaných projektů propojena se sociální prací terénního sociálního pracovníka, s poradenstvím, vzdělávací činností a v případě potřeby s první krizovou pomocí. Sociální práce je zaměřená přímo k ohroženým jedincům se snahou eliminovat rizika spojená s jejich nevhodným stylem života a nabízí účast při řešení různých problémů nebo zprostředkování kontaktů na odborné poradenství a pomoc institucí poskytujících specificky zaměřené služby.

Na průběžnou práci s klienty zpravidla navazují sociálně rehabilitační pobyty zaměřené na nejčastější problémy. Terapeutické pobyty jsou realizovány zejména pro děti s poruchami chování, s výchovnými problémy, klienty sociálních kurátorů, pedagogicko-psychologických poraden pod vedením specializovaných odborníků.

- **Specifické projekty:**

- zvyšování právního vědomí,
- prevence diváckého násilí,
- systém včasné intervence

Tento informační a komunikační systém umožňuje rychlou výměnu informací o ohroženém dítěti (v pozici pachatele, svědka nebo oběti trestné činnosti). V Ústeckém kraji je systém zaveden v Mostě a v Litvínově¹¹.

- **výslechové a pohovorové místnosti**

Technickou podporou pro činnost orgánů činných v trestním řízení a pro orgány SPOD jsou speciální výslechové a pohovorové místnosti¹². Jedná se o místnost zásadně se odlišující od tradičních kanceláří policie a úřadů, uzpůsobenou tak, aby nutný pobyt dětí v ní byl co nejméně traumatizující. Výslech nebo pohovor s dítětem, popř. s dospělým, který je obětí nebo svědkem závažné trestné činnosti, v takovéto místnosti je veden ve spolupráci s odborníkem (policistou, pracovníkem orgánu SPOD atd.). V posledních letech byl v Ústeckém kraji podporován vznik těchto speciálních místností na pracovištích Policie ČR a obecních úřadů obcí s rozšířenou působností za pomoci státních účelových dotací v programu Prevence kriminality v Ústeckém kraji. Jednotlivé speciální místnosti rozdělujeme do 3 stupňů:

1. speciální výslechová místnost – dle standardů MV ČR – tyto místnosti jsou zřízeny na pracovištích Policie ČR – místnost je zřízena v Mostě v Rumburku. Tyto místnosti jsou zřízeny i úřadech měst Chomutova, Kadaně, Ústí n. L. a Litoměřicích.
2. výslechová místnost – technické vybavení je dle standardů policie (není k dispozici monitorovací místnost jako v případě speciální výslechové místnosti) – místnost je zřízena na Magistrátu města Mostu.
3. pohovorová místnost – má pouze základní technické vybavení (PC s příslušenstvím, příp. kamerou a jiným vybavením) – místnosti jsou zřízeny na úřadech v Lounech, Roudnici n. L., Litvínově a Lovosicích.

Na úrovni primární prevence je realizována a podporována řada projektů, jejichž cílem je předávání informací z oblasti právního vědomí a vštěpování společenských norem dětem a mladistvým všech věkových kategorií. Existuje široké spektrum způsobů a forem, kterými je tohoto cíle dosahováno: kromě předmětů v rámci vyučování se jedná o přednášky, besedy a edukační cykly jako je například projekt „Učíme se s policií“, nebo dnes již všeobecně známý a v celé republice standardně realizovaný projekt „Ajaxův zápisník“, různé informační materiály (publikace, skládačky, samolepky, letáky, plakáty), tematicky zaměřené výtvarné či literární soutěže apod.

Ad 3. Informování občanů

Nejčastější projekty komunikace a informování občanů:

- přednášky a přednáškové cykly,
- kursy výcviku sebeobrany,
- poradenská centra,
- mobilní poradny,
- sousedská výpomoc,

¹¹ Cílem SVI je zajištění propojení a komunikace institucí působících v oblasti prevence kriminality a sociálně-právní ochrany dětí a mládeže. V tomto systému vykonávají orgány sociálně-právní ochrany dětí, Policie ČR, obecní policie, soudy, státní zastupitelství, Probační a mediační služba, úřady práce, zdravotní a školské orgány a nevládní organizace systematickou a kontinuální práci s kriminálně rizikovými dětmi a jejich rodinami.

¹² Interiér výslechové místnosti je přizpůsoben dětské klientele (např. vymalování místnosti vhodnými barvami, výzdoba, hračky, obrázky, vhodný nábytek, knihy, flipchart, dětská magnetická tabule, květiny ...) tak, aby co nejvíce navozoval pocit bezpečí a pohody. Vybavení místnosti však nesmí vést k nežádoucímu rozptýlení pozornosti dítěte a zároveň musí být využitelné nejen pro výslech velmi malých dětí, ale také pubescentů. Nezbytnou součástí vybavení jsou také demonstrační pomůcky – panenky (např. Jája a Pája) – podrobněji: <http://www.mvcr.cz/clanek/standard-vybaveni-specialni-vyslechove-mistnosti-pro-detskeho-ucastnika-trestniho-rizeni.aspx>

- evidence jízdních kol.

Zařízení a prostředky pro komunikaci s veřejností:

- schránky důvěry,
- tištěné informační materiály, audio, video materiály,
- venkovní varovné prostředky,
- bezpečná lokalita a jiné. (MV ČR, 2007)

4.1.4 Policie ČR

Policie ČR plní úkoly ve věcech vnitřního pořádku a bezpečnosti. Policie v rámci prevence kriminality spolupracuje s orgány veřejné správy (státní správy a územní samosprávy), nestátním neziskovým sektorem a dalšími subjekty a také se samotnými občany. Ústecký kraj patří do působnosti Krajského ředitelství Policie ČR Ústeckého kraje. Tato správa je členěna na sedm územních odborů (dříve okresních ředitelství), které působí na území Ústeckého kraje:

- Územní odbory PČR v Děčíně, Chomutově, Litoměřicích, Lounech, Mostě, Teplicích a Ústí nad Labem.

Podrobnější informace o činnosti územních odborů Policie ČR v Ústeckém kraji lze dohledat na webových stránkách: <http://www.policie.cz/sprava-severoceskeho-kraje.aspx>

V Ústeckém kraji je celkem 49 obvodních oddělení Policie ČR. Města byla zařazena do tzv. městské úrovně prevence kriminality (viz kapitola 1). Do městské úrovně bylo zařazeno původně i město Teplice, ale rozhodlo se, že do této úrovně nevstoupí. Ve statutárních městech (Chomutov, Most, Litvínov, Teplice, Děčín a Ústí nad Labem) je celkem 17 obvodních oddělení Policie ČR. V Děčíně je jedno oddělení, v Mostě a Litvínově dvě oddělení, v Chomutově a v Teplicích jsou zřízena tři obvodní oddělení PČR a v Ústí nad Labem celkem sedm obvodních oddělení. Do organizační struktury policie je nutné zahrnout také oddělení železniční policie a oddělení hlídkové služby.

Preventivně informační skupiny Policie ČR (PIS PČR)

Hlavní činností PIS PČR je komunikace a spolupráce s místními orgány a institucemi, sdělovacími prostředky a občany. Cílem je integrovat Policii ČR do preventivních aktivit obcí, poskytovat informace pro plánování preventivních opatření a informovat občany o možnostech a způsobech ochrany před trestnou činností a dopravní nehodovostí.

Pracoviště PIS jsou vytvořena na úrovni policejního prezidia, krajských ředitelství a územních odborů (dříve okresních ředitelství). V Ústeckém kraji působí na úrovni krajské správy a územních odborů.

Informace o činnosti PIS Krajského ředitelství Policie ČR Severočeského kraje, ale i rady a návody jsou k dispozici: <http://www.policie.cz/clanek/preventivne-informacni-skupina-73.aspx>

Poradenská místa Policie ČR v Ústeckém kraji

Zástupci Policie ČR poskytují informace na poradenských místech o tom, jakým způsobem zabezpečit byt, rodinný domek či automobil. Vše lze prezentovat na modelových, plně funkčních panelech, lze simulovat činnost zabezpečovací elektroniky stejně jako funkci bezpečnostních dveří, zámků, dveřních panoramatických kukátek a dalších zabezpečovacích systémů.

V Ústeckém kraji jsou v současné době zřízeny dvě poradenská místnosti. V prostorách sídel Územních odborů Policie ČR v Mostě a v Teplicích. Poradenská místa jsou budována také v Chomutově a Litoměřicích.

Poradenské místo Územního odboru Policie ČR Most

adresa	úřední hodiny
Policie České republiky Územní odbor Most V. Řezáče 224 434 75 Most mapa ↗	Po – Pá 7.00 – 15.30 hod. tel: 974 438 207 e-mail: pismo@mvcv.cz

Poradenské místo Územního odboru Policie ČR Teplice

adresa	úřední hodiny
Policie České republiky Územní odbor Teplice Potěminova 3114 400 01 Teplice mapa ↗	Út – Čt 13.00 – 15.00 hod. tel: 974 439 207 e-mail: pistp@mvcv.cz

Preventivní aktivity Policie ČR

Policie ČR v Ústeckém kraji realizuje každoročně řadu preventivních projektů. Projekty realizuje sama nebo ve spolupráci s jinými institucemi veřejné správy nebo subjekty neziskového i komerčního sektoru. Níže je uveden výčet preventivních programů realizovaných na celorepublikové úrovni nebo na úrovni okresní či místní.

Bližší informace o preventivních projektech realizovaných v Ústeckém kraji lze získat na webových stránkách: <http://www.policie.cz/sprava-severoceskeho-kraje-akce-a-projekty.aspx>

4.2 RESORT MINISTERSTVA PRÁCE A SOCIÁLNÍCH VĚCÍ

MPSV se v rámci preventivní činnosti soustřeďuje na oblast sociální prevence. Do této oblasti lze zahrnout zejména oblast podpory sociálních služeb a také oblast podpory rodiny. V rámci sociální prevence rozdělujeme další oblasti podpory (metodického vedení):

- **sociálně-právní ochrana dětí** dle zákona č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, v platném znění – právní předpis upravuje postup orgánů veřejné správy a pověřených osob při péči o děti a mládež ohrožených sociálně nežádoucími jevy (podrobněji o systému péče o ohrožené děti a mládež je uvedeno v kapitole 3.11.1).
- **integrace příslušníků sociálně vyloučených romských komunit** – podrobněji je upraveno v kapitole 4.6.

Již každoročně MPSV vyhlašuje, vedle programu na podporu poskytování sociálních služeb, dotační titul – **Program podpory rodiny**.

Informace o programu a výsledcích (poskytnutých dotacích) lze získat na webových stránkách MPSV: <http://www.mpsv.cz/cs/890>.

4.2.1 Sociální služby – poskytování, organizace a financování

Od roku 2007 je systém poskytování, financování a organizace sociálních služeb upraven zákonem č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, v platném znění (dále zákon o sociálních službách).

Sociální služba je činnost nebo soubor činností zajišťujících pomoc a podporu osobám za účelem sociálního začlenění nebo prevence sociálního vyloučení (§ 3 zákona o sociálních službách).

Sociální služby zahrnují tři základní oblasti služeb:

- a) sociální poradenství,
- b) služby sociální péče,
- c) služby sociální prevence.

Celkem je v zákoně definováno 33 druhů sociálních služeb. Kromě odborného sociálního poradenství je definováno 14 druhů služeb sociální péče a 18 druhů služeb sociální prevence. Pro oblast prevence kriminality jsou klíčové zejména služby sociální prevence. U služeb významných pro tuto oblast je uveden i stručný popis.

Jsou to tyto služby:

- 1. Raná péče**
- 2. Telefonická krizová pomoc**
- 3. Tlumočnické služby**
- 4. Azylové domy** – jsou pobytové služby osobám, které se ocitly v nepříznivé sociální situaci spojené se ztrátou bydlení. Jsou různého druhu, např. azylové domy pro rodiče s dětmi, azylové domy pro ženy, pro muže, případně i pro osoby mladší 18 let. Vedle poskytnutí ubytování je vždy nezbytné poskytnout také podporu, která vede k řešení nepříznivé sociální situace, a to především prostřednictvím sociální práce.
- 5. Domy na půl cesty** – jsou pobytovou službou pro osoby do 26 let, které žily dlouhodobě ve školských zařízeních ústavní nebo ochranné výchovy, nebo v jiných zařízeních pro děti a mládež a pro osoby, které byly propuštěny z výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranné léčby. Domy na půl cesty mají těmto lidem poskytnout podmínky pro úspěšný samostatný start do samostatného života.
- 6. Kontaktní centra** – jsou obvykle ambulantní zařízení určená osobám ohroženým závislostí na návykových látkách. Služby zde poskytované mají za cíl snižovat sociální a zdravotní rizika spojená se zneužíváním návykových látek.
- 7. Krizová pomoc** – je terénní, ambulantní nebo pobytová sociální služba určená osobám, které se přechodně nacházejí v situaci ohrožení zdraví a života a nejsou schopny tuto situaci v daném okamžiku řešit vlastními silami. Krizová pomoc vedle poskytnutí stravy či ubytování nabízí především socioterapii a pomoc při vyřízení nezbytných osobních záležitostí.
- 8. Nízkoprahová denní centra** – jsou určena osobám bez přístřeší a nabízejí pomoc se zajištěním osobní hygieny, zajištěním stravy a vyřízením nezbytných osobních záležitostí.
- 9. Nízkoprahová zařízení pro děti a mládež** – poskytují zejména ambulantní služby pro děti a mládež ve věku 6 až 26 let, které jsou ohroženy společensky nežádoucími jevy (kriminalita, alkohol, drogy apod.). Cílem služby je zejména nabízet smysluplné využití volného času, pomoc v orientaci ve společenském prostředí a pomoc se změnou životního stylu, který je ohrožuje.
- 10. Noclehárny** – nabízejí osobám bez přístřeší možnost přenocování a podmínky pro osobní hygienu.
- 11. Služby následné péče** – jsou určeny osobám trpícím chronickým duševním onemocněním nebo osobám závislým na návykových látkách, které absolvovaly ústavní léčbu. Jejich cílem je pomoc při zvládnutí běžných životních podmínek a prevence recidivy.
- 12. Sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi** – nabízejí rodinám s dětmi pomoc se zvládnutím dopadů dlouhodobě krizové sociální situace rodiny nebo jejího člena.
- 13. Sociálně aktivizační služby pro seniory a osoby se zdravotním postižením**
- 14. Sociálně terapeutické dílny**
- 15. Terapeutické komunity** – poskytují pobytové služby pro osoby závislé na návykových látkách nebo i osoby s chronickým duševním onemocněním s cílem zbavit se závislosti a vytvořit dobré podmínky pro začlenění do společnosti.
- 16. Terénní programy** – jsou realizovány s cílem vyhledávat osoby, které žijí rizikovým způsobem života nebo žijí v sociálně vyloučených komunitách a pomáhat jim v minimalizaci rizik spojených s tímto způsobem života a v začlenění do společnosti.
- 17. Sociální rehabilitace** – má za cíl pomoc lidem k dosažení samostatnosti, nezávislosti a soběstačnosti, a to rozvojem jejich schopností a dovedností a posilováním návyků potřebných pro samostatný život. Služba je určena osobám se zdravotním postižením, ale také osobám, které jsou ohroženy sociálním vyloučením z jiného důvodu, například etnické příslušnosti, chudoby, dlouhodobé nezaměstnanosti apod.
- 18. Intervenční centra** – poskytují sociální služby obětem domácího násilí. Systém pomoci

těmto osobám je upraven především zákonem č. 135/2006 Sb., kterým se mění některé zákony v oblasti ochrany před domácím násilím, v platném znění. V rámci tohoto zákona a zákona o sociálních službách je upraven způsob intervence ve prospěch obětí domácího násilí. Intervenční centra mají být vysoce profesionální službou, která je povinna nabídnout obětem domácího násilí pomoc a podporu při zvládnutí této krizové životní situace, která následuje bezprostředně po útoku. Intervenční centra (koordinátoři) mají také za úkol koordinovat činnost orgánů veřejné správy a dalších odborných subjektů při zajištění pomoci obětem domácího násilí. (MPSV, 2006).

Sociální služby lze poskytovat jen na základě oprávnění k poskytování sociálních služeb. Oprávnění vzniká rozhodnutím o registraci. Pro snadné získání informací o poskytovatelích služeb a jimi poskytovaných sociálních službách je veden elektronický **Registr poskytovatelů sociálních služeb** (dále Registr), který je veřejně přístupný od roku 2007: <http://iregistr.mpsv.cz/>

Střednědobý plán rozvoje sociálních služeb v Ústeckém kraji na období 2012 – 2013

Zákon o sociálních službách ukládá krajům zpracovávat střednědobý plán rozvoje sociálních služeb na svém území. Při zpracování plánu Ústecký kraj spolupracoval s obcemi, zástupci poskytovatelů a uživatelů sociálních služeb. Tento plán je v souladu s §101 odst. 4) písm. b) zákona o sociálních službách, v platném znění, povinnou přílohou k souhrnné žádosti kraje o dotaci Ministerstva práce a sociálních věcí ČR na podporu poskytování sociálních služeb na místní a regionální úrovni.

Vedle uvedené role plynoucí ze zákona o sociálních službách má střednědobý plán jako krajská strategie rozvoje sociálních služeb vliv na přidělování finančních prostředků na podporu sociálních služeb z dalších vnějších zdrojů, zejména ze strukturálních fondů Evropské unie.

Plán je doporučenou linií rozvoje sociálních služeb v kraji. Cíle a opatření jsou výsledkem procesu zjišťování aktuálního stavu v oblasti sociálních služeb a potřeb jejich uživatelů.

Aktualizovaný Střednědobý plán rozvoje sociálních služeb v Ústeckém kraji je k dispozici:

http://www.kr-ustecky.cz/vismo/dokumenty2.asp?id_org=450018&id=1665743&p1=139363

Přehled registrovaných sociálních služeb poskytovaných na území Ústeckého kraje je k dispozici také v elektronickém Katalogu sociálních služeb Ústeckého kraje:

<http://socialnisluzby.kr-ustecky.cz/>

4.2.2 Financování sociálních služeb

Od roku 2007 si poskytovatelé sociálních služeb podávají žádosti o státní účelovou dotaci v dotačním řízení v oblasti podpory poskytování sociálních služeb vyhlášeném Ministerstvem práce a sociálních věcí ČR prostřednictvím Krajského úřadu Ústeckého kraje. Od roku 2010 je systém podávání a hodnocení žádostí realizován elektronicky. Podrobněji je vše k dispozici na webových stránkách MPSV: <http://www.mpsv.cz/cs/740>

Další zdroje financování sociálních služeb:

- strukturální fondy Evropské unie (Evropský sociální fond – ESF a Operační program lidské zdroje a zaměstnanost – OP LZZ). V rámci grantových schémat zaměřených na podporu integrace osob ohrožených sociální exkluzí nebyly podpořeny pouze sociální služby, ale i služby zaměstnanosti, vzdělávací programy a procesy komunitního plánování,
- dotační titul Rady vlády pro koordinaci protidrogové politiky (RVKPP),
- dotační program Rady vlády pro záležitosti romské menšiny (RVZRM).

Individuální projekty Ústeckého kraje – „Podpora sociálních služeb v Ústeckém kraji“ a „Podpora integrace romské komunity 2“.

V rámci Operačního programu lidské zdroje a zaměstnanost (OP LZZ) jsou v letech 2012 – 2015 financovány z ESF také **Individuální projekty Ústeckého kraje** – „Podpora sociálních služeb Ústeckého kraje“ (POSOSUK) a „Podpora integrace romské komunity 2“ (PIRK 2).

Hlavním cílem individuálních projektů je zajištění dostupnosti vybraných sociálních služeb vedoucích k sociální integraci a k integraci na trh práce u osob ze znevýhodněných cílových skupin na území Ústeckého kraje v souladu se Střednědobým plánem rozvoje sociálních služeb v kraji na období 2012 – 2013. Oba projekty jsou navazující.

Výraznou výhodou obou projektů je víceleté financování sociálních služeb v době realizace krajského individuálního projektu. Celkové náklady projektu byly stanoveny ve výši více jak 135 mil. Kč (POSOSUK) a 36 mil. Kč (PIRK 2). V rámci projektu POSOSUK bude podpořeno celkem 30 služeb sociální prevence – azylové domy, nízkoprahová denní centra a sociálně terapeutické dílny. V rámci projektu PIRK 2 bude podpořeno 16 sociálních služeb – sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi a terénní programy.

Podrobnosti k tomuto projektu jsou k dispozici na webových stránkách kraje:

<http://www.kr-ustecky.cz/zdravotnictvi.asp>

4.3 RESORT MINISTERSTVA ZDRAVOTNICTVÍ

Ministerstvo zdravotnictví vyhlašuje každý rok v rámci prevence kriminality dotační titul **Program péče o děti a dorost. Program prevence kriminality**.

Podrobnosti k tomuto dotačnímu titulu Ministerstva zdravotnictví ČR jsou k dispozici:

http://www.mzcr.cz/obsah/odbor-zdravotnich-sluzeb_2614_1.html

Ministerstvo zdravotnictví dále vyhlašuje dotační program **Protidrogová politika MZ**. Finanční prostředky ze státního rozpočtu na neinvestiční programy protidrogové politiky jsou přidělovány pouze na podporu typů služeb a projektů podle níže uvedených priorit:

1. ambulantní léčba osob závislých na návykových látkách – AT ordinace (ordinace pro léčbu alkoholismu a toxikomanie),
2. substituční léčba,
3. detoxifikace,
4. ústavní léčba,
5. kontaktní centra a terénní programy, a to omezeně, dle výše dostupných finančních prostředků MZ a pouze na úhradu zdravotnického materiálu.

Podrobnosti k tomuto dotačnímu titulu Ministerstva zdravotnictví ČR jsou k dispozici:

http://www.mzcr.cz/obsah/protidrogova-politika-mz_2569_1.html

4.4 RESORT MINISTERSTVA SPRAVEDLNOSTI

Ministerstvo spravedlnosti ČR se v oblasti prevence kriminality zaměřuje zejména terciární prevencí, tedy práci s osobami, které již spáchaly trestný čin. Na tomto poli působí zejména organizační složka státu (spravována ministerstvem spravedlnosti) – **Probační a mediační služba ČR** dle zákona č. 257/2000 Sb., o probační a mediační službě, v platném znění.

Posláním Probační a mediační služby (dále PMS) je zprostředkování účinného a společensky prospěšného řešení konfliktů spojených s trestnou činností a současně organizuje a zajišťuje efektivní a důstojný výkon alternativních trestů a opatření s důrazem na zájmy poškozených, ochranu komunity a prevenci kriminality. PMS představuje novou instituci na poli trestní politiky, vychází ze součinnosti dvou profesí – sociální práce a práva, zejména trestního. Vyváženým propojením obou se vytváří nová multi-disciplinární profese v systému trestní justice.

Cíle PMS:

- **Integrace pachatele** – úsilí o začlenění obviněného resp. pachatele do života společnosti bez dalšího porušování zákonů. Integrace je proces, který směřuje k obnovení respektu obviněného k právnímu stavu společnosti, jeho uplatnění a seberealizaci.
- **Participace poškozeného** – snaha o zapojení poškozeného do procesu vlastního odškodnění, o obnovení jeho pocitu bezpečí, integrity a důvěry ve spravedlnost.
- **Ochrana společnosti** – přispění k ochraně společnosti účinným řešením konfliktních a rizikových stavů spojených s trestním řízením a efektivním zajištěním realizace uložených alternativních trestů a opatření.

V Ústeckém kraji je celkem sedm středisek PMS. Každé středisko je zřízeno v soudním okrese – v Chomutově, Mostě, Teplicích, Lounech, Litoměřicích, Ústí nad Labem a v Děčíně. Podrobnější informace o činnosti PMS lze dohledat: www.pmscr.cz.

Na jednotlivých střediscích PMS působí specialisté na práci s mládeží, kteří se věnují této stále rozsáhlejší agendě. Pracovníci PMS zajišťují dle zákona č. 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže, v platném znění, jak výkon mnoha výchovných a trestních opatření, zejména dohledu probačního úředníka a společensky prospěšné činnosti – ale zejména usilují o co nejrychlejší vstup do případů. Už v rámci přípravného řízení nabízí spolupráci mladistvým pachatelům, jejich rodinám a poškozeným, která spočívající zejména v mimosoudním řešení situace (mediaci), nabídce vhodných programů pro mladistvého a jiných výchovných opatření, která lze se souhlasem mladistvého uložit už v rámci přípravného řízení. Výsledek této činnosti je poté zohledněn i v dalším průběhu řízení. Urovnání konfliktu, rychlá intervence, náhrada škody poškozenému, opatření, které je zvoleno účelně a odpovídá situaci mladistvého – to jsou cíle činnosti PMS v této oblasti. Služby PMS jsou bezplatné a na jednotlivá střediska PMS se může obrátit jak samotný mladistvý, jeho zákonní zástupci tak i poškozený.

Ministerstvo spravedlnosti vyhláší v rámci prevence kriminality Program podpory financování probačních programů a rozvoje mediace v justici. Z tohoto dotačního programu jsou podporovány akreditované probační a resocializační programy pro dospělé a také **Probační programy pro mladistvé**, tj. programy ve smyslu znění § 17 zákona o soudnictví ve věcech mládeže. Jedná se o následující aktivity: „*program sociálního výcviku, psychologického poradenství, terapeutický program, program zahrnující obecně prospěšnou činnost, vzdělávací, doškolovací, rekvalifikační nebo jiný vhodný program k rozvíjení sociálních dovedností a osobnosti mladistvého, a to s různým režimem omezení v běžném způsobu života, který směřuje k tomu, aby se mladistvý vyhnul chování, které by bylo v rozporu se zákonem, a k podpoře jeho vhodného sociálního zázemí a k urovnání vztahů mezi ním a poškozeným*“.

4.4.1 Probační programy pro mladistvé realizované v kraji

Aktuální seznam probačních programů, které získaly akreditaci do konce roku 2016 (pro období 2 let), jsou zveřejněny včetně anotace obsahu a informací o přidělených dotacích na stránkách: www.justice.cz pod odkazem Ministerstvo spravedlnosti – probační programy:

<http://portal.justice.cz/Justice2/MS/ms.aspx?o=23&j=33&k=5887&d=331242>

Tuto akreditaci získalo celkem 12 probačních programů pro mladistvé v rámci celé ČR. V Ústeckém kraji jsou ve spolupráci s místně příslušnými středisky PMS realizovány tyto probační programy:

- Punkt rodina – realizace v okresech Chomutov, Most a Ústí nad Labem
- Punkt skupina – realizace v okresech Chomutov, Most, Ústí nad Labem a Děčín

Ministerstvo spravedlnosti ČR vyhláší dotační program na podporu probačních programů pro mladistvé. Podrobnější informace jsou k dispozici na webových stránkách Ministerstva spravedlnosti ČR: <http://portal.justice.cz/justice2/MS/ms.aspx?j=33&o=23&k=3413>

Z výše uvedených informací vyplývá, že probačních programů pro mladistvé je nejen v Ústeckém kraji nedostatek. V některých okresech Ústeckého kraje nejsou realizovány probační programy nejen pro mladistvé žádné. Tento nedostatek programů se vyskytuje v celé ČR. Jedním z hlavních důvodů je nízká částka, kterou vyčleňuje Ministerstvo spravedlnosti ČR na tento dotační titul (každoročně pouze 2 mil. Kč na celou ČR).

Probační a mediační služba ČR spolupracuje i na dalších projektech v rámci České republiky i Ústeckého kraje. Podrobnosti k projektům a seznam zapojených organizací jsou k dispozici na webových stránkách PMS:

<https://www.pmscr.cz/externi-projekty-prehled/>

4.5 RESORT MINISTERSTVA ŠKOLSTVÍ, MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ČR (dále MŠMT) se zaměřuje především na oblast nespecifické a specifické primární prevence sociálně nežádoucích jevů u dětí a mládeže. Od roku 2001 MŠMT vytváří svou preventivní politiku v návaznosti na koncepcce národní protidrogové politiky, kdy převzalo do své působnosti plnění primárních preventivních aktivit oblasti sociálně patologických jevů (dále SPJ) ve školách a školských zařízeních.

MŠMT rozvíjí preventivní programy zaměřené na specifickou primární prevenci ve školách a školských zařízeních – aktivity, které jsou zaměřeny na předcházení a omezování výskytu jednotlivých forem rizikového chování žáků (např. záškoláctví, šikana, kriminalita, užívání návykových látek), ale také i programy nespecifické primární prevence zaměřené na rozvoj aktivit podporující zdravý životní styl a osvojování pozitivního sociálního chování prostřednictvím smysluplného využívání a organizace volného času.

Prevence SPJ ve školství je legislativně upravena v § 29 odst. 1 a § 30 odst. 1, písm. c) zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů. Zákonodárce již blíže neuvádí, jakým konkrétním způsobem by se SPJ ve školství mělo předcházet. To se prozatím objevuje pouze v metodických pokynech MŠMT a ve vyhlášce č. 72/2005, o poskytování poradenských služeb ve školách a školských zařízeních.

Systém organizace primární prevence v ČR

Na horizontální úrovni MŠMT spolupracuje s ostatními ministerstvy (zejména MPSV, MV, MS ČR), ale i s nadresortními orgány – především s Radou vlády pro koordinaci protidrogové politiky, Radou vlády pro záležitosti romské menšiny a Republikovým výborem pro prevenci kriminality.

Vertikální úroveň systému primární prevence SPJ je vytvořena ve vztahu MŠMT – krajský školský koordinátor prevence – metodik prevence (dříve okresní – v současné době působí v Pedagogicko-psychologické poradně) – školní metodik prevence přímo působící ve školách a školských zařízeních.

Na krajské úrovni zodpovídá za oblast prevence SPJ v samostatné působnosti odbor školství, mládeže a tělovýchovy Krajského úřadu Ústeckého kraje.

Největší slabinou současného preventivního systému ve školství zůstává pozice školních metodiků prevence, kteří ve většině případů nemají potřebný časový prostor pro plnění svých úkolů. Velikost rozsahu činnosti školského metodika prevence je nesystémově ponecháván na rozhodnutí vedení školy. Podcenění významu práce školního metodika prevence má často za následek, že v některých případech může být jeho funkce pouze formální záležitostí.

Minimální preventivní program

Základním nástrojem pro realizaci primární prevence na školách je minimální preventivní program (dále jen MPP). Kvalita MPP se v Ústeckých školách a školských zařízeních s ohledem na neexistenci jasného zadání ze strany MŠMT značně liší. Existují MPP zpracované velmi kvalitně (a zároveň i korespondující s úrovní vlastních školních preventivních aktivit), ale bohužel se vyskytnou i takové, které mají pouze formální charakter.

4.5.1 Specifická školská zařízení pro výkon ústavní nebo ochranné výchovy a preventivně výchovnou péči

Do působnosti tohoto resortu patří **sít' specifických zařízení**, které se zaměřují na děti a mládež s poruchami učení a chování. Jsou to:

- pedagogicko–psychologické poradny (podrobněji kapitola 4.8.2),
- střediska výchovné péče,
- školská zařízení pro výkon ústavní a ochranné výchovy:
 - o diagnostické ústavy (pro děti a pro mládež)
 - o dětské domovy
 - o dětské domovy se školou (dříve výchovný ústav pro děti)
 - o výchovné ústavy pro mládež (podrobněji kapitoly 3.10.1 a 4.8.2).

Střediska výchovné péče (SVP)

SVP působí převážně na úrovni sekundární prevence sociálně nežádoucích jevů. Zaměřují se na rozvoj osobnosti dětí a mládeže s rizikovými projevy v chování, vytvářejí metodické zázemí pro pomoc rodičům nebo jiným zákonným zástupcům dětí, vytvářejí preventivní programy v oblasti sociálních dovedností, chování a prospěchu, poskytují pedagogické a psychologické služby směřující k včasnému odstranění problémových projevů v chování dětí a mladistvých způsobených nesprávnou výchovou v rodině nebo nevhodným sociálním prostředím.

SVP provádějí také činnosti poradenské, diagnostické a terapeutické zaměřené na odstranění nebo zmírnění již vzniklých poruch chování v sociálním vývoji dětí a mládeže.

SVP poskytují poradenské služby i dětem a mládeži do 18 let propuštěným z ústavní výchovy nebo ochranné výchovy při jejich integraci do společnosti. SVP jsou převážně součástí Diagnostických ústavů nebo Výchovných ústavů pro mládež.

Preventivně výchovná péče je poskytována SVP nebo diagnostickým ústavem ve formě

- a) ambulantních služeb na základě žádosti osob odpovědných za výchovu nebo klientů starších 14 let, nebo
- b) celodenních služeb na základě žádosti zákonných zástupců klienta nebo zletilého klienta, nebo
- c) internátních služeb na základě žádosti zákonných zástupců klienta nebo zletilého klienta; internátní pobyt trvá zpravidla 8 týdnů.

V Ústeckém kraji, ale i v ČR je těchto středisek nedostatek. V ČR je celkem 44 zařízení, v Ústeckém kraji jsou celkem čtyři střediska – v Mostě, Chomutově, Děčíně a v Ústí nad Labem. Internátní služby poskytují střediska v Mostě a v Děčíně. Nedostatek služeb tohoto zařízení je v Ústeckém kraji zejména v okresech Louny a Litoměřice. Seznam SVP s kontakty je k dispozici na webových stránkách MŠMT:

<http://www.msmt.cz/socialni-programy/seznam-stredisek-vychovni-pece?highlightWords=st%C5%99ediska+v%C3%BDchovn%C3%A9+p%C3%A9%C4%8De>

4.5.2 Programy vyhlašované MŠMT

MŠMT každoročně vyhlašuje Programy na podporu aktivit v oblasti rizikového chování u dětí a mládeže.

Dotační program MŠMT na podporu aktivit v oblasti prevence rizikového chování je k dispozici na stránkách MŠMT:

<http://www.msmt.cz/socialni-programy/dotacni-programy-a-certifikace>

Na tyto programy poskytovalo MŠMT do rozpočtu krajů na základě počtu dětí, žáků a studentů účelové dotace s cílem podpořit projekty zaměřené na problematiku prevence rizikového chování u dětí a mládeže škol, školských zařízení a nestátních neziskových organizací v územním obvodu příslušného kraje. Finanční prostředky jsou rovnoměrně rozděleny na *dva podporované programy*, a to *Program prevence kriminality a ostatních sociálně patologických jevů* a *Program protidrogové politiky*. Od roku 2001 je Ústecký kraj zapojen do Programu I., který zahrnuje Preventivní programy místního a regionálního charakteru.

Na základě usnesení vlády je získání státní dotace pro programy primární prevence užívání návykových látek ze strany MŠMT a RVKPP podmíněno certifikací.

Certifikace odborné způsobilosti poskytovatelů programů primární prevence uživatelů návykových látek je posouzení a formální uznání, že program odpovídá stanoveným normám kvality a komplexnosti. Tyto normy jsou schváleny Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy, Radou vlády pro koordinaci protidrogové politiky a Výborem pro udělování certifikací primární prevence uživatelů návykových látek při MŠMT.

V současné době získal potřebný certifikát pouze jediný subjekt se sídlem v Ústeckém kraji – občanské sdružení Světlo Kadaň, a to na "Program specifické primární prevence poskytovaný v rámci školní docházky".

Asistent pedagoga pro děti, žáky a studenty se sociálním znevýhodněním

Funkci **asistenta pedagoga** zřizuje ředitel školy se souhlasem krajského úřadu na základě § 16, odst. 10 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, v souladu s ustanovením § 20 zákona č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů a v souladu s § 7 vyhlášky č. 73/2005 Sb., o vzdělávání dětí, žáků a studentů se speciálními vzdělávacími potřebami a dětí, žáků a studentů mimořádně nadaných.

Asistent pedagoga působí ve třídě, ve které se vzdělává dítě, žák nebo student se speciálními vzdělávacími potřebami (se zdravotním postižením, zdravotním znevýhodněním, sociálním znevýhodněním). V případě dětí, žáků a studentů se zdravotním postižením a zdravotním znevýhodněním je nezbytné vyjádření školského poradenského zařízení.

Asistent pedagoga poskytuje pomoc žákům při přizpůsobení se školnímu prostředí, pomoc pedagogickým pracovníkům školy při výchovné a vzdělávací činnosti, pomoc při komunikaci se žáky, při spolupráci se zákonnými zástupci žáků a komunitou, ze které žák pochází. (MŠMT, 2007)

MŠMT vyhlašuje k tomuto rozvojový program **Financování asistentů pedagoga pro děti, žáky a studenty se sociálním znevýhodněním**.

V roce 2013 bylo na základních školách (včetně speciálních a praktických škol) v Ústeckém kraji zaměstnáno 86 pedagogických asistentů.

Podrobné informace jsou k dispozici na webových stránkách MŠMT:

<http://www.msmt.cz/vzdelavani/socialni-programy/asistent-pedagoga>

MŠMT dále vyhlašuje dotační titul – **Podpora sociálně znevýhodněných romských žáků středních škol a studentů vyšších odborných škol.**

Finanční prostředky tohoto programu jsou určeny na podporu žáků, jež jsou občany ČR a jejichž rodinám způsobují náklady spojené se středním nebo vyšším odborným vzděláváním značné potíže. Jsou jim poskytovány prostřednictvím právnických osob, popřípadě organizačních složek státu vykonávajících činnost školy.

Do programu lze zahrnout pouze žáky **denní formy** vzdělávání, kteří mají pravidelnou školní docházku, případně průkazně omluvenou absenci, a nemají kázeňské problémy (podle ust. § 10 odst. 3 vyhlášky č. 13/2005 Sb., o středním vzdělávání a vzdělávání v konzervatoři, v platném znění). O dotaci může žádat student, **který nedosáhl 27 let věku.**

Bližší informace o tomto programu jsou k dispozici na webových stránkách MŠMT:

<http://www.msmt.cz/vzdelavani/socialni-programy/roma-ss-a-vos>

4.6 RADA VLÁDY ČR PRO ZÁLEŽITOSTI ROMSKÉ MENŠINY

Rada vlády ČR pro záležitosti romské menšiny (dále jen RVZRM) byla zřízena v roce 1997 usnesením vlády č. 581 ze 17. září 1997 jako Meziresortní komise pro záležitosti romské komunity. Na radu byla přejmenována v roce 2001.

Rada vlády ČR pro záležitosti romské menšiny je stálým poradním a iniciačním orgánem vlády pro otázky romské komunity. Rada systémově napomáhá integraci romské komunity do společnosti. Zabezpečuje součinnost resortů odpovědných za realizaci dílčích opatření a plnění úkolů, vyplývajících z usnesení vlády a mezinárodních smluv, jimiž je Česká republika vázána. Soustřeďuje, projednává a předkládá vládě informace, podklady a návrhy pro tvorbu a uplatňování politiky vlády v oblasti integrace romských komunit.

Systém organizace a úloha krajů a obcí v oblasti integrace příslušníků romské komunity

Na ústřední úrovni působí v oblasti integrace romské menšiny RVZRM, která spolupracuje s ústředními orgány veřejné správy (zejména MPSV, MŠMT, MV ČR) a dalšími poradními orgány vlády. V horizontální linii představuje koordinátora pro kraje a obce a další subjekty veřejné i neveřejné sféry.

V rámci Krajského úřadu Ústeckého kraje v uvedené oblasti působí koordinátor pro romské záležitosti. Pracovní místo koordinátora bylo zřízeno dle ustanovení § 67 odst. 1 písm. f) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a bylo systémově zařazeno na odbor sociálních věcí, konkrétně pak na oddělení sociální práce.

Krajský „romský“ koordinátor metodicky vede (a také koordinuje preventivní aktivity) romské poradce na obcích a také organizace (převážně nestátní) poskytující sociální a další služby dané cílové skupině.

Obce s rozšířenou působností nemají zákonem přímo stanovenou povinnost vytvářet pracovní místo romského poradce (nebo též terénní sociální pracovník nebo terénní pracovník). Zabývat se činnostmi napomáhajícími integraci romských komunit do společnosti však ukládá obecním úřadům § 6 odst. 8 zákona č. 273/2001 Sb., o právech příslušníků národnostních menšin, ve znění pozdějších předpisů. Podrobněji je uvedeno v následující kapitole – Terénní práce ve vyloučených romských lokalitách.

Dekáda romské inkluze

Dekáda romské inkluze 2005 – 2015 je mezinárodní iniciativou dvanácti zemí Evropy, která spojuje zúčastněné vlády, mezinárodní instituce a romskou občanskou společnost. K těmto dvanácti zemím patří vedle České republiky Bulharsko, Chorvatsko, Maďarsko, Makedonie, Rumunsko, Slovensko, Srbsko, Černá Hora, Albánie, Bosna a Hercegovina a Španělsko. Dekáda především podporuje aktivity na posílení sociálního začlenění Romů jako priority

regionální a evropské politické agendy, výměnu zkušeností a vzájemného poučení, zapojení Romů do rozhodování, která se jich týkají, využití mezinárodních zkušeností a odborných znalostí s cílem urychlit řešení náročných otázek romské integrace a zvyšování povědomí veřejnosti o situaci Romů prostřednictvím aktivní celospolečenské diskuze. Tato mezinárodní spolupráce je přípravou budoucí Evropské romské strategie.

4.6.1 Sociálně vyloučené a sociálním vyloučením ohrožené romské lokality

Společnost Gabal analysis & consulting provedla v roce 2006 analýzu sociálně vyloučených a sociálním vyloučením ohrožených romských lokalit a absorpční kapacity subjektů působících v této oblasti. Bylo zjištěno, že v ČR žije 200 – 250 tisíc Romů. Z tohoto počtu je 60 až 80 tisíc osob považováno za sociálně vyloučené. Během výzkumu identifikovali celkem 310 sociálně vyloučených a sociálním vyloučením ohrožených romských lokalit.

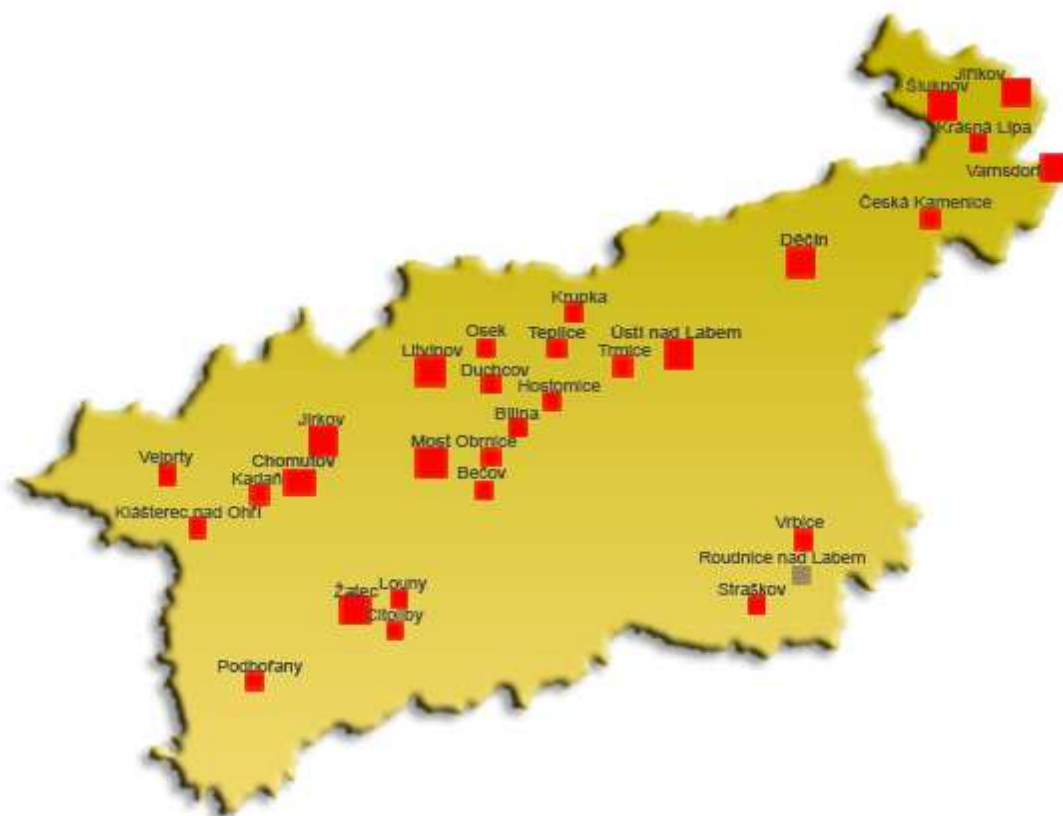
Bylo zjištěno, že v Ústeckém kraji žije kolem 60 tisíc Romů. Zároveň bylo definováno 63 sociálně vyloučených lokalit ve 30 obcích a městech Ústeckého kraje (což představuje více jak 20 % z celkového počtu sociálně vyloučených lokalit v ČR). V rámci krajů ČR je Ústecký kraj v této statistice na 1. místě. V sociálně vyloučených lokalitách v kraji žije kolem 20 tisíc Romů. Podrobnější informace lze získat na webových stránkách MPSV:

<http://www.esfcr.cz/mapa/>

Jako sociálně vyloučená romská lokalita byl označen prostor obývaný skupinou, jejíž členové se sami považují za Romy a nebo jsou za Romy označováni svým okolím, a jsou sociálně vyloučení. Na jedné straně se může jednat o jednotlivý dům, ve kterém žije několik jednotlivců či rodin, nebo celou městskou čtvrť čítající několik stovek nebo dokonce tisíc obyvatel na straně druhé. Tento prostor je jak místem, do něhož jsou „vyloučení“ odkázáni, tak i místem, které se na jejich vyloučení podílí. Hranice této lokality mohou být jak symbolické (to, když je lokalita vnímána jako tzv. „špatná adresa“, hovoří se o ní jako o „domu hrůzy“, „cikánské ulici“, „ghettu“, „Bronxu“ apod.), tak fyzické (je-li lokalita oddělená od ostatní obytné zástavby průmyslovou zónou, frekventovanou silnicí, vodním tokem, skládkou apod.). V obou případech si však existenci těchto hranic uvědomují jak ti, kteří danou lokalitu obývají, tak ti, kteří žijí mimo ni. (Gabal, 2006)

Sociálně vyloučené romské lokality vznikají především v důsledku

- „přirozeného“ sestěhovávání se chudých romských rodin do lokalit s cenově dostupnějším bydlením,
- vytlačování romských rodin z lukrativních bytů a přidělování náhradního bydlení v lokalitách s často vysokým podílem romského obyvatelstva,
- řízeného sestěhovávání (především ze strany obcí) neplatičů nájmu a obecně lidí považovaných za „nepřizpůsobivé“ či „problémové“ do ubytoven či holobytů.

Obrázek 6 – mapa sociálně vyloučených lokalit v Ústeckém kraji

Zdroj: MPSV, 2006

V tabulce 48 je uveden počet sociálně vyloučených lokalit v jednotlivých okresech Ústeckého kraje. Nejvíce uvedených lokalit bylo identifikováno v okrese Děčín (16 lokalit) a naopak nejméně v okrese Litoměřice (4 lokality). Ve městech Děčín a Jiříkov a Ústí nad Labem byly označeny dokonce čtyři sociálně vyloučené lokality.

Tabulka 42 – počet sociálně vyloučených lokalit v kraji podle okresů

Okres	Počet lokalit	Místo (počet lokalit)
Chomutov	10	Chomutov (3), Jirkov (3), Kadaň (2), Klášterec a Vejprty
Most	8	Bečov, Litvínov (3), Most (3), Obrnice
Louny	8	Cítoliby, Podbořany (2), Louny (2), Žatec (3)
Teplice	11	Hostomice (2), Bílina (2), Duchcov (2), Krupka (2), Osek a Teplice (2)
Litoměřice	4	Roudnice n. L. (2), Straškov-Vodochody, Vrbice
Ústí nad Labem	6	Trmice (2), Ústí n. L. (4)
Děčín	16	Česká Kamenice, Děčín (4), Jiříkov (4), Krásná Lípa, Šluknov (3) a Varnsdorf (3)

Zdroj: MPSV, 2006

Terénní práce ve vyloučených romských lokalitách

Cílem terénní sociální práce (dále jen TSP) je přispět k přechodu od poskytování sociálních dávek k sociální pomoci s důrazem na práci s klienty přímo v romské komunitě. Program je realizován vyškolenými terénními sociálními pracovníky a terénními pracovníky (dále jen TP). Cílem práce terénního sociálního pracovníka je analyzovat sociální situaci romské rodiny a vhodnými prostředky s využitím metod sociální práce přispět k odstranění nežádoucích faktorů bránících jejich integraci do společnosti.

Služba je financována ze státního rozpočtu z Programu **Podpora terénní práce**, který vyhláší RVZRM, dále z rozpočtu měst a nestátních neziskových organizací. Program **Podpora terénní práce** je určen na výdaje spojené se zajištěním a realizací terénní práce ve vyloučených romských komunitách/lokalitách s výjimkou, že **žadatelem může být pouze obec**.

Podrobné informace k tomuto dotačnímu programu jsou k dispozici na webových stránkách RVZRM:

<http://www.vlada.cz/scripts/detail.php?pgid=476>

V Ústeckém kraji působí 16 terénních pracovníků, kteří jsou plně či částečně financováni z dotačního titulu „**Podpora terénní práce**“ vyhlášeným Radou vlády pro záležitosti romské menšiny.

V roce 2012 bylo z Programu „Podpora terénní práce 2012“ podpořeno 13 obcí Ústeckého kraje, konkrétně pak tyto obce:

- Obrnice, Štětí, Litvínov, Vejprty, Krásná Lípa, Rumburk, Bílina, Šluknov, Chomutov, Duchcov, Litoměřice, Roudnice nad Labem a Krupka.

4.6.2 Agentura pro sociální začleňování v romských lokalitách

V roce 2007 došlo k vytvoření Agentury pro sociální začleňování v romských lokalitách (dále Agentura). Monitorovací výbor vládní Agentury vybral 12 lokalit, v nichž Agentura začala pracovat od 1. ledna 2008.

Cílem Agentury je transformace romských „ghett“, která povede buď k jejich zániku či aspoň k podstatnému zlepšení kvality života v těchto lokalitách, kde značná část místních obyvatel získá přístup ke vzdělání, začne pracovat a dosáhne na lepší bydlení.

Konečná podoba agentury vznikla v úzké spolupráci představitelů státní správy, krajských a místních samospráv, zástupců romské komunity, podnikatelské sféry, expertů na romskou problematiku, zástupců ministerstev, neziskového sektoru, členů Rady vlády pro záležitosti romské komunity, zástupců Svazu měst a obcí a Asociace krajů.

Ke konci roku 2013 působí Agentura v 8 městech a obcích Ústeckého kraje. Jedná se o tyto města a obce kraje:

- Děčín, Kadaň, Krupka, Vejprty (do června 2014), Rumburk/Staré Křečany (do konce roku 2015), Dubí a Štětí (do června 2016).

Informace o činnosti Agentury jsou k dispozici na stránkách:

<http://www.socialni-zaclenovani.cz/>

4.6.3 Dotační programy zaměřené na integraci romské komunity

RVZRM každoročně vyhláší program, který je prioritně zaměřen na integraci vyloučených romských komunit.

1. Prevence sociálního vyloučení a komunitní práce

Tento program byl vytvořen RVZRM ve spolupráci s Ministerstvem práce a sociálních věcí a Ministerstvem financí. Program je určen na podporu realizace projektů v těchto oblastech:

- a) v oblasti prevence sociálního vyloučení – podpora terénních programů, vzdělávání terénních pracovníků, zdravotně preventivní programy, preventivní programy pro děti a mládež, poradenství
- b) v oblasti komunitní práce ve vyloučených romských lokalitách/komunitách
- c) v oblasti edukační a informační činnosti organizací působících v oblasti prevence a odstraňování sociálního vyloučení Romů.

Podrobné informace o dotačním programu a přidělených dotacích jsou k dispozici na webových stránkách vlády:

<http://www.vlada.cz/scripts/detail.php?pgid=476>

V oblasti integrace romských komunit vyhláší **Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ČR** dotační titul:

2. Podpora integrace romské komunity

Program je určen na podporu realizace projektů v oblastech:

- a) předškolní příprava a včasná péče
- b) podpora školní úspěšnosti žákyň a žáků na základní a střední škole
- c) metodická podpora pedagogických pracovníků a pracovníků školských poradenských zařízení
- d) tvorba didaktických materiálů a odborných studií pro potřeby vytváření vzdělávacích programů, metod a strategií
- e) volnočasové a zájmové aktivity pro romské děti a mládež v návaznosti na jejich vzdělávací potřeby
- f) podpora informačních a osvětových aktivit zaměřených na předcházení jakémukoliv diskriminačnímu jednání z důvodu etnicity, národnostní příslušnosti, sociálního či ekonomického statutu.

Podrobné informace o dotačním programu a přidělených dotacích jsou k dispozici na webových stránkách MŠMT:

<http://www.msmt.cz/socialni-programy/integrace-romske-komunity>

V oblasti integrace romských komunit vyhláší **Ministerstvo kultury ČR** dotační titul:

3. Podpora integrace příslušníků romské komunity

Ministerstvo kultury v rámci tohoto programu poskytuje dotaci na aktivity příslušníků národnostních menšin a na podporu integrace příslušníků romské komunity.

Podrobné informace o dotačním programu a přidělených dotacích jsou k dispozici na webových stránkách Ministerstva kultury ČR:

<http://www.mkr.cz/kulturni-dedictvi/regionalni-a-narodnostni-kultura/granty-a-dotace/default.htm>

4.7 RADA VLÁDY PRO KOORDINACI PROTIDROGOVÉ POLITIKY

Rada vlády pro koordinaci protidrogové politiky (dále jen RVKPP) působí v souladu s § 21 zákona č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů. Koordinuje realizaci protidrogové politiky a zajišťuje součinnost ministerstev a dalších orgánů, které odpovídají za jednotlivé oblasti protidrogové politiky. Projednává a předkládá vládě Národní strategii protidrogové politiky 2010 – 2018 (klíčový dokument), Akční plán realizace Národní strategie protidrogové politiky, další návrhy a informace (v současné době není k dispozici). Každoročně vládě předkládá Výroční zprávu o stavu ve věcech drog v České republice za předcházející kalendářní rok.

Podrobnosti v rámci Národní strategie protidrogové politiky na období 2010 – 2018 jsou k dispozici:

<http://www.vlada.cz/cz/ppov/protidrogova-politika/protidrogova-politika-72746/>

V § 22 zákona č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami, v platném znění, je upravena působnost územních samosprávných celků při organizaci a provádění protidrogové politiky. Stanovuje činnosti, které v samostatné působnosti kraje a obce provádí. V § 23 tohoto

zákona je upraveno postavení a působnost krajského a místního protidrogového koordinátora.

Činnosti v oblasti protidrogové politiky koordinuje v přenesené i samostatné působnosti krajský protidrogový koordinátor působící na odboru sociálních věcí a zdravotnictví Krajského úřadu Ústeckého kraje. S reformou státní správy na přelomu let 2001 – 2002 byla na obecních úřadech obcí s rozšířenou působností v kraji zřízena funkce místního protidrogového koordinátora. Tito pracovníci jsou členy Krajské protidrogové koordinační skupiny. Krajský protidrogový koordinátor poskytuje místním koordinátorům metodickou pomoc a poradenství a podílí se na jejich odborném vzdělávání.

Střednědobý plán rozvoje sociálních služeb v Ústeckém kraji na období 2012 až 2013

Oblast drogové prevence je zapracována ve Střednědobém plánu rozvoje sociálních služeb v Ústeckém kraji na období 2012 – 2013, který vznikl v průběhu roku 2011. Role plánu vyplývají ze zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, v platném znění. Jsou v něm zahrnuty všechny oblasti poskytování sociálních služeb, jednou ze samostatných oblastí je oblast služeb pro osoby ohrožené drogou.

Střednědobý plán je k dispozici na webových stránkách Ústeckého kraje:

http://www.kr-ustecky.cz/vismo/dokumenty2.asp?id_org=450018&id=1426960&p1=86058

Síť služeb poskytované uživatelům drog a osobám ohrožených drogou v Ústeckém kraji:

V kapitole 4.2.1 jsou uvedeny sociální služby (služby sociální prevence), které jsou zaměřeny také na řešení drogové problematiky. Mezi tyto služby patří:

- **kontaktní centra (K-centra)**
- **služby následné péče**
- **terapeutické komunity**
- **terénní programy**
- **sociální rehabilitace**
- **odborné sociální poradenství**
- **domovy se zvláštním režimem**

Síť služeb pro uživatele ilegálních drog v Ústeckém kraji:

- **K-centra – 9:** Chomutov, Kadaň, Žatec, Most, Teplice, Litoměřice, Ústí nad Labem, Děčín a Rumburk,
- **terénní programy** – jsou zajištěny v rámci shora uvedených K-center,
- **terapeutické komunity – 1:** Komunita WHITE LIGHT 1 o. s. v Mukařově, okr. Litoměřice a komunita Teen Challenge ve Šluknově, okr. Děčín není registrovaná v Registru poskytovatelů sociálních služeb,
- **detoxifikační jednotka – 1:** Krajská zdravotní, a.s., o.z. Masarykova nemocnice v Ústí nad Labem, psychiatrické oddělení
- **AT ambulance – 1:** Krajská zdravotní, a.s., o.z. Masarykova nemocnice Ústí nad Labem, psychiatrické oddělení (ambulantní léčba pro osoby závislé na návykových látkách),
- **Substitute** – Krajská zdravotní, a.s. o.z. Masarykova Nemocnice v Ústí nad Labem, psychiatrické oddělení (program substituční léčby závislých na opioidech),
- **terénní programy** – jsou zajištěny v rámci shora uvedených K-center,
- **programy doléčování (následná péče)** – zajišťují Centrum sociálních služeb Děčín a WHITE LIGHT I. v Ústí nad Labem.

RVKPP vyhlašuje **Program na podporu projektů protidrogové politiky**. Dotace může být poskytnuta pouze na podporu typů služeb a projektů v oblasti protidrogové politiky.

Více informací o tomto dotačním programu a přidělených dotacích jsou k dispozici na webových stránkách vlády ČR:

<http://www.vlada.cz/cz/ppov/protidrogova-politika/dotace/dotace-na-protidrogovou-politiku-103346/>

Ústecký kraj se formou dotačního řízení každoročně podílí na kontinuálním spolufinancování vybraných služeb v programu **Podpora sociálních služeb a podpora vybraných služeb zdravotní péče**.

4.8 ÚSTECKÝ KRAJ

4.8.1 Odbor sociálních věcí a zdravotnictví

Odbor sociálních věcí a zdravotnictví vykonává v rámci přenesené působnosti činnosti v oblastech přímo souvisejících s problematikou prevence kriminality:

- sociálně-právní ochrany dětí (viz také kapitola 3.11.1),
- koordinace poskytování sociálních služeb (kapitola 4.2.1 a násl.),
- koordinace romských záležitostí (také kapitola 4.6) a jiné činnosti upravené ve speciálních právních předpisech.

V rámci samostatné působnosti vykonává odbor sociálních věcí a zdravotnictví činnosti v oblastech přímo souvisejících s problematikou prevence kriminality:

- koordinace aktivit prevence kriminality
- koordinace protidrogové politiky na území kraje a jiné činnosti upravené ve zvláštních právních předpisech
- plánování rozvoje sociálních služeb v kraji
- administrace níže uvedených dotačních programů.

Odbor sociálních věcí Krajského úřadu Ústeckého kraje vyhláší v rámci sociální prevence dotační programy:

1. Podpora sociálních služeb a aktivit na podporu rodiny.

2. Podpora vybraných služeb zdravotní péče.

Předmětem podpory Programu 1 jsou následující aktivity realizované na území Ústeckého kraje:

Okruh podpory A:

registrované sociální služby podle typologie obsažené v § 32 – 70 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách

Okruh podpory B:

vybrané aktivity zaměřené na podporu rodiny a na zajištění pěstounské péče:

- mateřská centra
- programy zaměřené na podporu náhradní rodinné péče
- zařízení pěstounské péče.

V rámci tohoto okruhu podpory nebudou podpořeny jesle, mateřské školy, hlídání dětí, vzdělávací a rekvalifikační kurzy (např. jazykové nebo PC kurzy) a kulturní aktivity.

Předmětem podpory Programu 2 jsou následující aktivity realizované na území Ústeckého kraje:

a) zajištění zdravotní péče nehrazené ze zdravotního pojištění v rámci programů hospicové péče.

b) programy léčby osob závislých na drogách a ostatních návykových látkách a akutně intoxikovaných, programy prevence HIV/AIDS a programy zdravotní rehabilitace handicapovaných dětí realizované ve zdravotnických zařízeních.

Více informací k těmto dotačním programům jsou k dispozici na webových stránkách Ústeckého kraje:

http://www.kr-ustecky.cz/vismo/zobraz_dok.asp?id_org=450018&id_ktg=98359&p1=177540

Evropská poradna pro trestně stíhané osoby a oběti trestných činů

Od roku 2007 Ústecký kraj úzce spolupracuje s Evropskou poradnou pro trestně stíhané osoby a oběti trestných činů se sídlem v Drážďanech (dále jen „EBS“). Tento projekt je spolufinancován z Evropské Iniciativy Společenství Interreg IIIA a Svobodného státu Sasko. Kancelář EBS má úřední hodiny také v Děčíně.

Cílem Evropské poradny EBS je poradenství a péče o české občany, kteří se v Sasku dopustili trestného činu, a i péče o jejich rodinné příslušníky, péče a poradenství pro německé a české oběti trestných činů a navázání a udržování kontaktů a spolupráce s úřady a sociálními organizacemi v příhraničních regionech České republiky. Těžiště práce Evropské poradny EBS je zprostředkování obecně prospěšných prací a zajištění mediace mezi pachatelem a obětí jako metoda narovnání sporu. Další informace jsou k dispozici:

<http://www.slvsr.org/ebs-dresden-und-ebs-goerlitz/ebs-dresden/?lang=CS>

4.8.2 Odbor školství, mládeže a tělovýchovy

Odbor školství, mládeže a tělovýchovy Krajského úřadu Ústeckého kraje působí v rámci samostatné působnosti zejména v oblasti **primární prevence sociálně patologických jevů u dětí a mládeže** (viz kapitola 4.5).

Školská zařízení zřizovaná Ústeckým krajem

Ústecký kraj zřizuje kromě mnoha školských zařízení (zejména středních, uměleckých, základních škol a jiných typů školských zařízení) také školská zařízení pro výkon ústavní a ochranné výchovy. Jde o **síť dětských domovů**, kterých v kraji zřizuje celkem sedmáct. V roce 2013 bylo v dětských domovech v kraji celkem 782 lůžek. V zařízeních tohoto typu pobývalo celkem 710 dětí z Ústeckého kraje nebo z jiných krajů ČR. Kapacita domovů byla využita v průměru z 91,1 %.

Seznam škol a školských zařízení (také dětských domovů), jejichž zřizovatelem je Ústecký kraj, je k dispozici na webových stránkách kraje:

http://www.kr-ustecky.cz/vismo/zobraz_dok.asp?id_org=450018&id_ktg=65312&p1=102301.

Ústecký kraj je zřizovatelem také **Pedagogicko-psychologické poradny Ústeckého kraje a Zařízení pro další vzdělávání pedagogických pracovníků** (dále jen PPP) se sídlem v Teplicích. Toto zařízení má celkem 11 odloučených pracovišť:

- v Děčíně, Chomutově, Kadani, Litoměřicích, Lounech, Mostě, Roudnici nad Labem, Rumburku, Teplicích, Ústí nad Labem a Žatci.

PPP jakožto specializované poradenské zařízení participuje na vzdělávacím procesu dětí a mládeže a to zvláště v těch případech, kdy je tento vzdělávací proces nějakým způsobem znesnadněn.

V každém středisku působí územní (dříve označován jako okresní) metodik primární prevence. Prostřednictvím metodika prevence zajišťuje PPP prevenci rizikového chování, realizaci preventivních opatření, koordinuje činnost školních metodiků prevence.

Podrobné informace o činnosti jednotlivých středisek pedagogicko-psychologické poradny jsou k dispozici na webových stránkách: <http://www.pppuk.cz>.

Od roku 2006 vyhlašuje odbor školství mládeže a tělovýchovy v rámci nespecifické primární prevence **Program „Sport“ a Program „Volný čas“**, který byl vytvořen z programu podpory rozvoje aktivit v oblasti tělovýchovy a sportu Sport pro všechny v oblasti volného času Volnočasové aktivity dětí a mládeže.

Odbor školství mládeže a tělovýchovy v rámci specifické primární prevence vyhlašuje program programu **„Prevence rizikového chování v Ústeckém kraji“**. Začlenění programů specifické primární prevence do výuky (středně a dlouhodobé, navazující aktivity).

Podrobné informace o tomto programu jsou k dispozici na webových stránkách Ústeckého kraje:

http://www.kr-ustecky.cz/vismo/zobraz_dok.asp?id_org=450018&id_ktg=98969&archiv=0&p1=177540

4.9 OBCE ÚSTECKÉHO KRAJE

Většina měst Ústeckého kraje realizuje preventivní aktivity v přenesené působnosti nebo v samostatné působnosti. Aktivity v rámci samostatné působnosti jsou často realizovány prostřednictvím městské policie. Městská policie přispívá k ochraně bezpečnosti osob a majetku v souladu se zákonem č. 553/1991 Sb., o obecní policii, v platném znění.

V Ústeckém kraji je městská policie zřízena ve 29 městech a obcích:

- Bečov, Benešov nad Ploučnicí, Bílina, Budyně nad Ohří, Chabařovice, Chomutov, Česká Kamenice, Děčín, Dubí, Duchcov, Jílové, Jirkov, Kadaň, Klášterec nad Ohří, Krupka, Litoměřice, Litvínov, Louny, Lovosice, Most, Osek, Postoloprty, Roudnice nad Labem, Rumburk, Šluknov, Štětí, Teplice, Ústí nad Labem, Žatec.

Souhrnné informace o činnosti městské policie jsou uvedeny na webových stránkách měst nebo na stránkách: <http://www.policie-cr.cz/mestska-policie.php>

4.10 NADACE A NADAČNÍ FONDY

Na podporu osob ohrožených sociálním vyloučením a subjektů působících na poli sociální prevence se zaměřuje řada nadací a nadačních fondů. Prostředky z nadací jsou poskytovány fyzickým osobám nebo právnickým osobám (nejčastěji nestátním neziskovým organizacím), které pomáhají lidem se zdravotním nebo sociálním handicapem se začleněním do společnosti, do běžného života. Níže jsou uvedeny některé nadace, z kterých byly poskytnuty prostředky fyzickým a právnickým osobám z Ústeckého kraje:

- Výbor dobré vůle – Nadace Olgy Havlové – <http://www.vdv.cz/uvod/>
- Nadace Terezy Maxové – <http://www.terezamaxovadetem.cz/>
- Nadace charty 77 – <http://www.bariery.cz>
- Nadace Dagmar a Václava Havlových – <http://www.vize.cz>
- Ústecká komunitní nadace – <http://www.komunitninadace.cz>
- Nadace rozvoj občanské společnosti – <http://www.nros.cz> a další.

Na sociální prevenci a podporu dětí a dospělých osob (rodin) ohrožených sociálním vyloučením (resp. pomáhajícím subjektům) přispívají také firmy a jejich firemní nadace či fondy. Mezi významné patří:

- Nadace O₂ – <http://www.nadaceo2.cz>
- Nadace Preciosa – <http://www.preciosa.com/cs/firma/nadace-preciosa/>
- Nadace Vodafone – <http://www.nadacevodafone.cz>
- Nadace ČEZ – <http://www.nadacecez.cz>
- Nadace České spořitelny – <http://nadacecs.cz>
- Fond T-Mobile – <http://www.prosvetkolemnas.cz/>
- Program firmy Nokia a nadace International Touhy Foundation – Program Make a Connexion – Připoj se - <http://www.pripojse.cz/> a jiné.

5 VÝSLEDKY A SHRNUTÍ

V této Bezpečnostní analýze byl proveden rozbor kriminality na třech úrovních – krajské okresní a místní – správní oblasti obvodních oddělení Policie ČR. Zároveň byly kromě celkové kriminality sledovány její vybrané oblasti – majetková kriminalita (krádeže vloupáním, prosté a ostatní krádeže), násilná kriminalita (loupeže, vydírání a jiné) a ostatní kriminalita (výtržnictví, sprejerství). Pozornost byla zaměřena nejen na pachatele trestné činnosti (děti a mladiství, recidivisté a cizinci), ale také na oběti trestné činnosti.

Vývoj kriminality v Ústeckém kraji zaznamenával od roku 2004 mírný růst. Skokový růst v roce 2007 byl důsledkem především novelizace trestního zákona, kdy došlo k překvalifikování přestupků – řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění a řízení pod vlivem alkoholu na trestný čin. V letech 2008 až 2010 došlo po delší době k poklesu kriminality. Nárůst kriminality je zaznamenán v roce 2011. V roce 2012 došlo k celkovému poklesu kriminality, v Ústeckém kraji o 12%.

V roce 2012 se Ústecký kraj se v počtu zjištěných trestných skutků řadil na 5. místo mezi ostatními kraji v ČR (stejně jako v předcházejících letech). Po přepočtu zjištěných trestných činů na 10 tisíc obyvatel se tento kraj zařadil opět na 2. místo po metropoli Praze. Index Ústeckého kraje činí 331,6 skutků na 10 tisíc obyvatel (v roce 2011 to bylo 365,8 skutků). V roce 2012 byl v rámci okresní úrovně kriminalitou zatížen nejvíce okres Ústí nad Labem, který byl následován okresem Most a Chomutov. Na opačném konci je tradičně okres Louny.

Oproti roku 2011 byly kriminalitou v roce 2012 zatíženy nejvíce menší obce. Pro srovnání velkých měst s menšími lokalitami byl volen srovnávací ukazatel – index, tj. poměr počtu skutků na 10 tisíc obyvatel. V roce 2012 byl nejvyšší index trestné činnosti zjištěn v rámci teritorií obvodních oddělení PČR v Obrnicích, kde se nacházejí sídliště, ve kterých je kumulováno velké množství osob ohrožených sociálním vyloučením. Dále následovaly OOP Krásná Lípa a Štětí. Na čtvrtém místě je obvod OO PČR v Ústí nad Labem a za ním pak OO PČR v Chomutově. Na opačném konci pořadí jsou obvody OO PČR v Meziboří, Benešově nad Ploučnicí a v Duchcově. Index obvodu OO PČR v Meziboří je více než 2x nižší než index zjištěný v obvodu obce Obrnice. Příčinami tohoto stavu (vysoké zatížení kriminalitou) jsou zejména nepříznivé socio-demografické a socio-ekonomické ukazatele Ústeckého kraje a jednotlivých okresů v kraji.

Jedná se zejména o:

- nejvyšší nezaměstnanost v rámci celé ČR,
- vysoký počet osob ohrožených sociálním vyloučením, tj. osob, závislých nejen na dávkách pomoci v hmotné nouzi
- nejvíce sociálně vyloučených lokalit (20 % ze všech lokalit v ČR),
- nízká vzdělanostní struktura obyvatel kraje (nejmenší počet obyvatel s vysokoškolským vzděláním a nejvyšší počet občanů se základním nebo nedokončeným základním vzděláním),
- vysoká rozvodovost,
- vysoký podíl vězňených osob a také osob, odsouzených k jinému druhu trestu než výkonu trestu odnětí svobody),
- vysoký počet dětských a mladistvých pachatelů provinění,
- nejvyšší podíl dětí umístěných do institucionální péče k výkonu ústavní nebo ochranné výchovy.

Města zpočátku směřovala své preventivní aktivity do oblasti sociální i situační prevence. V roce 2005 se tento trend obrátil a města se zaměřila na realizaci projektů situační prevence. Zejména se jednalo o vytváření sítí městských kamerových dohlížecích systémů. Většina měst (obcí s rozšířenou působností) Ústeckého kraje má tuto síť již vytvořenou. V současné době je vhodné zaměřovat se na preventivní aktivity typu sociální prevence a informování občanů. Projekty sociální prevence se zaměřují zejména na odstraňování příčin sociálně nežádoucích jevů a zmírňování jejich důsledků. Od roku 2009 se města

a obce zaměřují (v souladu se Strategií prevence kriminality Ústeckého kraje na období 2012 – 2016) právě na sociální prevenci.

Dále je vhodné věnovat větší pozornost dětem, mladistvým a seniorům. Dle statistických údajů MV ČR jsou senioři nejvíce ohroženi kriminalitou. Často se stávají oběťmi krádeží, loupežných přepadení a podvodů.

V Bezpečnostní analýze byla větší pozornost věnována vybraným skupinám obyvatelstva – především ohroženým dětem a mládeži a také osobám ohroženým sociálním vyloučením (osoby po výkonu ústavní a ochranné výchovy, trestu odnětí svobody, bez přístřeší a jiné).

Na práci s dětmi ohroženými sociálně nežádoucími jevy se zaměřuje několik resortů státní správy (MPSV, MV, MŠMT, MZ a MS). Nejednotnost působení jednotlivých resortů v této oblasti je všeobecně známa. Klíčovou úlohu mají zde orgány sociálně-právní ochrany (OSPOD). Dlouhodobě je poukazováno na nedostatečný počet sociálních pracovníků zejména v terénních sociálních službách. Od roku 2006 byla i většina měst (zejména nejvíce zatížených) výrazněji finančně podpořena dotací MPSV. Města počet sociálních pracovníků a kurátorů pro mládež personálně posílila, ale i tak je těchto terénních sociálních pracovníků nedostatek. Od roku 2012 byly na základě sociální reformy obce s rozšířenou působností a pověřené obce v tomto ohledu posíleny. Od ledna 2012 přešla výplata dávek státní sociální podpory a hmotné nouze pod jednotné výplatní místo, kterým se stal Úřad práce. Tím byla posílena vlastní sociální práce na uvedených obcích. Přesto je dlouhodobě poukazováno na nedostatečný počet sociálních pracovníků zejména v terénních sociálních službách.

V této oblasti je důležitá koordinovaná spolupráce orgánů SPOD s dalšími subjekty. Cílem těchto skupin je prohlubovat spolupráci a společně postupovat a volit opatření při péči o děti, zejména děti ohrožené sociálně nežádoucími jevy. Ve většině okresů Ústeckého kraje působí meziresortní týmy na okresní úrovni, které jsou složeny ze zástupců institucí působících v dané oblasti.

Významnou podporu pro činnost orgánů SPOD představují zejména nestátní neziskové organizace. Tyto organizace poskytují služby sociální prevence – především sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi a programy zaměřené na sanaci rodiny. Těchto služeb je v kraji registrováno celkem 35. Tyto programy jsou zaměřeny také na prevenci odebrání dětí z jejich původního prostředí a umístění do výchovného zařízení.

V Ústeckém kraji je vysoký počet dětí (v absolutním i v indexovém vyjádření na 10 tisíc obyvatel) umístěných ve školských zařízeních pro výkon ústavní a ochranné výchovy. Celkově se kraj řadí jednoznačně na první místo mezi kraji v ČR.

Ústecký kraj se řadí, stejně jako v případě dětí a mladistvých, na přední místa ve vykazovaném počtu osob evidovaných kurátory pro dospělé.

V Ústeckém kraji je široká síť sociálních služeb. Pozornost byla soustředěna na vybrané typy služeb sociální prevence. Některé druhy služeb jsou dostatečně dostupné na celém území kraje: V některých lokalitách (např. Podbořany, Postoloprty či Štětí a Šluknovský výběžek) je však síť služeb nedostačující. Na základě těchto skutečností připravuje Ústecký kraj podání individuálního projektu, který bude zaměřený na terénní programy a sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi. Služby sociální prevence poskytují zejména nestátní neziskové organizace. Z tohoto důvodu je třeba nadále posilovat spolupráci subjektů veřejné správy s neziskovým sektorem. V kapitole 4.2.3 byla provedena analýza vybraných registrovaných druhů sociálních služeb – služeb sociální prevence. Bylo zjištěno, že službu domy na půl cesty nabízí pouze tři poskytovatelé sociálních služeb. Důležitou součástí služby je určitý typ sociálního programu, který bude napomáhat těmto dětem k integraci do společnosti.

Je vhodné, aby výše uvedené služby – sanace rodiny, resocializační programy pro děti, mladistvé a dospělé (např. probační programy), ale i zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc a domy na půl cesty, nízkoprahová zařízení byly podporovány a šířeny do všech okresů Ústeckého kraje a všechny tyto služby byly dostupné občanům Ústeckého kraje bez rozdílu.

V kraji je vybudována kvalitní síť služeb pro osoby ohrožené návykovými látkami (zpravidla se jedná o sociální služby). Jako velký nedostatek je v Ústeckém kraji pocíťována absence záchytné stanice pro osoby pod vlivem návykových látek.

6 ZÁVĚR

Bezpečnostní analýza Ústeckého kraje byla vytvořena, aby plnila funkci podpůrného dokumentu pro tvorbu a naplňování cílů střednědobého dokumentu – Strategie prevence kriminality Ústeckého kraje na období 2012 – 2016.

Navrhovaná řešení v rámci tohoto materiálu jsou pouze rámcová. Tento materiál analytické povahy si neklade za cíl definovat konkrétní opatření, ale poukázat na současnou situaci v kraji, na funkční oblasti (např. kvalitní síť sociálních služeb), ale především na slabá místa v systému prevence kriminality a sociální prevence.

Přesto bylo možné vymezit některá doporučení pro návrhy opatření určujících směr preventivních aktivit podporovaných nejen z programu prevence kriminality.

Tento dokument si kladl za cíl poskytnout ucelené informace také občanům kraje o preventivních aktivitách orgánů veřejné správy, nestátních neziskových organizací a dalších participujících subjektů na poli prevence kriminality a sociální prevence. Dokument je každoročně aktualizován.

Seznam použité literatury

- BITTNER P. a kol. Děti z ústavů! Právní a psychologické dopady ústavní výchovy z pohledu ochrany rodiny a nejlepšího zájmu dítěte. Liga lidských práv, 2007. ISBN 978-80-903473-4-2.
- GABAL analysis & consulting. Analýza sociálně vyloučených romských lokalit a absorpční kapacity subjektů působících v této oblasti. Praha, 2006.
- MPSV. Statistická ročenka z oblasti práce a sociálních věcí 2008. Praha, 2009. ISBN 978-80-7421-004-4.
- MV ČR. Analýza stavu a dalšího vývoje mladých lidí po opuštění zařízení pro výkon ústavní a ochranné výchovy za období 1995 – 2004. Praha, 2007. ISBN 978-80254-0259-7.
- MV ČR. Strategie prevence kriminality ČR na léta 2012 – 2015. Praha, 2011.
- MV ČR. Typy projektů prevence kriminality, Praha, 2008.
- MV ČR. Zpráva o situaci v oblasti veřejného pořádku a vnitřní bezpečnosti na území České republiky v roce 2011. Praha, 2012.
- Ústecký kraj. Bezpečnostní analýza Ústeckého kraje. Aktualizace 2009. Ústí nad Labem, 2009.
- Ústecký kraj. Střednědobý plán rozvoje sociálních služeb v Ústeckém kraji na období 2012 – 2013. Ústí nad Labem, 2011.
- VEČERKA K. a kol. Občané o kriminalitě a prevenci. Institut pro kriminologii a sociální prevenci. Praha, 2007. ISBN 978-80-7338-057-1.
- Zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, v platném znění.
- Zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, v platném znění
- Zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, v platném znění
- Zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů.
- Zákon č. 257/2000 Sb., o probační a mediační službě, ve znění pozdějších předpisů

Internetové zdroje

- Český statistický úřad <http://czso.cz/>
- Institut pro kriminologii a sociální prevenci <http://www.ok.cz/iksp/>
- Ministerstvo vnitra ČR <http://www.mvcr.cz/>
- Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR <http://www.mpsv.cz/>
- Ministerstvo školství mládeže a tělovýchovy ČR <http://www.msmt.cz/>
- Ministerstvo zdravotnictví ČR <http://www.mzcr.cz/>
- Ministerstvo kultury ČR <http://www.mkcr.cz/>
- Ministerstvo spravedlnosti ČR <http://portal.justice.cz/>
- Neziskové organizace <http://neziskovky.cz/>
- Národní monitorovací středisko pro drogy a drogové závislosti <http://www.drogy-info.cz/>
- Portál veřejné správy ČR <http://portal.gov.cz/>
- Probační a mediační služba ČR <http://www.pmscr.cz/>
- Sdružení pro probaci a mediaci v justici, o.s. www.spj.cz
- Ústecký kraj <http://www.kr-ustecky.cz/>
- Vláda ČR <http://www.vlada.cz/>

Seznam použitých zkratk

- ČSÚ – Český statistický úřad
- KŘ PČR ÚK – Krajské ředitelství Policie ČR Ústeckého kraje
- MPSV – Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR
- MS – Ministerstvo spravedlnosti ČR
- MŠ – mateřské školy
- MŠMT – Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ČR
- MV – Ministerstvo vnitra ČR
- MZ – Ministerstvo zdravotnictví ČR
- NNO – nestátní nezisková organizace
- OO PČR – obvodní oddělení Policie ČR
- OPK MV ČR – odbor prevence kriminality Ministerstva vnitra ČR
- OPP – obecně prospěšné práce
- ORP – obec s rozšířenou působností
- OŘ PČR – okresní ředitelství Policie ČR
- OV – ochranná výchova
- PK – prevence kriminality
- PMS – Probační a mediační služba ČR
- PPP – pedagogicko-psychologická poradna
- RVKPP – Rada vlády pro koordinaci protidrogové politiky
- RVZRK – Rada vlády pro záležitosti romské komunity
- SPJ – sociálně patologické jevy
- SPJ o. s. – Sdružení pro probaci a mediaci v justici
- SPOD – sociálně-právní ochrana dětí
- SŠ – střední školy
- ŠZ – školská zařízení
- TČ – trestný čin, činnost
- ÚV – ústavní výchova
- VOŠ – vyšší odborné školy
- VTOS – výkon trestu odnětí svobody
- VÚSC – vyšší územní samosprávních celek
- VV – výkon vazby
- ZŠ – základní školy

Seznam tabulek

- Tabulka 1 – Celková kriminalita v krajích (VÚSC) České republiky v letech 2011 a 2012 a meziroční změna vývoje
- Tabulka 2 – Vývoj celkové kriminality v krajích (VÚSC) České republiky v letech 2008 až 2012 a meziroční změna vývoje
- Tabulka 3 – základní ukazatele trestné činnosti v Ústeckém kraji v roce 2012
- Tabulka 4 – trestná činnost v okresech Ústeckého kraje v roce 2012
- Tabulka 5 – další trestná činnost v okresech Ústeckého kraje v roce 2012
- Tabulka 6 – trestná činnost v obvodech PČR v okrese Děčín v roce 2012
- Tabulka 7 – další trestná činnost v obvodech PČR v okrese Děčín v roce 2012
- Tabulka 8 – trestná činnost v obvodech PČR v okrese Chomutov v roce 2012
- Tabulka 9 – další trestná činnost v obvodech PČR v okrese Chomutov v roce 2012
- Tabulka 10 – trestná činnost v obvodech PČR v okrese Litoměřice v roce 2012
- Tabulka 11 – další trestná činnost v obvodech PČR v okrese Litoměřice v roce 2012
- Tabulka 12 – trestná činnost v obvodech PČR v okrese Louny v roce 2012
- Tabulka 13 – další trestná činnost v obvodech PČR v okrese Louny v roce 2012
- Tabulka 14 – trestná činnost v obvodech PČR v okrese Most v roce 2012
- Tabulka 15 – další trestná činnost v obvodech PČR v okrese Most v roce 2012
- Tabulka 16 – trestná činnost v obvodech PČR v okrese Teplice v roce 2012
- Tabulka 17 – další trestná činnost v obvodech PČR v okrese Teplice v roce 2012
- Tabulka 18 – trestná činnost v obvodech PČR v okrese Ústí nad Labem v roce 2012
- Tabulka 19 – další trestná činnost v obvodech PČR v okrese Ústí nad Labem v roce 2012
- Tabulka 20 – index trestné činnosti v obvodech PČR na jednoho policistu
- Tabulka 21 – rizikovitost okresů Ústeckého kraje v roce 2012
- Tabulka 22 – rizikovitost obvodů obcí III. stupně Ústeckého kraje v roce 2012
- Tabulka 23 – vývoj počtu obyvatel kraje od roku 1999
- Tabulka 24 – vývoj průměrného věku obyvatel kraje od roku 1995
- Tabulka 25 – věková struktura obyvatel kraje
- Tabulka 26 – vzdělanostní struktura obyvatel kraje v tis. (k 31. 12. 2011)
- Tabulka 27 – doplňující statistické údaje obyvatel kraje
- Tabulka 28 – nezaměstnanost v kraji
- Tabulka 29 – nezaměstnanost v ČR k 31. 12. 2012
- Tabulka 30 – zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc na území Ústeckého kraje
- Tabulka 31 – evidence dětí a mládeže orgánem SPOD – kurátoři pro mládež 2011
- Tabulka 32 – evidence dětí a mládeže orgánem OSPOD – kurátoři pro mládež 2012
- Tabulka 33 – trestná činnost dětí a mládeže evidována orgány SPOD v roce 2011 (pachatelé)
- Tabulka 34 – trestná činnost dětí a mládeže evidována orgány SPOD v roce 2012 (pachatelé)
- Tabulka 35 – trestná činnost dětí a mladistvých evidována orgány OSPOD v letech 2007 až 2012 (pachatelé)
- Tabulka 36 – počet osob do 18 let v institucionální péči v roce 2011
- Tabulka 37 – počet osob do 18 let v institucionální péči v roce 2012
- Tabulka 38 – počet osob do 18 let v institucionální péči v letech 2008 až 2012
- Tabulka 39 – počet osob evidovaných kurátory pro dospělé v roce 2011
- Tabulka 40 – počet osob evidovaných kurátory pro dospělé v roce 2012
- Tabulka 41 – srovnání počtu osob propuštěných z vězení v letech 2008 až 2012
- Tabulka 42 – počet sociálně vyloučených lokalit v kraji podle okresů

Seznam grafů a obrázků

- Graf 1 – podíly jednotlivých krajů (v %) na zjištěné celkové kriminalitě v ČR v roce 2012
- Graf 2 – vývoj kriminality v ČR v letech 2003 – 2012
- Graf 3 – vývoj celkové trestné činnosti v Ústeckém kraji 2007 – 2012
- Graf 4 - vývoj a struktura celkové kriminality v Ústeckém kraji v letech 2006 – 2012
- Graf 5 – trestná činnost mládeže v Ústeckém kraji v letech 2007 - 2012
- Graf 6 – vývoj majetkové kriminality v Ústeckém kraji v letech 2007 – 2012
- Graf 7 – vývoj násilné kriminality v Ústeckém kraji v letech 2007 – 2012
- Graf 8 – vývoj hospodářské kriminality v Ústeckém kraji v letech 2007 – 2012
- Graf 9 – vývoj mravnostní kriminality v Ústeckém kraji v letech 2007 – 2012
- Graf 10 – počet evidovaných dětí a mladistvých kurátory pro mládež SPOD 2011
- Graf 11 – počet evidovaných dětí a mladistvých kurátory pro mládež OSPOD 2012
- Graf 12 – počet evidovaných dětí a mladistvých, které spáchaly provinění a přestupky 2011
- Graf 13 – indexy evidovaných dětí a mladistvých, které spáchaly provinění a přestupky 2011
- Graf 14 – počet evidovaných dětí a mladistvých, které spáchaly provinění a přestupky 2012
- Graf 15 – indexy evidovaných dětí a mladistvých, které spáchaly provinění a přestupky 2012
- Graf 16 – vývoj počtu pachatelů TČ – dětí a mladistvých – celkem v letech 2007 až 2012
- Graf 17 – vývoj počtu pachatelů TČ – dětí v letech 2007 až 2012
- Graf 18 – vývoj počtu pachatelů TČ – mladistvých (15-18 let) v letech 2007 až 2012
- Graf 19 – počet dětí a mladistvých umístěných ve školském zařízení pro výkon ÚV a OV 2011
- Graf 20 – počet dětí a mladistvých umístěných ve školském zařízení pro výkon ÚV a OV 2012
- Graf 21 – vývoj počtu dětí a mladistvých umístěných ve školském zařízení pro výkon ÚV a OV 2008 až 2012
- Graf 22 – vývoj indexu dětí a mladistvých umístěných ve školském zařízení pro výkon ÚV a OV 2008 až 2012
- Graf 23 – počet osob propuštěných z vězení v roce 2011
- Graf 24 – počet osob propuštěných z vězení v roce 2012
- Graf 25 – srovnání počtu osob propuštěných z vězení v letech 2008 až 2012
- Obrázek 1 – zatížení krajů ČR podle indexu zjištěných trestných činů na 10 tis. obyv. v roce 2012
- Obrázek 2 – Meziroční srovnání trestné činnosti v Ústeckém kraji – v porovnání s ostatními kraji v ČR
- Obrázek 3 – Meziroční změna v registrované kriminalitě
- Obrázek 4 – mapa rizikovosti krajů v ČR v roce 2011
- Obrázek 5 – mapa rizikovosti okresů v ČR v roce 2011
- Obrázek 6 – mapa sociálně vyloučených lokalit v Ústeckém kraji

PŘÍLOHA

Tabulka P1 – obce a osady ve správních okrscích obvodních oddělení Policie ČR Ústeckého kraje

Okres	Obvodní (místní) oddělení / typ (I-IV)	Obce a osady ve správní působnosti obvodního oddělení Policie ČR
Děčín	Benešov nad Ploučnicí / III	Benešov nad Ploučnicí, Dolní Habartice, Dobrná, Horní Habartice, Františkov nad Ploučnicí, Heřmanov, Ovesná, Mlatce, Fojtovice, Blankartice, Merboltice, Malá Veleň, Soutěska, Jedlka, Starý Šachov, Malý Šachov, Valkeřice, Sluková, Velká Bukovina, Malá Bukovina, Karlovka, Verneřice, Čáslav, Loučky, Příbram, Rychnov, Rytířov
	Česká Kamenice / IV	Česká Kamenice, Dolní Kamenice, Horní Kamenice, Filipov, Huníkov, Kamenická Nová Víska, Kerhartice, Líska, Pekelský Důl, Víska pod Lesy, Janská, Kunratice, Lipnice, Studený, Kytlice, Mlýny, Markvartice, Srbská Kamenice, Veselé
	Děčín – město/II	Děčín, Bělá, Škrabky, Jalůvčí, Přípeř, Dolní Žleb, Prostřední Žleb, Horní Žleb, Maxičky, Dolní a Horní Oldřichov, Březiny, Bechlejovice, Chlum, Folknáře, Čechy, Nová Ves, Boletice, Křešice, Nebočady, Lesní Mlýn, Lesná, Velká Veleň, Loubí, Krásný Studenec, Jílové, Sněžník, Modrá, Martiněves, Kamenice, Malšovice, Nová Bohyně, Borek, Javory, Hliněná, Vilsnice, Dobkovice, Prosetín, Skrytín, Choratice, Poustka, Těchlovice, Babětin, Přerov
	Krásná Lípa/IV	Krásná Lípa, Kyjov, Dlouhý Důl, Zahrady, Rybníště, Nová Ves, Nová Chřibská, Doubice, Chřibská, Horní Chřibská, Dolní Chřibská, Chřibské Potoky, Krásné Pole
	Hřensko/ IV	Ludvíkovice, Kámen, Bynovec, Arnoltice, Labská Stráň, Růžová, Kamenická Stráň, Janov, Hřensko, Horní Hřensko, Mezní Louka, Mezná, Huntířov, Františkov Vrch, Stará Oleška, Lužná, Nová Oleška, Brložec, Jetřichovice, Rynartice, Všemily, Vysoká Lípa
	Rumburk/ III	Rumburk, Jiříkov, Filipov, Staré Křečany, Nové Křečany, Valdek, Brtníky
	Šluknov / IV	Šluknov, Království, Císařský, Rožany, Kunratice, Nové Hrabčec, Valdek, Nová Ves, Královská
	Varnsdorf / II	Studánka, Dolní Podluží, Lesná, Horní Podluží, Jiřetín pod Jedlovou, Rozhled, Jedlová, Lesná, Varnsdorf
	Velký Šenov/ IV	Velký Šenov, Malý Šenov, Janovka, Knížecí, Staré Hrabčec, Mikulášovice, Salmov, Tomášov, Mikulášovičky, Dolní Poustevna, Lipová, Lobendava, Vilémov
Chomutov	Chomutov – město/II + CV Kamenná / III + CV Černovická/III	Chomutov-město, Údlice, Spořice, Přechápy, Chomutov - sídliště, Málkov, Ahníkov, Lideň, Vysoká, Zásada, Zelená, Hora Sv. Šebestiána, Nová Ves, Křímov, Domina, Krásná Lípa, Nebovazy, Celná, Strážky, Křímov-Suchdol, Staré Spořice, Černovice, Blahuňov
	Jirkov / II	Jirkov, Starý Březeneč, Červený Hrádek, Jindřichská, Vrsckmaň, Zaječice, Strupčice, Okořín, Hošnice, Všestudy, Pesvice, Otvice, Vysoká Pec, Drmaly, Pyšná, Mezihoří, Zákoutí, Kalek, Načetín, Jindřichova Ves, Blatno, Boleboř, Hradečná, Květnov, Orasín, Radenov, Svahová, Šerchov, Vinařice
	Kadaň / III	Kadaň, Brodce, Meziříčí, Kadaňská Jeseň, Nová Víska, Pokutice, Pruněřov, Tušimice, Úhošťany, Zásada u Kadaně, Místo, Vysoká Jedle, Rokle, Hradec, Krásný Dvůrček, Nová Víska u Rokle, Želina
	Klášterec n. O. / III	Ohří, Rašovice, Šumná, Klášterec nad Ohří, Ciboušov, Hradiště, Klášterecská Jeseň, Lestkov, Miřetice u Klášterce nad Útočiště, Verněřov, Okounov, Kotvina, Krupice, Oslovice, Perštejn, Lužný, Ondřejov, Rájov, Údolíčko, Vyckmaň, Domašín, Louchov, Petlery
	Březno / IV	Březno u Chomutova, Droužkovice, Nechranice, Střezov, Všehrady, Vikletice, Kopeček, Hořenec, Hrušovany, Holetice, Nezabylice, Lažany, Denětice, Bílence, Voděradý, Stranná, Vičice, Škrlé
	Radonice/ III	Radonice, Maštov, Vilémov, Račetice, Libědice, Veliká Ves, Chbany, Hořenice, Malé Krhovice, Poláky, Přeskaky, Roztyly, Soběsuky, Vadkovice, Čejkovice, Konice, Dobřenec, Háj, Vidolice, Kadaňský Rohozec, Kojetín, Miřetice u Vintířova, Vintířov, Vlkaň, Vojnín, Ždov, Nové Třebčice, Podlesice, Široké Třebčice, Vítčice, Blav, Pětipsy, Vinaře, Zahořany
	Vejprty / IV	Vejprty, Kovářská, Měděnec, Loučná pod Klínovcem, Kryštofovy Hamry, Výsluní, Celná, Černý Potok, Přebíška, Mezilesí, Rusová, Dolní Halže, Kamenné, Kotlina, Mýtinka, České Hamry, Háj, Výsada, Kýšovice, Sobětice, Úbočí, Volyně

Okres	Obvodní (místní) oddělení / typ (I-IV)	Obce a osady ve správní působnosti obvodního oddělení Policie ČR
Litoměřice	Libochovice / IV	Libochovice, Poplze, Dubany, Evaň, Horka, Křesín, Levousy, Klapý, Lkáň, Sedlec, Slatina, Černiv, Chotěšov, Radovesice, Žabovřesky n. O., Budyně n. O., Břežany, Písty, Nížebohy, Přestavky, Vrbka, Roudníček, Kostelec n. O., Mšené-lázně, Brníkov, Podbradec, Ječovice, Ředhošť, Vrbice, Martiněves, Charvatce, Radešín
	Litoměřice / II	Litoměřice, Býčkovice, Dolní Týnec, Hlinná, Chudoslavice, Kamýk, Knobloška, Kotelice, Křešice, Kundratice, Lbín, Levín, Libochovany, Malíč, Maškovice, Mentaurov, Michalovice, Miřejovice, Mlékojedy, Myštice, Nový Mlýnec, Nučnice, Píšťany, Ploskovice, Podviní, Pohofany, Přední Nezly, Řepčice, Řepnice, Sedlec, Skalice, Staňkovice, Starý Mlýnec, Těchobuzice, Tlučeň, Trnovany, Třeboutice, Třebušín, Velké Žernoseky, Velký Újezd, Vinné, Všeradiště, Zadní Nezly, Zahořany, Žalhostice, Žitenice
	Lovosice / II	Lovosice, Bílinka, Bílý Újezd, Blešno, Boreč, Březno, Čížkovice, Děčany, Děkovka, Dlažkovice, Dobkovičky, Dřemčice, Dřevce, Hrušovka, Chodovlice, Chotiměř, Chrástany, Jenčice, Keblice, Kletečná, Kocourov, Kololeč, Leská, Lhota, Lhotka n. L., Litochovice n. L., Lukavec, Lukohořany, Malé Žernoseky, Madvědice, Milešov, Mrsklesy, Obřice, Opárno, Pnětluky, Podsedice, Prackovice n. L., Radostice, Režný Újezd, Semeč, Sifejovice, Skalice, Solany, Staré, Sulejovice, Sutom, Šepetely, Teplá, Třebenice, Třebívlice, Úpohlavy, Velemín, Vchynice, Vlastislav, Vrbičany, Želechovice.
	Roudnice n. L. / III	Roudnice n. L., Bechlín, Brzánky, Bříza, Ctíněves, Černěves, Černouček, Dobříň, Dušníky, Horní Beřkovice, Hrobce, Chodouny, Chvalín, Kleneč, Kostomlaty p. Ř., Kozlovice, Krabčice, Kyškovice, Libkovic p. Ř., Libotenice, Lounky, Mnetěš, Nové Dvory, Předonín, Račiněves, Rohatce, Rovné, Straškov - Vodochody, Vědomice, Vésce, Vražkov, Záluží, Židovice
	Štětí / III	Štětí, Stračí, Počeplice, Hněvice, Radouň, Chcebuz, Brocno, Veselá, Újezd, Čakovice, Hoštka, Polepy, Drahobuz, Snědovice, Vrbice, Vrutice a Račice
	Terezín / IV	Terezín, Bohušovice n. O., Brňany, Brozany n. O., České Kopisty, Doksany, Dolánky n. O., Hostěnice, Hrdly, Nové Kopisty, Nučičky, Oleško, Počaply, Rochov, Travčice
	Úštěk / IV - pod OO PČR Litoměřice	Úštěk, Bílý Kostelec, Brusov, Bukovice, Dolní Chobolice, Dolní Nezly, Dolní Řepčice, Dolní Šebířov, Dolní Vysoké, Držovice, Dubičná, Habřina, Horní Chobolice, Horní Nezly, Horní Řepčice, Horní Vysoké, Hradec, Hradiště, Chotiněves, Jištěrpy, Lhota, Liběšice, Ličnice, Lovečkovice, Lukavice, Lukov, Lukovsko, Mladé, Muckov, Mukařov, Náčkovice, Ostré, Pohorsko, Rašovice, Robeč, Rochov, Soběnice, Srdov, Starý Týn, Tetčiněves, Julčín, Kalovice, Klínky, Knínice, Konojedy, Levín, Levínské Petrovice, Touchořiny, Trnoblany, Třebín, Vědlice, Zelený, Zimoř.
Louny	Louny / II	Blšany u Loun, Brloh, Bedřichovice, Cítoliby, Černčice, Černochoy, Dobroměřice, Debeř, Donín, Hříškov, Hvíždalka, Hnojnice, Hořenec, Hřivice, Chlumčany, Charvátce, Chožov, Chraberce, Chrastín, Jablonec, Košnice, Kozly, Kystra, Lahovice, Libčevy, Lišany, Louny, Mnichov, Mnichovský Týnec, Nečichy, Nová Ves, Obora, Orasice, Pátek, Panenský Týnec, Peruc, Počedělice, Radonice, Řisuty, Sinutec, Slavětín, Smolnice, Strádonice, Sulec, Telce, Toužetín, Třtěno, Uherce, Veltěže, Vlčí, Vojnice, Vojničky, Volenice, Vršovice, Vrbno nad Lesy, Všechlapy, Želevice, Želkovice, Žerotín, Židovice
	Kryry / IV	Běsno, Bílenec, Blatno, Březnice, Černčice, Dětaň, Dolní Záhoří, Drahonice, Dvorce, Horní Záhoří, Králov. Údolí, Kryry, Kružín, Ležky, Libkovic, Libyně, Lubenec, Lužec, Malměřice, Mlýnce, Mukoděly, Očihov, Očihovec, Petrohrad, Přiběnice, Řepany, Skytaly, Stebno, Strojetic, Struhař, Vesce, Vidhostice, Vítkovice, Vrbička, Vrutek
	Podbořany / III	Blšany, Brody, Buškovice, Čárka, Dolánky, Hlubany, Chmelištná, Chotěbudice, Chrástany, Kašice, Kněžice, Krásný Dvůr, Letov, Liběšovice, Malá Černoc, Mory, Nepomyšl, Neprobilice, Němčany, Nová Ves, Oploty, Podb. Rohozec, Podbořany, Pšov, Sifem, Soběchleby, Stachov, Sýrovice, Valov, Vysoké Třebušice, Zlovědice
	Postoloprty / III	Bítozeves, Blažim, Březno, Břvany, Domoušice, Dolejší Hůrky, Drahomysl, Hořany, Hradiště, Hřivice, Jimlín, Kocanda, Konětopy, Lenešice, Levonice, Lipenec, Lipno, Lišany, Malnice, Markvarec, Minice, Mradice, Nehasice, Nečemice, Opočno, Pnětluky, Počerady, Postoloprty, Rvenice, Seletice, Seměnkovice, Senkov, Skupice, Solopysky, Strkovice, Tatinná, Touchovice, Truzenice, Třeskonice, Tuchořice, Velemysleves, Vidovle, Vrbka, Výškov, Zálezly, Zbrašín, Zeměchy
	Žatec / II	Bezděkov, Břežany, Čeradice, Čínov, Deštnice, Dobříčany, Dubčany, Holeděč, Holeděček, Hořetice, Chudeřín, Kličin, Klůček, Lhota, Liběšice, Libočany, Libořice, Ličkov, Měcholupy, Milčevy, Milošice, Nová Hospoda, Nové Sedlo, Přivlaky, Radíčeves, Rybňany, Sádek, Sedčice, Selibice, Staňkovice, Stekník, Stránky, Stroupeč, Trnovany, Tvřšice, Veletice, Velichov, Velká Černoc, Větrušice, Záhoří, Zálužice, Žatec, Žabokliky, Želeč, Železná, Žíželice

Okres	Obvodní (místní) oddělení / typ (I-IV)	Obce a osady ve správní působnosti obvodního oddělení Policie ČR
Most	Most (II) + Most Zahradní (III)	Most - město, Souš, Rudolice nad Bílinou, Most- Velebudice, Most - Zahradní, Most - Vtelno
	Litvínov (III) + Hamr (III) + pol. st. Nová Ves v Horách a Lom	Litvínov - Horní Ves, Šumná, Loučná, Chudeřín, Dolní Litvínov, Růžodol, Lounice, Mariánské Radčice, Louka u Litvínova, Dlouhá Louka, Libkovice, Lom, Les, Černice, Horní Jiřetín, Hamr, Janov, Křižatky, Jezeří, Český Jiřetín, Fláje, Klíny, Mníšek, Brandov, Hora Svaté Kateřiny, Nová Ves v Horách, Lesná, Malý Háj
	Meziboří (III)	Meziboří
	Obrnice (III)	Braňany, Kaňkov, Želenice, Liběšice, České Zlatníky, Obrnice, Chanov, Patokryje, Svinčice, Lužice, Sedlec, Vtelno, Dobřice, Korozluky, Skršín, Chrámce, Bedřichův Světec, Bělušice, Odolice, Milá, Bečov, Zaječice, Volevčice, Polerady, Čepirohy, Bylany, Vysoké Březno, Malé Březno, Saběnice, Havraň, Moravěves, Nemilkov, Lišnice, Koporeč, území bývalých obcí: Židovice, Stránce, Kamenná Voda, Skyřice, Slatinice, Vršany
Teplice	Teplice (II) + Trnovany (II) + Prosetice (III)	Statutární město Teplice, část Řetenice, Šanov I, centrum, sídliště Nová Ves, Bílá cesta, obce Újezdeček, Hudcov, část Trnovany, Šanov II, obec Proboštov část Prosetice, část Šanov I, vilová zástavba Valy, obce Kladruby, Bystřany, Rtyně nad Bílinou, Žalany, Bořislav, Žim
	Krupka (III)	Město Krupka, části Bohosudov, Unčín, Vrchoslav, Nová Vrchoslav, Maršov, Dolní Maršov, Nové Modlany, obce Modlany, Srbsice, Staré Srbsice, Soběchleby, Suché, Dražkov, Kvítkov, Horní Krupka, Fojtovice, Habartice
	Dubí (III)	Město Dubí a jeho části Pozorka, Mstišov, Bystřice, Běhánky, Dražůnky, obce Novosedlice, Cínovec, Přitkov
	Duchcov (III)	Město Duchcov, Osek, Hrob, obce Košťany, Háj u Duchova, Oldřichov, Jeníkov, Zabužany, Želénky, Všechlapy, Lahošť, Kamenný Pahorek, Mikulov, Moldava, Nové město v Krušných horách, Dlouhá louka
	Bílina (III)	Město Bílina, obce Hostomice, Hrobčice, Ledvice, Chotějovice, Křemýž, Ohnič, Žichov, Měrunice, Mrzlice, Tvrdín, Razice, Štěpánov, Lukov, Světec, Štrbsice, Kostomlaty pod Milešovkou, Bžany, Lhenice, Lbín, Lysec, Bukovice, Hlince, Pňovičky, Chouč, Kučlín, Mukov, Úpoř, Dolánky, Hradiště, Mošnov, Pytlíkov
Ústí nad Labem	Chlumec (IV)	Chabařovice, Chlumec, Hrbovice, Roudníky, Přestanov, Stradov, Žandov, Varvažov, Telnice, Liboňov, Větrov, Zadní Telnice, Adolfov, areál fa Chabařovické strojírny, čerpací stanice Ono, areál fa Egres, areál bývalého Dolu 5. květen
	Libouchec (IV)	Libouchec, Čermná, Mnichov, Arnultovice, Velké Chvojno, Malé Chvojno a Luční Chvojno, Žďár, Žďárek, Knínice, Petrovice, Nakléřov - Panenská, Krásný Les, Tisá, Rájec, Ostrov, Antonínov, Libov, Lipová a Arnultovice
	Velké Březno (IV)	Velké Březno, Valtířov, Malé Březno, Leština, Zubnice, Týniště, Doubravice, Homole u Panny, Háslice, Nová Ves u Pláně, Bláhov, Dolní Lhota, Suletice, Rýdeč, Řetouň, Proboštov, Tašov, Čeřeniště, Malečov, Němčí, Březí, Horní Zálezly, Byňov, Liškov, Lhota pod Pannou
	ÚL-Trmice (III)	Trmice včetně Újezdu a Koštova, Řehlovice a místní části Stadice, Brozánky, Habří, Radejčín, Dubice a Moravany, Stebno s místními částmi Suchou, Podlešínem, Milbohovem a Chvalovem, Habrovany, část obvodu Ústí n. L.-město, Předlice a Hostovice až téměř k Větruši
	ÚL-Neštěmice (III)	sídliště Skalka, Výšina a obec Ryjice vč. chatových osad, sídliště Mojžíř, Zadní Mojžíř, Neštědice, obec Neštěmice až po skálu na počátku ulice Opletalova u Krásného Března, obce Povrly, Ryjice, Blansko, Dolní Mirkov, Český Bukov, Lužec, Lysá, Mašovice, Maškovice, Mirkov, Roztoky, Slavošov, Šachov, Radešín a Sovolusky
	ÚL-město (II)	Ústí nad Labem - město + Dolní Zálezly, Vaňov, Ústí n. L. - severní Terasa + Chudarov, Chudarov, Radešín, Sovolusky, Žežice, Mlýniště, Libov, Lipová, Neznabohy
	ÚL-Střekov (III)	Ústí nad Labem - Střekov, Olšinky, Svádov, Olešnice, Budov, Nová Ves, Sedlo, Kojetice, Sebužín, Církvice, Tašov
	ÚL-Všebořice/III	Skorotice, Božtěšice, Strážky, Habrovice, Bánov, Podhoří, Český Újezd, Střížovice
	ÚL-Krásné Bř./III	městská část Krásné Březno